
THE LIBRARY OF CONGRESS

THE LIBRARY OF CONGRESS

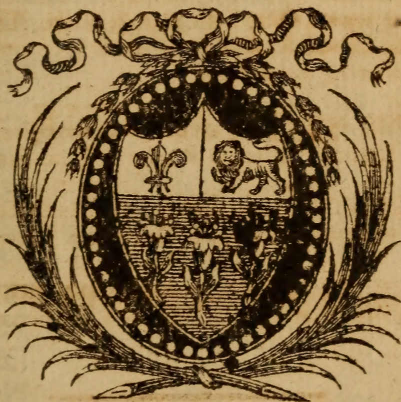
GRÆCÆ GRAMMATICES RUDIMENTA.

GRÆCÆ GRAMMATICES RUDIMENTA.

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ ETONENSIS.

Eton Greek grammar.

Editio nova, iterum recognita.

ETONÆ,

Excudebant M. POTE et E. WILLIAMS,

Apud quos veneunt; *Londini* etiam (apud eosdem) No. 10, Red Lion Court, Fleet-Street.

1811.

LITERÆ apud Græcos sunt viginti quatuor.

FIGURA.	NOMEN.		POTESTAS.
Α α	Ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	Βῆτα	Beta	b
Γ γ ϒ	Γάμμα	Gamma	g
Δ δ	Δέλτα	Delta	d
Ε ε	Ἒ ψιλὸν	Epsilon	e breve
Ζ ζ ȥ	Ζῆτα	Zeta	z
Η η	Ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	Θῆτα	Theta	th
Ι ι	Ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	Κάππα	Kappa	k c
Λ λ	Λάμϐδα	Lambda	l
Μ μ	Μῦ	Mu	m
Ν ν	Νῦ	Nu	n
Ξ ξ	Ξῖ	Xi	x
Ο ο	Ὂ μικρὸν	Omicron	o parvum
Π ϖ π	Πῖ	Pi	p
Ρ ϱ ρ	Ῥῶ	Rho	r
Σ Ϲ σ ς	Σῖγμα	Sigma	s
Τ τ ϯ	Ταῦ	Tau	t
Υ υ	Ὓ ψιλὸν	Upsilon	u
Φ φ	Φῖ	Phi	ph
Χ χ	Χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	Ψῖ	Psi	ps
Ω ω	Ὦ μέγα	Omega	o magnum.

Veteres Græci utebantur tantùm sedecim literis; postea additæ erant aspiratæ φ, χ, θ, et duplices ζ, ξ, ψ, et vocales longæ η, ω, quarum potestas erat antea in pronuntiatione; οὐ γὰρ η ἐχρώμεθα, ἀλλὰ ε, το παλαιὸν, οὐδ' ω, ἀλλ' ο, (ait *Plato* in Cratylo) et etiam pro diphthongo ου scribebant ο. *Athen*: l. 11. c. 5.

N. B. Literas φ, χ, θ, ζ, ξ, ψ, η, ω, ignorabat *Homerus*.

LITERÆ dividuntur in vocales, φωνήεντα· et consonantes, σύμφωνα.

Septem sunt vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septendecim sunt consonantes.

VOCALES.

Vocales Longæ, μακρὰ,----------η, ω.
Breves, βράχεα, -----------------ε, ο,
Ancipites, ἀμφίβολα, ----------α, ι, υ.
Mutabiles, * μεταβολικὰ,------α, ε, ο.
Immutabiles, ἀμετάβολα,------η, ι, υ, ω.
Præpositivæ †, προτακτικὰ, ---α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ,------ι, υ.

DIPHTHONGI.

Diphthongi sunt duodecim:
Sex propriæ, κύριαι,----αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
Sex impropriæ, καταχρηστικαὶ,----ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto; ηυ, υι, ωυ.
Mutabiles ‡, μεταβολικαὶ,----αι, αυ, οι.
Immutabiles, ἀμεταβολικαὶ,----ει, ευ, ου.

CONSONANTES.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα· et semivocales, ἡμίφωνα.

---

* Mutabiles nuncupantur vocales α, ε, ο, quatenus mutabiles sunt in verborum augmentis; α scilicet et ε mutantur in η; et ο in ω.

† Præpositivæ vocantur vocales, α, ε, η, ο, ω, quia in formatione diphthongorum semper præcedunt. Subjunctivæ, ι, υ, quia subjunguntur, nisi in diphthongo υι.

‡ Diphthongi mutabiles eâdem ratione se habent, quâ vocales.

1. Mutæ

I. Mutæ sunt novem, quæ dividuntur in

Tenues, ψιλὰ, ϖ, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Inter se cognatæ sunt { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ. }

II. Semivocales sunt * duplices, διπλᾶ, ζ, ξ, ψ·
Liquidæ, vel † immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

Σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus, ὀξεῖα [´]· gravis, βαρεῖα [`]· circumflexus, περισπωμένη [῀] ‡.

I. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, et antepenultimâ.

II. Circumflexus in ultimâ, et penultimâ.

III. Gravis tantùm in ultimâ signatur; sed in omni syllabâ intelligitur, in quâ nullus est accentus §.

Omnis acutus finalis, nisi in fine orationis, sig-

* Duplices resolvuntur per σ et aliquam è mutis, ut ζ per δσ, et σδ, Doricè.—ξ per κσ, γσ, χσ.—ψ per πσ, βσ, φσ.

† Quæ non literas Antistoichas vel cognatas, quibus ipsæ mutentur in verborum et nominum inflexionibus, habent.

‡ Acutus attollit et quasi acuit syllabas; gravis deprimit; circumflexus sustinet et producit.

§ Verbum, cùm habet acutum in ultimâ, ὀξύτονον vocatur, ut, θεὸς, *Deus*: cùm in penultimâ, παροξύτονον, ut κόσμος, *mundus*: cùm in antepenultimâ, προπαροξύτονον, ut ἄγγελος, *angelus*.

natur notâ accentûs gravis, præter τίς interrogativum.

Spiritus πνεύματα, duo sunt : lenis ψιλὸν [’]· asper δασὺ [‘]. *

Omnis dictio incipiens à vocali, vel diphthongo, spiritum tenuem vel asperum accipit in principio: ut, ὄρος, *mons*; ὅρος, *terminus*.

Omnes dictiones incipientes ab υ, vel ρ, aspirantur: ut, ὕδωρ, *aqua*; ῥῆμα, *verbum*. Sed si in medio ρ geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur: ut, ἔῤῥωσο, *vale*.

Apostrophus est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [’].

Rejiciuntur per apostrophum vocales α, ε, ι, ο: diphthongi αι, οι· ut, κατ’ αὐτὸν, pro κατὰ αὐτόν.

Si sequens vocalis aspiretur, mutantur tenues præcedentes in aspiratas: ut, ἀφ’ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν, *à nobis*; τίφθ’ οὕτω, pro τίπτε οὕτω, *quare ita?* †

PARTES ORATIONIS.

Partes orationis octo sunt, ut apud Latinos:

Articulus, ἄρθρον,	Participium, μετοχή,
Nomen, ὄνομα,	Adverbium, ἐπίῤῥημα,
Pronomen, ἀντωνυμία,	Conjunctio, σύνδεσμος,
Verbum, ῥῆμα,	Præpositio, πρόθεσις.

* Olim litera H erat signum aspirationis; scribebant Hέκατον, quod postea, ἕκατον.

† Interdum et brevis initialis vocalis tollitur post finalem longam, ut τύχη ’γαθῆ. Sic μὴ ὀ monosyllabicè, *i. e.* μὴ ’υ, et μὴ ’υτὸς pro μὴ αὐτὸς, et μὴ ’δικεῖν pro μὴ ἀδικεῖν. Aliquando hæ vocales coeunt per crasin, ut ἐγὼ οἶδα, ἐγῷδα· ἐγὼ οἶμαι, ἐγῷμαι.

Numeri

Numeri, ἀριθμοὶ, sunt tres:
Singularis, ἑνικὸς, dualis, δυϊκὸς, pluralis, πληθυντικὸς.

Casus, πτώσεις, sunt quinque:
Nominativus, ὀρθὴ, genitivus, γενικὴ, dativus, δοτικὴ, accusativus, αἰτιατικὴ, vocativus, κλητικὴ.

Genera sunt tria:
Masculinum, ἀρσενικὸν, fœmininum, θηλυκὸν, neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus est ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*, qui sic declinatur.*

Sing.	m.	f.	n.
N.	ὁ,	ἡ,	τὸ,
G.	τȣ͂,	τῆς,	τȣ͂,
D.	τῷ,	τῇ,	τῷ,
A.	τὸν,	τὴν,	τὸ.

Dual.	m.	f.	n.
N. A.	τὼ,	τὰ,	τὼ.
G. D.	τοῖν,	ταῖν,	τοῖν.

Plural.

	m.	f.	n.
N.	οἱ,	αἱ,	τὰ,
G.	τῶν,	τῶν,	τῶν,
D.	τοῖς,	ταῖς,	τοῖς,
A.	τȣ̀ς,	τὰς,	τὰ.

Declinationes Substantivorum.

Declinationes, κλίσεις, sunt decem;
Quinque nominum simplicium, et
Quinque nominum contractorum.

* Hunc Grammatici vocant *Articulum præpositivum*, alterum verò ὅς, ἥ, ὅ, qui meliùs relativum dici potest, *subjunctivum.*

Quatuor

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, *i. e.* non crescentes genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, *i. e.* genitivo crescens.

DECLINATIO PRIMA Nominum simplicium.

Declinatio prima duas habet terminationes, *ας* et *ης*, generis tantùm masculini: ut, ὁ *ταμίας*, *dispensator*; ὁ *κριτὴς*, *judex*; sed ὁ *καὶ ἡ λῃστὴς*, *latro*, communis generis est, ut aliqui volunt.

	Sing.		Sing.
N.	ὁ ταμίας,	N.	ὁ Κριτὴς,
G.	τοῦ ταμίου,	G.	τοῦ Κριτοῦ,
D.	τῷ ταμίᾳ,	D.	τῷ Κριτῇ,
A.	τὸν ταμίαν,	A.	τὸν Κριτὴν,
V.	ὦ ταμία.	V.	ὦ Κριτὰ.
	Dual.		Dual.
N. A.	τὼ ταμία,	N. A.	τὼ Κριτὰ,
G. D.	τοῖν ταμίαιν,	G. D.	τοῖν Κριταῖν,
V.	ὦ ταμία.	V.	ὦ Κριτὰ.
	Plural.		Plural.
N.	οἱ ταμίαι,	N.	οἱ Κριταὶ,
G.	τῶν ταμιῶν,	G.	τῶν Κριτῶν,
D.	τοῖς ταμίαις,	D.	τοῖς Κριταῖς,
A.	τοὺς ταμίας,	A.	τοὺς Κριτὰς,
V.	ὦ ταμίαι.	V.	ὦ Κριταὶ.

De Genitivo.

Omnis genitivus pluralis desinit perpetuò in *ων*; et in primâ et secundâ declinatione fere * circumflectitur in ultimâ.

* Vide infra de Accentibus p. 184.

Quædam

Quædam nomina hujus declinationis in ης, Doricè declinata, formant Gen. in α: ut, ὁ ὀρεσιβάτης, *montivagus*, Gen. τοῦ ὀρεσιβάτα· et nomina propria in ας: ut, ὁ Βρασίλας, Gen. τοῦ Βρασίλα.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet, ᾳ ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

De Vocativo.

Vocativus singularis formatur à nominativo abjiciendo ς.

Excipiuntur,

1. Nomina in της, ut, μητιέτης, *consiliarius*;
2. Gentilia, ut, Σκύθης, *Scytha*;
3. Poëtica in πης, ut, κυνώπης, *impudens*;
4. Composita, à πωλῶ, *vendo*; μετρῶ, *metior*; τρίβω, *tero*;

quæ formant vocativum in α brevi: ut, ὦ μητίετα, * ὦ Σκύθα.

In στης desinentia utramque habent terminationem, α et η: ut, ὁ λῃστὴς, *latro*, ὦ λῃστὰ, vel λῃστή.

---

* Μητίετα—Il. α. 175. Θύεστα—Il. β. 107. &c. non sunt vocativi pro nominativis; sed reverà nominativi ex linguâ *Æolicâ*.—Hinc Lat. *poëta*, *athleta*, *cometa*, &c. "*Linguæ scilicet Æolicæ sermo Latinus est simillimus.*" Quinctil. l. 1. c. 6.

SECUNDA

SECUNDA DECLINATIO.

Secunda declinatio duas habet terminationes, α, et η, generis fœminini: ut, ἡ μοῦσα, *musa*; ἡ τιμὴ, *honos*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ μοῦσα,	N. A. τὰ μούσα,	N. αἱ μοῦσαι,
G. τῆς μούσης,		G. τῶν μουσῶν,
D. τῇ μούσῃ,	G. D. ταῖν μούσαιν,	D. ταῖς μούσαις,
A. τὴν μούσαν,		A. τὰς μούσας,
V. ὦ μοῦσα.	V. ὦ μοῦσα.	V. ὦ μοῦσαι.

Sing. N. ἡ φιλία,----G. τῆς φιλίας,----D. τῇ φιλίᾳ·
In reliquis, ut μοῦσα.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ τιμὴ,	N. A. τὰ τιμὰ,	N. αἱ τιμαὶ,
G. τῆς τιμῆς,		G. τῶν τιμῶν,
D. τῇ τιμῇ,	G. D. ταῖν τιμαῖν,	D. ταῖς τιμαῖς,
A. τὴν τιμὴν,		A. τὰς τιμὰς,
V. ὦ τιμή.	V. ὦ τιμὰ.	V. ὦ τιμαὶ.

Finita in δα, θα, ρα, et α purum, faciunt genitivum in ας, et dativum in ᾳ· sic Ἀθηνᾶ, *Minerva*; Ναυσικᾶ, *Nausicaa*; μνᾶ, *mina*; contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα.----Litera pura dicitur, cui vocalis, vel diphthongus immediatè præcedit.

TERTIA DECLINATIO.

Tertia declinatio duas habet terminationes, ος, et ον· ος, masculini, fœminini, et communis generis: ut,

ut, ὁ λόγος, *sermo*; ἡ νόσος, *morbus*; ὁ καὶ ἡ λίθος, *lapis*; et ον neutrius; ut, τὸ ξύλον, *lignum*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ λόγος,	N. A. τὼ λόγω,	N. οἱ λόγοι,
G. τȣ̃ λόγȣ,	G. D. τοῖν λόγοιν,	G. τῶν λόγων,
D. τῷ λόγῳ,	V. ὦ λόγω.	D. τοῖς λόγοις,
A. τὸν λόγον,		A. τȣ̀ς λόγȣς,
V. ὦ λόγε.		V. ὦ λόγοι.

Nomina contracta, ὁλοπαθῆ, tertiæ declinationis; ut, ὁ νόος, νȣ̃ς, *mens*.

Sing.	Dual.
N. ὁ νόος, νȣ̃ς,	N. A. τὼ νόω, νώ, cum acuto.
G. τȣ̃ νόȣ, νȣ̃,	G. D. τοῖν νόοιν, νοῖν,
D. τῷ νόῳ, νῷ,	V. ὦ νόω, νώ.
A. τὸν νόον, νȣ̃ν,	
V. ὦ νόε, νȣ̃.	

Plural.

N. οἱ νόοι, νοῖ,	A. τȣ̀ς νόȣς, νȣ̃ς,
G. τῶν νόων, νῶν,	V. ὦ νόοι, νοῖ.
D. τοῖς νόοις, νοῖς,	

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ ξύλον,	N. A. τὼ ξύλω,	N. τὰ ξύλα,
G. τȣ̃ ξύλȣ,	G. D. τοῖν ξύλοιν,	G. τῶν ξύλων,
D. τῷ ξύλῳ,	V. ὦ ξύλω.	D. τοῖς ξύλοις,
A. τὸ ξύλον,		A. τὰ ξύλα,
V. ὦ ξύλον.		V. ὦ ξύλα.

Quarta Declinatio.

Quarta declinatio Atticorum propria duas habet terminationes, *ως* et *ων*· *ως* masculini, fœminini, et

communis generis; et ων neutrius: ut, ὁ λεὼς, *populus*; ἡ ἅλως, *arca*; τὸ ἀνώγεων, *cœnaculum*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ λεὼς,	N. A. τὼ λεὼ,	N. οἱ λεῴ,
G. τοῦ λεὼ,	G. D. τοῖν λεῷν,	G. τῶν λεῶν,
D. τῷ λεῷ,	V. ὦ λεὼ.	D. τοῖς λεὼς,
A. τὸν λεὼν,		A. τοὺς λεὼς,
V. ὦ λεὼς.		V. ὦ λεῴ.

Neutra in ων eodem modo declinantur, nisi quòd voc. Sing. similis est nominativo in ων, et accus. cum voc. Plur. similis est nominativo in ω. Omnibus in ultimâ syllabâ semper est ω.

Quædam nomina hujus declinationis formant accusativum in ω: ut, Ἄθως, Ἄθω, *Atho mons*; Κέως, Κέω, *Ceos insula*; Κῶς, Κῶ, *Cos insula*; λαγὼς, λαγὼ, *lepus*. *

Veteres etiam Attici ν finalem removerunt: ut, ἀγήρω, pro ἀγήρων, *expers senectutis*.

Unicum est nomen hujus declinationis in ως, neutrius generis, τὸ χρεὼς, *debitum*.

Quinta Declinatio.

Quinta declinatio imparisyllabica † octo habet terminationes: tres vocales, α, ι, υ, generis neutrius; et quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, generum omnium.

* Ἄθων verò et λαγὼν leguntur.

† Olim una tantùm hujus declinationis terminatio fuisse videtur, nempe litera Σ post consonantes fere omnes, et plerasque vocales: quæ litera Nominativum constituit, et ο, ante eam immissa, Genitivum, σῶμα nimirum primitus erat σώματς, μέλι μέλιτς, γόνυ γόνυς vel γόνατς, τιτὰν τιτὰνς, μάρτυρ et μάρτυς μάρτυρς, νὺξ νὺκτς, φλὲψ φλὲβς. Vide plura apud *Marklandum* de Græcorum quintâ Declinatione.

Sing.

Sing.	Sing.
N. τὸ σῶμα,	N. ὁ τιτὰν,
G. τῦ σώματος,	G. τῦ τιτᾶνος,
D. τῷ σώματι,	D. τῷ τιτᾶνι,
A. τὸ σῶμα,	A. τὸν τιτᾶνα,
V. ὦ σῶμα.	V. ὦ τιτὰν.
Dual.	Dual.
N. A. τὼ σώματε,	N. A. τὼ τιτᾶνε,
G. D. τοῖν σωμάτοιν,	G. D. τοῖν τιτάνοιν,
V. ὦ σώματε.	V. ὦ τιτᾶνε.
Plural.	Plural.
N. τὰ σώματα,	N. οἱ τιτᾶνες,
G. τῶν σωμάτων,	G. τῶν τιτάνων,
D. τοῖς σώμασι,	D. τοῖς τιτᾶσι,
A. τὰ σώματα,	A. τὺς τιτᾶνας,
V. ὦ σώματα.	V. ὦ τιτᾶνες.

REGULÆ de IMPARISYLLABICIS.

De Accusativo singulari.

Accusativus desinit in α. Excipiuntur,

I. Nomina in ις, et υς, αυς, et ϐς, pura in genitivo, quæ formant accusativum in ν,* ut, ὁ ὄφις, *serpens*, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς, *racemus*, τὸν βότρυν· ἡ γραῦς, *anus*, τὴν γραῦν· ὁ καὶ ἡ βῦς, *bos*, τὸν καὶ τὴν βῦν. Sed Δὶς, *Jupiter*, facit Δία· λᾶας, *lapis*, facit λᾶαν.

II. Gravitona in ις et υς, non purè declinata, quæ utramque retinent terminationem, α et ν· ut, ἡ ἔρις, *contentio*, τὴν ἔριδα, et ἔριν· ὁ νέηλυς, *advena*, τὸν νέηλυδα, et νέηλυν.

---

* At Poëticè in α· βότρυα, βόα.

De Vocativo singulari.

Vocativus * similis est nominativo. Excipiuntur,

I. Declinata per ν et τος in genitivo; et adjectiva in ην, εις, et ας· quæ vocativum formant in ν: ut, Ὁ Αἴας, *Ajax*, ὦ Αἶαν· ὁ καὶ ἡ τέρην, *tener*, ὦ τέρεν· ὁ χαρίεις, *gratiosus*, ὦ χαρίεν, et ὦ χαρίει· ὁ μέλας, *niger*, ὦ μέλαν.

II. Gravitona in ηρ, quæ formant vocativum in ερ: ut, ἡ μήτηρ, *mater*, ὦ μῆτερ· et quinque acutitona, ὁ πατὴρ, *pater*; ὁ δαὴρ, *levir*; ὁ ἀνὴρ, *vir*: ὁ σωτὴρ, *salvator*; ἡ γαστὴρ, *venter*; quæ formant ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ, γάστερ.

III. Nomina in ευς et ους, quæ abjiciunt σ: ut, ὁ βασιλεὺς, *rex*, ὦ βασιλεῦ· præter πους, *pes*, ὦ πους· et ὀδους *dens*, ὦ ὀδους, ad differentiam adverbii που, *ubi*; et ὁδου, *obiter*.

IV. Nomina in ις et υς, quæ formant vocativum in ι et υ: ut, ὁ βότρυς, *racemus*, ὦ βότρυ· ὁ ὄφις, *serpens*, ὦ ὄφι· et ὁ καὶ ἡ παῖς, ὦ παῖ, *puer* vel *puella*. Excipe acutitona in ις, et υς non contracta, ut, ὦ Σαλαμὶς, *Salamis*, ὦ ἐλπὶς, *spes*, ὦ χλαμὺς, *chlamys*.

V. Nomina in ων et ωρ, quæ vocativum plerumque formant à Genitivis abjiciendo terminationem, ut, ὁ Ἀγαμέμνων, *Agamemnon*, voc. ὦ Ἀγάμεμνον· ὁ ἐλεήμων, *misericors*, voc. ὦ ἐλεῆμον· ὁ Ἕκτωρ, *Hector*, voc. ὦ Ἕκτορ· ὁ ῥήτωρ, *rhetor*, voc. ὦ ῥῆτορ. At ὁ

---

* Anomala sunt, ἡ γυνὴ, *mulier*, quod facit in vocativo ὦ γύναι· et ὁ ἄναξ, *rex*, quod facit ὦ ἄνα.

Ποσειδῶν,

Ποσειδῶν, ῶνος, *Neptunus*, facit vocativo ω Ποσειδὸν· et ὁ Ἀπόλλων, λωνος, *Apollo*, voc. ὦ Ἄπολλον.

VI. Participiorum in ων, εις, et ας, desinentium idem est vocativus cum nominativo, ut, ὁ τύπτων, οντος, voc. ὦ τύπτων· ὁ τυφθεὶς, έντος, voc. ὦ τυφθεὶς· ὁ ἱστὰς, άντος, voc. ὦ ἱστάς.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à dativo singulari assumendo σ ante ι, et abjiciendo δ, θ, ν, τ; vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel σ, cum diphthongo: ut, Ἄραψ, *Arabs*, Ἄραψι· βασιλεὺς, *rex*, βασιλεῦσι· κόραξ, *corvus*, κόραξι. Præter, πῶς, *pes*, dat. Plur. ποσὶ· et κτεὶς, *pecten*, κτεσὶ.

Cùm penultima dativi singularis sit longa positione, fit longa in dativo plurali, addendo ι post ε, et υ post ο: ut, τιθέντι, τιθεῖσι· λέοντι, λέουσι.

Nomina, quæ * Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in άσι: ut, πατὴρ, πατράσι· υἱὸς, *filius*, Gen. υἱέος. Sync. υἷος. dat. Pl. υἱάσι.

Dativus Poëticus formatur à genitivo singulari, mutando ος in εσι, vel εσσι: ut, ἥρωος, ἡρώεσι, et ἡρώεσσι, *heröibus*; ἔπεος, ἐπέεσσι, *verbis*.

Apocope etiam accidit in hàc declinatione in omnibus casibus singularibus: ut,

I. In Nominativo, τὸ σκέπα, pro σκέπασμα, *tegmen*.

---

* Πατὴρ, μήτηρ, et γαστὴρ, licet in cæteris casibus Syncopen patiantur, in acc. Sing. non contrahuntur, quia πάτρα *patriam*, μήτρα *matricem*, et γάστρα *alveum*, significant.

II. In

II. In Genitivo, *τȣ̃ Αἴαν*, pro *Αἴαντος*, *Ajacis.*

III. In Dativo, *τῇ δαΐ*, pro *δαΐδι*, *pugnæ*; *τῇ παράκοιτι*, pro *παρακοίτιδι*, *uxori*; *τῷ ἱδρῷ*, pro *ἱδρῶτι*, *sudori.*

IV. In Accusativo, *τὸν Ἀπόλλω*, pro *Ἀπόλλωνα*, *Apollinem*; *τὸν ἱδρῶ*, pro *ἱδρῶτα*, *sudorem.*

V. In Vocativo, *ὦ Λαοδάμα*, pro *Λαοδάμαν*, *Laodamas*; *ὦ Αἴα*, pro *Αἴαν*, *Ajax.*

Dativis pluralibus, et verbis in *ι* vel *ε* desinentibus, *ν* additur, si vocalis, vel diphthongus sequatur; ut, *λέȣσιν ἐκείνοις*, *leonibus illis*; *τύπτȣσιν ἐκεῖνον*, *verberant illum*; *ἔτυπτεν αὐτὸν*, *verberabat eum.*

Apud Poëtas frequentissimè *ν* additur, etiamsi consonans sequatur; ut, *ϛήθεσσιν λασίοισι*, *pectoribus hirsutis.*

De quinque Declinationibus Contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur à quintâ simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam; vel * Synæresi, quæ fit, cùm duæ vocales in syllabam unam ita coeunt, ut ambæ serventur, ut, *τείχεϊ*, *τείχει*· vel Crasi, cùm utraque vocalis, vel altera mutatur, ut, *τείχεα*, *τείχη*; *τριήρεες*, *τριήρεις*· vel altera eliditur, ut, *τειχέων*, *τειχῶν.*

---

* Synæresis in dat. Sing. solummodò occurrit.

Prima Declinatio.

Prima declinatio contractorum tres continet terminationes, ης, ες, et ος.

ης masculini et fœminini generis: ut, ὁ Δημοσθένης, *Demosthenes*; ἡ τριήρης, *triremis*.

Et ες et ος, neutrius: ut, τὸ τεῖχος, *murus*; τὸ ἱππομανὸς, *Hippomanes*.

Sing.	Sing.
N. ἡ τριήρης,	N. τὸ τεῖχος,
G. τῆς τριήρεος, ρους,	G. τοῦ τείχεος, ους,
D. τῇ τριήρεϊ, ρει,	D. τῷ τείχεϊ, ει,
A. τὴν τριήρεα, ρη,	A. τὸ τεῖχος,
V. ὦ τρίηρες.	V. ὦ τεῖχος.
Dual.	Dual.
N. A. τὰ τριήρεε, ρη,	N. A. τὼ τείχεε, χη,
G. D. ταῖν τριηρέοιν, ροιν,	G. D. τοῖν τειχέοιν, οῖν.
V. ὦ τριήρεε, ρη.	V. ὦ τείχεε, χη.
Plural.	Plural.
N. αἱ τριήρεες, ρεις,	N. τὰ τείχεα, χη,
G. τῶν τριηρέων, ρῶν,	G. τῶν τειχέων, ῶν,
D. ταῖς τριήρεσι,	D. τοῖς τείχεσι,
A. τὰς τριήρεας, ρεις,	A. τὰ τείχεα, χη,
V. ὦ τριήρεες, ρεις.	V. ὦ τείχεα, χη.

Composita à κλέος, *gloria*, ut, Ἡρακλέης, Ἐτεοκλέης, contrahuntur in nominativo: hinc duplex declinandi ratio oritur; ut,

N. Ἡρακλέης,	Ἡρακλῆς,
G. Ἡρακλέεος, κλέους,	Ἡρακλέος, κλοῦς,
D. Ἡρακλέεϊ, κλέει,	Ἡρακλεϊ, κλεῖ,
A. Ἡρακλέεα, κλέα,	Ἡρακλέα, κλῆ,
V. Ἡράκλεες, κλεις,	Ἡρακλὲς.

Regulæ.

Regulæ.

Nomina propria hujus declinationis, et composita ab ἔτος, *annus*, in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur: ut, ὁ Διογένης, τὸν Διογένην, *Diogenes*; ὁ Μάνης, τὸν Μάνην, *Manes*; ὁ ἑπταέτης, τὲς ἑπταέτας, *septennis*.

Nomina quæ desinunt in ης purum, contrahuntur Atticè in accusativo in α: ut, ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, *ingeniosus*, Acc. τὸν καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ. *

Secunda Declinatio.

Secunda declinatio duas habet terminationes: ις masculini et fœminini generis; ut, ὁ ὄφις, *serpens*; ἡ πόλις, *civitas*: et ι neutrius; ut, τὸ σίνηπι, *sinapi*.

Singulariter.

	Attic.	*Ionic.*
N.	ὁ ὄφις,	
G.	τȣ͂ ὄφεως,	ὄφιος,
D.	τῷ ὄφει,	ὄφιϊ---ὄφι.
A.	τὸν ὄφιν,	
V.	ὦ ὄφι.	

Dualiter.

N. A.	τὼ ὄφεε,	ὄφιε,
G. D.	τοῖν ὄφεοιν,	ὀφίοιν,
V.	ὦ ὄφεε.	ὄφιε.

* In hâc declinatione, Mascula sunt propria virorum; fœminina desinunt in ηρης; et communia sunt adjectiva sola. Neutra quoque in ες sunt adjectiva à communibus in ης: in ος verò substantiva sunt omnia. *Scot.*

Pluraliter.

Pluraliter.

N. οἱ ὄφεις,	ὄφιες—ὄφις,
G. τῶν ὄφεων,	ὀφίων,
D. τοῖς ὄφεσι,	ὄφισι,
A. τȣ̀ς ὄφεις,	ὄφιας—ὄφις,
V. ὦ ὄφεις,	ὄφιες—ὄφις.

Sing.	Dual.
N. τὸ σίνηπι,	N. A. τὼ σινήπιε,
G. τȣ̃ σινήπιος,	G. D. τοῖν σινηπίοιν,
D. τῷ σινήπιϊ, πι,	V. ὦ σινήπιε.
A. τὸ σίνηπι,	
V. ὦ σίνηπι.	

Plural.

N. τὰ σινήπια, πι,	A. τὰ σινήπια, πι,
G. τῶν σινηπίων,	V. ὦ σινήπια, πι.
D. τοῖς σινήπισι,	

Tertia Declinatio.

Tertia declinatio tres habet terminationes: ευς et υς, generis masculini, ut, ὁ βασιλεὺς, *rex*; ὁ πελεκῦς, *securis*; et υ neutrius, ut, τὸ ἄςυ, *urbs*.

Sing.	Dual.
N. ὁ βασιλεὺς,	N. A. τὼ βασιλέε, † ῆ,
G. τȣ̃ βασιλέος,*	G. D. τοῖν βασιλέοιν,
D. τῷ βασιλέϊ, εῖ,	V. ὦ βασιλέε, † ῆ.
A. τὸν βασιλέα,	
V. ὦ βασιλεῦ.	

* Gen. masculinorum in εὺς exit sæpissime in έως Atticè; qui, in ευς purum finitis, contrahitur in ȣς, ut, ὁ χοεὺς, *congius*, τȣ̃ χωέως, χοȣ̃ς, et in Acc. τὸν χοέα, χοᾶ.

† Hæc contractio raró occurrit.

Plural.

N. οἱ βασιλέες, εῖς,	A. τȣ̀ς βασιλέας, εῖς,
G. τῶν βασιλέων,	V. ὦ βασιλέες, εῖς.
D. τοῖς βασιλεῦσι,	

Sing.	Dual.
N. ὁ ϖελεκὺς,	N. A. τὼ ϖελεκέε, * ῆ,
G. τȣ̃ ϖελεκέος,	G. D. τοῖν ϖελεκέοιν,
D. τῷ ϖελεκέϊ, εῖ,	V. ὦ ϖελεκέε, ῆ.
A. τὸν ϖελεκὺν,	
V. ὦ ϖελεκὺ.	

Plural.

N. οἱ ϖελεκέες, εῖς,	A. τȣ̀ς ϖελεκέας, εῖς,
G. τῶν ϖελεκέων,	V. ὦ ϖελεκέες, εῖς.
D. τοῖς ϖελεκέσι,	

Sing.	Dual.
N. τὸ ἄςυ,	N. A. τὼ ἄςεε, * η,
G. τȣ̃ ἄςεος,	G. D. τοῖν ἀςέοιν,
D. τῷ ἄςεϊ, ει,	V. ὦ ἄςεα, η.
A. τὸ ἄςυ,	
V. ὦ ἄςυ.	

Plural.

N. τὰ ἄςεα, η,	A. τὰ ἄςεα, η,
G. τῶν ἀςέων,	V. ὦ ἄςεα, η.
D. τοῖς ἄςεσι,	

Quædam nomina hujus etiam declinationis contrahuntur Atticè in accusativo in α: ut, ὁ Πειραιεὺς, *Piræus*, Acc. τὸν Πειραιᾶ.

---

* Hæc contractio rarò occurrit.

QUARTA

Quarta Declinatio.

Quarta declinatio duas habet terminationes, ως, et ω, generis fœminini tantùm: ut, ἡ φειδὼ, *parsimonia*; ἡ αἰδὼς, *verecundia*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ φειδὼ,	N. A. τὰ φειδὼ,	N. αἱ φειδοὶ,
G. τῆς φειδόος, οῦς,	G. D. ταῖν φειδοῖν,	G. τῶν φειδῶν,
D. τῇ φειδοῒ, οῖ,	V. ὦ φειδώ.	D. ταῖς φειδοῖς,
A. τὴν φειδόα, ὼ,		A. τὰς φειδοὺς,
V. ὦ φειδοῖ.		V. ὦ φειδοὶ.

Quinta Declinatio.

Quinta declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, et ρας, generis neutrius: ut, τὸ κρέας, *caro*; τὸ κέρας, *cornu*.

Singulariter.

N. τὸ κέρας,		
G. τοῦ κέρατος, per Sync.	κέραος, per Crasin	κέρως,
D. τῷ κέρατι,	κέραϊ,	κέρᾳ,
A. τὸ κέρας,		
V. ὦ κέρας.		

Dualiter.

N. A. τὼ κέρατε,	κέραε,	κέρα,
G. D. τοῖν κεράτοιν,	κεράοιν,	κερῷν,
V. ὦ κέρατε,	κέραε,	κέρα.

Pluraliter.

N. τὰ κέρατα,	κέραα,	κέρα,
G. τῶν κεράτων,	κεράων,	κερῶν,
D. τοῖς κέρασι,		
A. τὰ κέρατα,	κέραα,	κέρα,
V. ὦ κέρατα,	κέραα,	κέρα.

Articulus sæpe cum nomine suo in unam syllabam coalescit, cùm ille in vocali exit, hoc à vocali incipit: ut, pro *ὁ ἀνὴρ, ᾽ἀνὴρ· τȣ̃ ἀνδρὸς, τἀνδρὸς· τῷ ἀνδρὶ, τἀνδρὶ· τὰ ἐμὰ, τἀμὰ·* Cùm nomen incipit ab aspiratâ, in articulo tenuis *τ* vertitur in *θ*: ut, *τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον· ὁ ἕτερος, ἅτερος· τȣ̃ ἑτέρȣ, θατέρȣ· τῷ ἑτέρῳ, θατέρῳ.*

Ad eundem modum *καὶ εἶτα, κᾆτα· καὶ ἐκεῖνα, κᾀκεῖνα· καὶ ὑπὸ, χὑπὸ.* Ex hoc vocalium brevium concursu syllaba fit longa.

NOMINA ANOMALA quæ contrahuntur, sunt

I. Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus: ut,

1. Νόος, *νȣ̃ς, mens; ῥόος, ῥȣ̃ς, fluxus; πλόος, πλȣ̃ς, navigatio; ἁπλόος, ἁπλȣ̃ς, simplex; διπλόος, διπλȣ̃ς, duplex; σάος, salvus, σῶς* Atticè, et *σῶν* Acc.

2. Χρυσȣ̃ς, *aureus; ἀργυρȣ̃ς, argenteus; χαλκȣ̃ς, æreus,* à nominibus in *έος.*

3. *Σιμόεις, Σιμȣ̃ς, Σιμόεντος, Σιμȣ̃ντος, Simois: πλακόεις, πλακȣ̃ς, πλακόεντος, πλακȣ̃ντος, placenta.*

4. Ὁ *τιμῆς, τιμῆντος,* à *τιμήεις, honoratus.*

5. In *ῆρ* circumflexa: ut, *τὸ κῆρ, κῆρος,* à *κέαρ, cor;* et *ὁ καὶ ἡ παῖς, παῖδος,* à *πάϊς, puer* vel *puella.*

6. Item *τὸ ὀστέον, os ossis, ὀστȣ̃ν,* Gen. *ὀστέȣ, ὀστȣ̃,* Dat. *ὀστέῳ, ὀστῷ.*

Sic declinatur Ἰησȣ̃ς.

N. ὁ Ἰησȣ̃ς,	A. τὸν Ἰησȣ̃ν,
G. τȣ̃ Ἰησȣ̃,	V. ὦ Ἰησȣ̃.
D. τῷ Ἰησȣ̃,	

II. Ὀλιγοπαθῆ,

II. Ὀλιγοπαθῆ, quæ in paucioribus casibus contrahuntur: ut,

1. Substantiva Barytona in υς: quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo, et Vocativo plurali in υς: ut, Ἐριννύες, Ἐριννῦς, *Furiæ*.

2. Imparisyllabica in ες, quæ contrahuntur in Nom. Acc. et Voc. plur. in ες: ut, βόες, *boves*, βῶς, Doricè βῶς.

3. Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nom. Accus. et Voc. plur. contrahuntur more tertiæ declinationis contractorum: ut, Nom. ἡδὺς, Gen. ἡδέος, Dat. ἡδεϊ, ἡδεῖ. Nom. et Voc. pl. ἡδέες, ἡδεῖς. Acc. ἡδέας, ἡδεῖς.

4. Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, et Nom. Acc. et Voc. plurali: ut, Acc. μείζονα, per Syncopen μείζοα, per Crasin μείζω: Nom. et Voc. μείζονες, μείζοες, μείζες, et μείζονα, μείζοα, μείζω. Acc. μείζονας, μείζοας, μείζες, et μείζονα, μείζοα, μείζω.

HETEROCLITA.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita Genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, ὁ ἐρετμὸς, *remus*, τὰ ἐρετμά· ὁ λύχνος, *lucerna*, τὰ λύχνα· ὁ μοχλὸς, *vectis*, τὰ μοχλά· ὁ τράχηλος, *collum*, τὰ τράχηλα· * et quædam alia.

---

* Olim duas terminationes in ος et ον, hæc nomina habebant: sic *jocus*,

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ δίφρος, *currus*, τὰ δίφρα· ἡ κέλευθος, *via*, τὰ κέλευθα· quibus addi potest, ὁ καὶ ἡ τάρταρος, plur. τὰ τάρταρα.*

Heteroclita Casibus.

I. Aptôta sunt,

1. Nomina literarum : ut, ἄλφα, βῆτα.

2. Quæ Apocopen patiuntur : ut, δῶ pro δῶμα, *domus* ; τρόφι pro τρόφιμον, *nutrimentum*.

3. Omnes numeri à quatuor ad centum.

4. Poëtica nomina in φι et φιν, ut, θύρηφι à θύρα· ϛράτοφι à ϛράτος· ναῦφι à ναῦς· ϛήθεσφι à ϛῆθος.

5. Similiter δέμας, *corpus* ; σέβας, *veneratio* ; ὄναρ, *somnium* ; ὄφελος, *utilitas* ; νῶκαρ, *torpor* ; δῶς, *donum*, &c.

II. Monoptôton tantùm unum est, ὦ τᾶν, *O amice*, vel *amici*, ab ἔτης.

III. Diptôta sunt, οἱ φθοῖες, τὲς φθοῖας, *placentæ* ; ἄτλα et ἄσσα, pro ἄτινα, *quædam*, Nom. et Acc. plur.

IV. Triptôta, Gen. ἀλλήλων, λων, λων· Dat. ἀλλήλοις, αις, οις· Acc. ἀλλήλες, λας, λα·

Vocativo carent indefinita, et interrogativa.

---

jocus, locus, &c. apud Latinos faciunt in plurali *joci* et *joca, loci* et *loca*.

Heteroclita

Heteroclita Numero.

Duali et plurali * carent, ἡ ἅλς, *mare*; † ἡ γῆ, *orbis terrarum*; † ὁ ἀὴρ, *aër*; † τὸ πῦρ, *elementum ignis*; τὸ ἔλαιον, *oleum*. ‡

Singulari carent ἄλφιτα, *victus necessarius*; Ἀθῆναι, *Athenæ*; ὀνείρατα, *insomnia*; et festa deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam sunt neutra in ρ, quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur: ut, φρέαρ, *puteus*; ἧπαρ, *jecur*; ὕδωρ, *aqua*; ἦμαρ, *dies*; εἶδαρ, *cibus*; σκὼρ, *stercus*; Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος, εἴδατος, σκατὸς, *&c.*

His addi possunt γάλα, *lac*; § γάλακτος· γυνὴ, *mulier*, § γυναικὸς, quæ genitivos ab inusitatis nominativis γυναὶξ et γάλαξ mutuantur.

De PATRONYMICIS.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab aliâ quàpiam suæ familiæ personâ, derivatur.

Patronymica Masculina desinunt,

---

* Carent, quatenus elementa; aliter verò hæ voces † pluralem habent. αἱ γαῖ, Arist. Prob. Sect. 23. ἀέρας, et ἀέρων, Plutarch. τὰ πυρὰ, Homer. Herod. Thucyd.

‡ Ἔλαια in numero plurali semel tantùm occurrit. Callim. in Apoll. v. 38.

§ Vide Not. p. 10.

1. In

1. In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης: ut, Πρίαμος, ε, Πριαμίδης· Νέσ]ωρ, ορος, Νεσ]ορίδης· Λη]ῶ, όος, οΐδης· à Πηλέως fit Πηλείδης, per Epenthesin Πηλεϊάδης· et ab Ionico genitivo Πηλῆος, Πηληϊάδης.

2. In άδης, cùm nomen sit vel primæ declinationis: ut, Βορέας, ε, Βορεάδης· Ἱππότης, ε, Ἱππο]άδης· vel cùm Primitivum sit tertiæ declinationis, et desinat in ος purum: ut, Ἥλιος, ε, Ἡλιάδης· Ναύπλιος, ε, Ναυπλιάδης. Cùm Primitivum in penultimâ Genitivi sit longum, cujuscunque sit declinationis, Patronymicum ferè desinit in ιάδης; ut, Λαέρτης, έρτε, Λαερ]ιάδης· Ἄτλας, αντος, Ἀτλαν]ιάδης· Ἀμφι]ρύων, ωνος, Ἀμφι]ρυωνιάδης.

Patronymica Fœminina desinunt,

1. In ις, vel ας, quæ fiunt à Masculinis removendo δη: ut, Νεςορίδης, Νέςορις· Ἡλιάδης, Ἡλιάς.

2. In ηΐς, à nominativis primitivorum: ut, à Χρύσης, Χρυσηΐς· Βρισῆς, Βρισηΐς· Κάδμος, Καδμηΐς.

3. In ίνη, vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ίνη, vel ώνη: ut, Ἄδραςος, Ἀδράςε, Ἀδραςίνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίε, Ἰκαριώνη· interdum à nominativo in ων; ut, Ἠετίων, Ἠετιώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, vel είων: ut, Κρονίων, Πηλείων, Ἀτρείων.*

---

* Quædam anomala sunt, ut, Λαμπετίδης, filius Lampi, Il. ο. v. 526. Δευκαλίδης, filius Deucalionis, Il. ν. v. 307. At forte duplex fuit horum primitivorum forma, Λάμπος et Λάμπετος, Δευκαλίων et Δεύκαλος. Sic et Οἴδιπες et Οἰδίποδης.

DIMINUTIVA

DIMINUTIVA varias habent terminationes; ut,

I. Masc. in	ων,	μωρίων,	*stultulus.*
	αξ,	λίθαξ,	*lapillulus.*
	σκος,	νεανίσκος,	*juvenis.*
	λος,	ναυτίλος,	*nautila.*
II. Fœm. in	ις	κρηνὶς,	*fonticulus.*
	σκη,	παιδίσκη,	*puellula.*
	νη,	πολίχνη,	*urbecula.*
III. Neut. in ιον,		γνωμίδιον,	*sententiola.*
		πολίχνιον,	*urbecula.*

Possessiva terminantur in

1. κος, ut,	μουσικὸς,	*musicus,*	à	μοῦσα.
2. ιος, ut,	οὐράνιος,	*cœlestis,*	ab	οὔρανος.
3. νος, ut,	ἀνθρώπινος,	*humanus,*	ab	ἄνθρωπος.
4. ειος, ut,	ἀνθρώπειος,	*humanus,*	ab	ἄνθρωπος.
5. ωδης, ut,	λιθώδης,	*lapidosus,*	à	λίθος.
6. ωος, ut,	πατρῷος,	*paternus,*	à	πατὴρ.

DECLINATIONES ADJECTIVORUM.

Adjectiva sequuntur formam et declinationes substantivorum.

Adjectiva in ος purum, et ρος, faciunt fœmininum per α, reliqua per η, et neutrum per ον; ut Ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus; ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, *floridus.*

Excipiuntur ὄγδοος, όη, οον, *octavus*; et nomina contracta in εος, et οος; ut, χρύσεος, *aureus*; ἁπλόος, *simplex.*

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per *ο* et *ον*; ut, *ἄλλος*, *τηλικοῦτος*, *τοσοῦτος*, *τοιοῦτος*· et tria pronomina, *οὗτος*, *αὐτὸς*,* *ἐκεῖνος*, per *ο*.

Adjectiva in	ὺς εις οῦς	formant fœmin. per	εῖα εσσα ῆ	neutrum per	ὺ εν οῦν

ut,	ὀξὺς,	ὀξεῖα,	ὀξὺ	*acutus.*
	χαρίεις,	χαρίεσσα,	χαρίεν,	*gratiosus.*
	ἁπλοῦς,	ἁπλῆ,	ἁπλοῦν,	*simplex.*

Excipe *πολὺς*, *πολὺ*, Acc. *πολὺν*, *πολὺ*. Poët. Gen. *πολέος*, Dat. *πολέϊ*. Plur. Nom. *πολέες*, Gen. *πολέων*, Dat. *πολέσι*, Acc. *πολέας*.

Adjectiva in *ας* habent fœmininum in *ασα*, et neutrum in *αν*: ut, *πᾶς*, *πᾶσα*, *πᾶν*, *omnis*: sed Nom. *μέγας*, *μέγα*, Acc. *μέγαν*, *μέγα*.

Πολὺς mutuatur quosdam casus ab inusitato *πολλὸς*,: sic *μέγας* quosdam casus singulares, et omnes duales ac plurales, ab inusitato, *μέγαλος*: Μέλας *μέλανος* fœmininos omnes ab inusitato *μέλαινος*· ut et *τάλας τάλανος* fœmininos omnes ab inusitato *τάλαινος*.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	ὁ πᾶς	ἡ πᾶσα	τὸ πᾶν
Gen.	παντὸς	πάσης	παντὸς
Dat.	παντὶ	πάσῃ	παντὶ
Acc.	πάντα,	πᾶσαν	πᾶν
Voc.	ὦ πᾶς	πᾶσα	πᾶν.

* Αὐτὸς compositum cum Articulo præpositivo ὁ, ἡ, τὸ, significat *idem, eadem, idem*: ὁ αὐτὸς, Ionicè, ὡυτὸς *idem*, et neutrum in nom. et accus. τὸ αὐτὸ fit ταυτὸν, assumpto ν.

Dualiter.

Dualiter.

N. A. V.	πάντε	πάσα	πάντε
G. & D.	πάντοιν	πάσαιν	πάντοιν.

Pluraliter.

Nom.	πάντες	πᾶσαι	πάντα
Gen.	πάντων	πασῶν	πάντων
Dat.	πᾶσι	πάσαις	πᾶσι
Acc.	πάντας	πάσας	πάντα
Voc.	πάντες	πάσαι	πάντα.

Adjectiva per tria genera, et duas terminationes declinata, desinunt in

ης		ες
ις		ι
υς		υ
ους	et formant neutrum per	ουν
ην		εν
ων		ον
ως		ων
ος*		ον,

ut,

ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς,	καὶ τὸ ἀληθὲς,	verus.
ὁ καὶ ἡ εὔχαρις,	καὶ τὸ εὔχαρι,	gratiosus.
ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς,	καὶ τὸ ἄδακρυ,	sine lachrymis.
ὁ καὶ ἡ πολύπους,	καὶ τὸ πολύπουν,	multipes.
ὁ καὶ ἡ τέρην,	καὶ τὸ τέρεν,	tener.
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων,	καὶ τὸ εὔδαιμον,	felix.
ὁ καὶ ἡ εὔγεως,	καὶ τὸ εὔγεων,	fertilis.
ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος,	καὶ τὸ ἀθάνατον,	immortalis.

* Omnia adjectiva composita, et in ος terminata, apud antiquissimos Græcos per tria genera declinabantur. *Porson* ad Med. v. 822.

Quædam sunt trium generum; ut, ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μάκαρ, *felix*; ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἅρπαξ, *rapax*; ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μανιὰς, *furiosus*.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	καλὸς	καλὴ	καλὸν
Gen.	καλȣ̃	καλῆς	καλȣ̃
Dat.	καλῷ	καλῇ	καλῷ
Acc.	καλὸν	καλὴν	καλὸν
Voc.	καλὲ	καλὴ	καλὸν.

Dualiter.

N. A. V.	καλὼ	καλὰ	καλὼ
G. & D.	καλοῖν	καλαῖν	καλοῖν.

Pluraliter.

N. V.	καλοὶ	καλαὶ	καλὰ
Gen.	καλῶν	καλῶν	καλῶν
Dat.	καλοῖς	καλαῖς	καλοῖς
Acc.	καλȣ̀ς	καλὰς	καλά.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς,
Gen. τȣ̃, καὶ τῆς, καὶ τȣ̃ ἀληθέος, ȣ̃ς,
Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀληθέϊ, εῖ,
Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς,
Voc. ὦ αληθες, et neut. ἀληθὲς.

Dualiter.

N. & A. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ,
G. & D. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν,
Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Pluraliter.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες, εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα, ῆ,
Gen. τῶν ἀληθέων, ῶν,
Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀληθέσι,
Acc. τȣ̀ς καὶ τὰς ἀληθέας, εῖς, καὶ τά ἀληθέα, ῆ,
Voc. ὦ ἀληθέες, εῖς, et neut. ἀληθέα, ῆ.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι,
Gen. τȣ̃, καὶ τῆς, καὶ τȣ̃ εὐχάριτος,
Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ εὐχάριτι,
Acc. τὸν καὶ τὴν εὐχάριτα, et εὔχαριν, καὶ τὸ εὔχαρι,
Voc. ὦ εὔχαρι.

Dualiter.

N. A. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ εὐχάριτε,
G. D. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν εὐχαρίτοιν,
Voc. ὦ εὐχάριτε.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ εὐχάριτες, καὶ τὰ εὐχάριτα,
Gen. τῶν εὐχαρίτων,
Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς εὐχάρισι,
Acc. τȣ̀ς καὶ τὰς εὐχάριτας, καὶ τὰ εὐχάριτα,
Voc. ὦ εὐχάριτες, et neut. εὐχάριτα.

Sic etiam declinantur τίς, *quis*, interrogativum ; et τὶς, *aliquis*, indefinitum.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ τίς,* καὶ τὸ τί, *quis*,
Gen. τȣ̃, καὶ τῆς, καὶ τȣ̃ τίνος,
Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τίνι,
Acc. τὸν καὶ τὴν τίνα, καὶ τὸ τί, &c.

---

* Τὶς indefinitum per omnes casus accentum, si non inclinat, in ultimâ habet.

Singulariter.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	χαρίεις	χαρίεσσα	χαρίεν
Gen.	χαρίεντος	χαριέσσης	χαρίεντος
Dat.	χαρίεντι	χαριέσσῃ	χαρίεντι
Acc.	χαρίεντα	χαρίεσσαν	χαρίεν
Voc.	χαρίεν, et χαρίει,	χαρίεσσα,	χαρίεν.

Dualiter.

N. A. V.	χαρίεντε	χαριέσσα	χαρίεντε
G. D.	χαριέντοιν	χαριέσσαιν	χαριέντοιν.

Pluraliter.

N. V.	χαρίεντες	χαρίεσσαι	χαρίεντα
Gen.	χαριέντων	χαριέσσων	χαριέντων
Dat.	χαρίεισι	χαριέσσαις	χαρίεισι
Acc.	χαρίεντας	χαριέσσας	χαρίεντα.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	ὀξὺς	ὀξεῖα	ὀξὺ
Gen.	ὀξέος	ὀξείας	ὀξέος
Dat.	ὀξέϊ, ὀξεῖ,	ὀξείᾳ	ὀξέϊ, ὀξεῖ
Acc.	ὀξὺν *	ὀξεῖαν	ὀξὺ
Voc.	ὀξὺ	ὀξεῖα	ὀξύ.

Dualiter.

N. A. V.	ὀξέε	ὀξεία	ὀξέε
G. D.	ὀξέοιν	ὀξείαιν	ὀξέοιν.

---

* Et poëticè in α, et masculini et fœminini Generis, ut εὐρέα πόντον, Hom. ἀδέα χαίταν. Theoc.

Pluraliter.

Pluraliter.

N. V.	ὀξέες, ὀξεῖς	ὀξεῖαι	ὀξέα
Gen.	ὀξέων	ὀξειῶν	ὀξέων
Dat.	ὀξέσι	ὀξείαις	ὀξέσι
Acc.	ὀξέας, ὀξεῖς	ὀξείας	ὀξέα.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

I. Cardinalia sunt, εἷς, *unus*; δύο, vel δύω, *duo*; τρεῖς, *tres*; τέσσαρες, *quatuor*; quæ sic inflectuntur:

	N.	G.	D.	A.
Masculino.	εἷς,	ἑνὸς,	ἑνὶ,	ἕνα, *unus.*
Fœminino.	μία,	μιᾶς,	μιᾷ,	μίαν, *una.*
Neutro.	ἓν,	ἑνὸς,	ἑνὶ,	ἓν, *unum.*

Eodem modo declinantur composita ab εἷς, οὐδεὶς, et μηδεὶς, *nemo, nullus*, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν, μηδὲν.

Δύο,* et δύω, *duo*, Gen. et Dat. δυοῖν, (δυεῖν Atticè in genit.) Dat. δυσὶ.

Sed δύο omnium generum, et omnium casuum esse observatur.

Plur.	Nom.	οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, *tres.*
	Gen.	τῶν τριῶν,
	Dat.	τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τρισὶ.
	Acc.	τοὺς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.
Plur.	Nom.	οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, *quatuor.*
	Gen.	τῶν τεσσάρων,
	Dat.	τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τέσσαρσι.
	Acc.	τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

* δύο semper Attici. *Porson* ad Orest. 1550.

A qua-

A quatuor usque ad centum non declinantur Numeralia; ut,

πέντε *quinque*,
ἓξ *sex*,
ἑπτὰ *septem*,
ὀκτὼ *octo*,
ἐννέα *novem*,
δέκα *decem*,
ἕνδεκα *undecim*,
δυώδεκα *duodecim*,
τριακαίδεκα *tredecim*,
τεσσαρακαιδεκα *quatuordecim*,
πεντεκαίδεκα *quindecim*,
ἑκκαίδεκα *sexdecim*, &c.

εἴκοσι *viginti*,
εἴκοσι εἷς *viginti unus*,
εἴκοσι δύω *viginti duo*, &c.
τριάκοντα *triginta*,
τεσσαράκοντα *quadraginta*,
πεντήκοντα *quinquaginta*,
ἑξήκοντα *sexaginta*,
ἑβδομήκοντα *septuaginta*,
ὀγδοήκοντα *octoginta*,
ἐννενήκοντα *nonaginta*,
ἕκατον *centum*.

Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt; ut,

οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, *ducenti, ducentæ, ducenta*,
τριακόσιοι *trecenti*,
τεσσαρακόσιοι *quadringenti*,
πεντακόσιοι *quingenti*,
ἑξακόσιοι *sexcenti*,
ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι.

χίλιοι *mille*.
δισχίλιοι *bis mille*,
τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c.
μύριοι *decies mille*,
δισμύριοι *viginti mille*,
τρισμύριοι *triginta mille*, et sic deinceps.

II. Ordinalia sunt, quæ Interrogationi πόσος, *quotus*, aptè respondent; ut,

πρῶτος *primus*,
δεύτερος *secundus*,
τρίτος *tertius*,
τέταρτος *quartus*,
πέμπτος *quintus*,
ἕκτος *sextus*,

ἕβδομος

ἕβδομος *septimus*,
ὄγδοος *octavus*,
ἔνναῖος *nonus*,
δέκαῖος *decimus*,
ἑνδέκαῖος *undecimus*,
δωδέκαῖος *duodecimus*,
τρισκαιδέκαῖος *decimus tertius*,
τεσσαρακαιδέκαῖος, &c.
εἰκοςὸς *vigesimus*,
εἰκοςὸς πρῶτος, εἰκοςὸς δεύτερος, &c.
τριακοςὸς, τεσσαρακοςὸς, πεντηκοςὸς. ἑξηκοςὸς, ἑβδομηκοςὸς, ὀγδοηκοςὸς, ἐνενηκοςὸς, ἑκατοςὸς, *centesimus* [&c.
διακοσιοςὸς, τριακοσιοςὸς,
χιλιοςὸς *millesimus*,
δισχιλιοςὸς *bis millesimus*,
μυριοςὸς *decies millesimus*,
δισμυριοςὸς *vicies millesimus*, &c.

Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant; ut, Τριταῖος, *tertianus*, τεταρταῖος, *quartanus*, &c *i. e.* erumpens, aut aliquid agens die tertiâ, quartâ, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α′	1	ι′	10	ρ′	100	͵α	1000
β′	2	κ′	20	σ′	200	͵β	2000
γ′	3	λ′	30	τ′	300	͵γ	3000
δ′	4	μ′	40	υ′	400	͵δ	4000
ε′	5	ν′	50	φ′	500	͵ε	5000
ς′	6	ξ′	60	χ′	600	͵ι	10000
ζ′	7	ο′	70	ψ′	700	͵κ	20000
η′	8	π′	80	ω′	800	͵ρ	100000
θ′	9	ϟ′	90	πι′	900	͵σ	200000

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant Comparativum mutando ς in τερος, et Superlativum in τατος, ut, ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in Comparativo et Superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, *prudens, prudentior, prudentissimus.*

Excipe, κενὸς, κενότερος, κενότατος, *vacuus;*

στενὸς, στενότερος, στενότατος, *angustus.*

Reliqua adjectiva comparantur per έστερος et έστατος, sed in ας per άντερος et άντατος· In υς sæpè per ίων * et ιστος· ut,

Θετικὸν,	Συγκριτικὸν,	Ὑπερθετικὸν.
Positivus,	Comparativus,	Superlativus.

In
- ων. σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, *modestus.*
- ας. μέλας, μελάντερος, μελάντατος, *niger.*
- εις. χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, *gratiosus.*
- ης. εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέστατος, *religiosus.*
- ȣς. ἁπλȣ̃ς, ἁπλȣστέρος, ἁπλȣ́στατος, *simplex.*
- υς. εὐρὺς, εὐρύτερος, et εὐρίων, εὐρύτατος, et εὔριστος, *latus.*
- αρ. μάκαρ, μακάρτερος, μακάρτατος, *felix.*
- ην. τέρην, τερενέστερος, τερενέστατος, *tener.*

---

* In comparativis in ίων, ι brevem usurpant Iones, longam Attici.

COMPARATIO

Comparatio Irregularis.

Pos.	Comp.	Superl.
Κακὸς, *malus,*	κακίων, et κακώτερος,	κάκιστος, et κακώτατος.
----------------	χείρων,	
----------------	χερείων,	χείριστος.
----------------	χερειότερος,	
ἐλαχὺς, *parvus,*	ἐλάσσων, et ἐλάττων,	ἐλάχιστος.
----------------	μείων, *minor,*	μεῖστος.
----------------	ἥσσων, et ἥττων, *minor,*	ἥκιστος.
βραδὺς, *tardus,*	βράσσων,	βράδιστος.
μέγας, *magnus,*	μείζων, et μάσσων,	μέγιστος.
πλέος, et πλεῖος, *plenus,*	πλέων, et πλείων,	πλεῖστος.

Attici formant multa per *ίστερος*, et *ίστατος*, et nonnulla per *έστερος*, et *έστατος*, et per *αίτερος*, et *αίτατος*, à positivis in ος· ut,

Λάλος,	*loquax,*	λαλίστερος,	λαλίστατος.
Αἰδοῖος,	*venerabilis,*	αἰδοιέστερος,	αἰδοιέστατος.
Ὀλίγος,	*paucus,*	ὀλιγίστερος,	ὀλιγίστατος, et ὀλίγιστος.
Ἴσος,	*æqualis,*	ἰσαίτερος,	ἰσαίτατος.
Φίλος,	*amicus,*	φιλαίτερος, et φίλτερος,	φιλαίτατος, φίλτατος, et φίλτιστος.

A Superlativis etiam formantur alia Comparativa et Superlativa, ut, ἐλάχιστος, ἐλαχιστότερος, *multò minimus.*

Κύδιστος, κυδίστατος, *longè gloriosissimus.*

 Com-

Comparantur etiam,

I. Substantiva: ut,

Ἔχθος,*	*odium,*	ἐχθίων,	ἔχθιστος.
Αἶσχος,*	*dedecus,*	αἰσχίων,	αἴσχιστος.
Οἶκτος,*	*misericordia,*	----------	οἴκτιστος.
Κῦδος,	*gloria,*	κυδίων,	κύδιστος.
Κέρδος,	*lucrum,*	κερδίων,	κέρδιστος.
Κάλλος,	*pulchritudo,*	καλλίων,	κάλλιστος.
Ἄλγος,	*dolor,*	ἀλγίων,	ἄλγιστος.
Ὕψος,	*altitudo,*	ὑψίτερος,	ὕψιστος.
Ἄρης,	*Mars,*	ἀρείων,	ἄριστος.
Κράτος,	*robur,*	---------	κράτιστος.
Βασιλεὺς,	*rex,*	βασιλεύτερος,	βασιλεύτατος.
Κρείων,	*rex,*	κρείσσων, vel κρείττων.	------------
Βέλος,	*telum,*	βέλτερος, vel βελτίων,	βέλτιστος.

II. Pronomen: ut,

Αὐτὸς,	*ipse,*	--------------	αὐτότατος.

III. Verba; ut,

Λῶ,	*volo,*	λωΐων, vel λώων, vel λωΐτερος,	λῷστος.
Φέρω,	*fero,*	φέρτερος,	φέρτατος, vel φέριστος, vel φέρτιστος.

---

* Comparativa et Superlativa horum verborum ab ἐχθρὸς, αἰσχρὸς, οἰκτρὸς, revera derivantur, sed, ut vitetur ἡ κακοφωνία, litera ρ omittitur.

IV. Ad-

IV. Adverbia; ut,

Ἄνω,	*supra,*	ἀνώτερος,	ἀνώτατος.
Μάλα,	*valde,*	μᾶλλον,	μάλιστα.
Κάτω,	*infra,*	κατώτερος,	κατώτατος.
Πόῤῥω,	*longè,*	πορρώτερος,	πορρώτατος.
Πέραν,	*ultra,*	περαίτερος,	περαίτατος.
Ἔξω,	*extra,*	ἐξώτερος,	ἐξώτατος.
Ῥέα,	*facile,*	ῥᾴων,	ῥᾷστος.
Ἐγγὺς,	*prope,*	ἐγγύτερος, vel ἐγγίων,	ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος.

V. Præpositiones; ut,

Ὑπὲρ, *super,* ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Syncopen ὕπατος.

Πρὸ, *ante,* πρότερος, πρότατος, per Syncopen πρόατος, per Crasin πρῶτος, et quasi geminato superlativo, πρώτιστος.

VI. Participia; ut,

Ἐῤῥωμένος, *robustus,* ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

Quædam etiam sunt, quæ prorsus ab analogiâ recedunt; ut,

Ἀγαθὸς, Ἐσθλὸς, } *bonus,* ἀμείνων, *melior.* ----------

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt,

Ἐγὼ, *ego*; σὺ, *tu*; οὗ, *sui*:

Possessiva sunt,

Ἐμὸς, *meus*;
Σὸς, vel τεὸς, *tuus*;
Ἑὸς, vel ὃς, *suus*;
Νωΐτερος, *noster duorum*;
Σφωΐτερος, *vester duorum*;
Ἡμέτερος, *noster*;
Ὑμέτερος, *vester*;
Σφέτερος, *suus.*

Reliqua

Reliqua sunt,

Οὗτος, *hic* ; Ἐκεῖνος, *ille* ; Αὐτὸς, *ipse* ; Ὃς, *qui*.

Composita sunt,

Ἐμαυτȣ̃, *mei ipsius* ; Ἑαυτȣ̃, *sui ipsius*.
Σεαυτȣ̃, *tui ipsius* ;

Ἐγὼ, *Ego*.

Sing.	Dual.	Plur.
N. ἐγὼ,		N. ἡμεῖς,
G. ἐμȣ̃,	N. A. νῶϊ, νῷ,	G. ἡμῶν,
D. ἐμοὶ,		D. ἡμῖν,
A. ἐμὲ, et per Aphæresin, μȣ̃, μοὶ, μὲ.	G. D. νῶϊν, νῷν.	A. ἡμᾶς.

Σὺ, *tu*.

Sing.	Dual.	Plur.
N. et V. σὺ,	N. A. σφῶϊ, σφῷ,	N. ὑμεῖς,
G. σȣ̃,		G. ὑμῶν,
D. σοὶ,		D. ὑμῖν,
A. σὲ.	G. D. σφῶϊν, σφῷν,	A. ὑμᾶς.

Οὗ, *sui* et *illius*.

Sing.	Dual.	Plur.
N. *caret*.		N. σφεῖς,
G. ȣ̃,	N. A. σφωὲ, σφὲ,	G. σφῶν,
D. οἷ, vel ἑοῖ,		D. σφίσι,
A. ἓ.	G. D. σφωῒν, σφὶν.	A. σφᾶς.

Relativum, Ὃς, *qui*.

Sing.	Dual.	Plur.
N. ὃς, ἣ, ὃ,	N. A. ὣ, ἃ, ὣ,	N. οἳ, αἳ, ἃ,
G. ȣ̃, ἧς, ȣ̃,		G. ὧν, ὧν, ὧν,
D. ᾧ, ᾗ, ᾧ,	G. D. οἷν, αἷν, οἷν.	D. οἷς, αἷς, οἷς,
A. ὃν, ἣν, ὃ.		A. ȣ̃ς, ἃς, ἃ.

Sic, ὅστις, ἥτις, ὅ,τι ; et ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Item reliqua per tria genera more adjectivorum, et, ut nomina secundæ et tertiæ declinationis, inflectuntur.

M.	F.	N.
Ἐμὸς,	ἐμὴ,	ἐμὸν.
νωΐτερος,	νωϊτέρα,	νωΐτερον.
ἡμέτερος,	ἡμετέρα,	ἡμέτερον.
σὸς vel τεὸς,	σὴ vel τεὴ,	σὸν vel τεὸν.
σφωΐτερος,	σφωϊτέρα,	σφωΐτερον.
ὑμέτερος,	ὑμετέρα,	ὑμέτερον.
ἑὸς, vel ὃς,	ἑὴ vel ἣ,	ἑὸν vel ὃν.
σφέτερος,	σφετέρα,	σφέτερον.
ȣ̔͂τος,	αὕτη,	τȣ͂το.
ἐκεῖνος,	ἐκείνη,	ἐκεῖνο.
αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτὸ.
ἐμαυτȣ͂,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτȣ͂.
σεαυτȣ͂,	σεαυτῆς,	σεαυτȣ͂.
ἑαυτȣ͂,	ἑαυτῆς,	ἑαυτȣ͂.

Οὗτος, *hic*.

		M.	F.	N.
Sing.	Nom.	ȣ̔͂τος,	αὕτη,	τȣ͂το,
	Gen.	τȣ́τȣ,	ταύτης,	τȣ́τȣ,
	Dat.	τȣ́τῳ,	ταύτῃ,	τȣ́τῳ,
	Acc.	τȣ͂τον,	ταύτην,	τȣ͂το.
Dual.	N. A.	τȣ́τω,	ταύτα,	τȣ́τω,
	G. D.	τȣ́τοιν,	ταύταιν,	τȣ́τοιν.

	M.	F.	N.
Plur. Nom.	οὗτοι,	αὗται,	ταῦτα,
Gen.	τούτων,	τούτων,	τούτων,
Dat.	τούτοις,	ταύταις,	τούτοις,
Acc.	τούτους,	ταύτας,	ταῦτα.

Sic variatur etiam ἐκεῖνος.

Pronomina Composita, quæ carent Nominativo.

Gen.	Dat.	Acc.
ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, τῆς, τοῦ, ἑαυτοῦ,	τῷ, τῇ, τῷ,	τὸν, τὴν, τὸ.

et per Crasin σαυτοῦ, τῆς, τοῦ· αὑτοῦ, τῆς, τοῦ, &c.

Singularem solum habent ἐμαυτοῦ et σεαυτοῦ·

Pluralem verò habet ἑαυτοῦ·

Gen.	ἑαυτῶν,	τῶν,	τῶν,
Dat.	ἑαυτοῖς,	ταῖς,	τοῖς,
Acc.	ἑαυτοὺς,	τὰς,	τὰ.

Pronomen Indefinitum δεῖνα, *quidam*.

Nom.	ὁ *δεῖνα, vel δεὶς, ἡ δεῖνα, τὸ δεῖνα,
Gen.	τοῦ δεῖνος, et δείνατος, τῆς δεῖνος, τοῦ δεῖνος,
Dat.	τῷ δεῖνι, et δείνατι, τῇ δεῖνι, τῷ δεῖνι,
Acc.	τὸν δεῖνα, τὴν δεῖνα, τὸ δεῖνα.

---

* Pronomen δεῖνα non declinatur; Genitivi igitur, et Dativi casus ab inusitato Nominativo δεῖς oriuntur.

VERBUM

VERBUM.

Conjugationes, συζυγίαι, sunt tredecim; sex Barytonorum, tres Contractorum, et quatuor verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultimâ, qui non appingitur, sed subintelligitur, ita ut accentus sit in penultimâ.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω, vel ομαι· sed in πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Primæ Conjugationis.

Præs.		Fut.		Præt.
π, τέρπω	ψω	τέρψω	φα	τέτερφα, *delecto.*
β, λείβω		λείψω		λέλειφα, *sacrifico.*
φ, γράφω		γράψω		γέγραφα, *scribo.*
πτ, τύπτω		τύψω		τέτυφα, *verbero.*

Secundæ.

κ, ϖλέκω	ξω	ϖλέξω	χα	ϖέπλεχα, *plico.*
γ, λέγω		λέξω		λέλεχα, *dico.*
χ, τρέχω		θρέξω		τέτρεχα, *curro.*
κτ, τίκτω		τέξω		τέτεχα, *pario.*

Tertiæ.

Præs.		Fut.		Præt.
τ, ἀνύτω	σω	ἀνύσω	κα	ἤνυκα, *perficio.*
δ, ᾄδω		ᾄσω		ᾖκα, *cano.*
θ, πλήθω		πλήσω		πέπληκα, *impleo.*

Quartæ.

σσ, πλάσσω	σω	πλάσω	κα	πέπλακα, *fingo.*
ττ, ὀρύττω	vel	ὀρύξω	vel	ὤρυχα, *fodio.*
ζ, φράζω	ξω	φράσω	χα	πέφρακα, *dico.*

Quintæ.

λ, ψάλλω	ῶ	ψαλῶ	κα	ἔψαλκα, *psallo.*
μ, νέμω		νεμῶ		νενέμηκα,* *distribuo.*
ν, φαίνω		φανῶ		πέφαγκα, *ostendo.*
ρ, σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα, *sero.*
μν, τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα,* *scindo.*

Sextæ.

Quævis vocalis, vel diphthongus, quæ præcedit *ω*, vel *ομαι*: ut, *τίω*, Fut. *τίσω*, Præt. *τέτικα*, *honoro.*

In Voce activâ, et mediâ, octo sunt Tempora.

Præsens —————— Χρόνος ἐνεστὼς.
Imperfectum —— παρατατικὸς.
Perfectum —— παρακείμενος.
Plusquam Perfectum —— ὑπερσυντελικὸς.

---

* Vide Notam, p. 60.

Aoristus

Aoristus	primus / secundus	'Αόριστος	πρῶτος. / δεύτερος.
Futurum	primum / secundum	Μέλλων	πρῶτος. / δεύτερος.

In passivâ additur Paulò post futurum, Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi.

'Εγκλίσεις, quinque, ut apud Latinos;
Indicativus————'Οριστική,
Imperativus————Προστακτική,
Optativus————Εὐκτική,
Subjunctivus————'Υποτακτική,
Infinitivus————'Απαρέμφατος.

Regulæ.

Cùm prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest.

Cùm tertia pluralis exit in σι, vel ται, tertia dualis eadem est cum secundâ.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præsens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει· *verbero.*
D. τύπτετον, τύπτετον·
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε· *verberabam.*
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.*

Futurum primum.

S. τύψω, τύψεις, τύψει· † *verberabo.*
D. τύψετον, τύψετον·
P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoristus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε· *verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην·
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον·
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde Plusquam Perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει· *verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

---

* Iones formant imperfectum et aoristos ambos in σκον, à secundâ personâ singulari, abjiciendo augmentum, et addendo κον; ut τύπτες, τύπτεσκον· τύψας, τύψασκον· τύπες, τύπεσκον. Terminatio ον fit όμην in Pass. et Med.

† In futuris quintæ conjugationis ῶ—εῖς—εῖ—εῖτον—εῖτον—οῦμεν—εῖτε—οῦσι. Itemque in quibusdam Atticis, et Doricis, omnibus futuris reliquarum conjugationum.

Aoristus

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *verberavi.*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum secundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· *verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præsens, et Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω· *verbero.*
D. τύπτετον, τυπτέτων·
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoristus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπε, τυπέτω· *verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων·
P τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· *verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens, et Imperfectum, εἴθε.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι· utinam *verberem*, vel
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην· *verberarem.*
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι· *verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην·
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην·
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

* Aoristus Æolicus.

S. τύψεια, τύψειας †, τύψειε †· *verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην·
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.†

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι· *verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην·
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

---

* Aoristus Æolicus formatur ab Aoristo primo, interserendo ε ante α, et abjiciendo augmentum, ut, ἔτυψα, τύψεια.

† Secunda et tertia persona singularis, et tertia pluralis apud Atticos scriptores usitatissimæ sunt: reliquæ vix uspiam leguntur.

Aoristus

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι· *verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην·
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *verberavero.*
D. τυποῖτον, τυποίτην·
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens, et Imperfectum, ἐὰν.

S. τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ· * *si verberem,* vel
D. τύπτητον, τύπτητον· [*verberarem.*
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι. †

Aoristus primus.

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· *si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus.

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

---

* Iones addunt σι tertiis personis singularibus, ut τύπτῃσι, pro τύπτῃ.

† Penultima longa in duali ac plurali hujus modi corripitur sæpe; Ionicè, ut ait scriptor Sch. brev. ad Iliad. B. 72. sed *Lesbonax* (περὶ σχημ. p. 178. edit. Valck.) dicit hoc esse schema Corinthium.

Perfectum,

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· *si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, et Imperfectum,	τύπτειν.
Futurum primum,	τύψειν.
Aoristus primus,	τύψαι.
Perfectum, et Plusquam Perf.	τετυφέναι.
Aoristus secundus,	τυπεῖν.
Futurum secundum,	τυπεῖν.

PARTICIPIUM.

Participia omnia sequuntur formam Adjectivorum.

Præsens, et Imperfectum.

	Nom.	Gen.	
M.	ὁ τύπτων,	τοῦ τύπτοντος,	*verberans.*
F.	ἡ τύπτουσα,	τῆς τυπτούσης.	
N.	τὸ τύπτον,	τοῦ τύπτοντος.	

Futurum primum.

M.	ὁ τύψων,	τοῦ τύψοντος,	*verberaturus.*
F.	ἡ τύψουσα,	τῆς τυψούσης,	
N.	τὸ τύψον,	τοῦ τύψοντος.	

Aoristus

Aoristus primus.

	Nom.	Gen.	
M.	ὁ τύψας,	τοῦ τύψαντος,	*qui verberavit.*
F.	ἡ τύψασα,	τῆς τυψάσης,	
N.	τὸ τύψαν,	τοῦ τύψαντος.	

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

M.	ὁ τετυφὼς,	τοῦ τετυφότος,	*qui verberavit*, vel
F.	ἡ τετυφυῖα,	τῆς τετυφυίας,	[*verberaverat.*
N.	τὸ τετυφὸς,	τοῦ τετυφότος.*	

Aoristus secundus.

M.	ὁ τυπὼν,	τοῦ τυπόντος,	*qui verberavit.*
F.	ἡ τυποῦσα,	τῆς τυπούσης,	
N.	τὸ τυπὸν,	τοῦ τυπόντος.	

Futurum secundum.

M.	ὁ τυπῶν,	τοῦ τυποῦντος,	*verberaturus.*
F.	ἡ τυποῦσα,	τῆς τυπούσης,	
N.	τὸ τυποῦν,	τοῦ τυποῦντος.	

---

* At Participia in αως post contractionem in ως, formant fœmininum in ῶσα, et neutrum in ὼς; ut,
Nom. ἑστὼς, ἑστῶσα, ἑστὼς.
Gen. ἑστῶτος, ἑστώσης, ἑστῶτος; et ita per cæteros casus retinent ω.

Cognata Tempore in Voce Activa.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imperf.	ἔτυπτον					
Fut. α.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Plusq. Perf.	ἐτετύφειν					
Aor. β.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imperf.	ἔλεγον					
Fut. α.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Plusq. Perf.	ἐλελέχειν					
Aor. β.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ϖείθω	ϖεῖθε	ϖείθοιμι	ϖείθω	ϖείθειν	ϖείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Fut. α.	ϖείσω		ϖείσοιμι		ϖείσειν	ϖείσων
Aor. α.	ἔπεισα	ϖεῖσον	ϖείσαιμι	ϖείσω	ϖεῖσαι	ϖείσας
Perf.	ϖέπεικα	ϖέπεικε	ϖεπείκοιμι	ϖεπείκω	ϖεπεικέναι	ϖεπεικὼς
Pluſq Perf.	ἐπεπείκειν					
Aor. β.	ἔπιθον	ϖίθε	ϖίθοιμι	ϖίθω	ϖιθεῖν	ϖιθὼν
Fut. β.	ϖιθῶ		ϖιθοῖμι		ϖιθεῖν	ϖιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf	ἔφραζον					
Fut. α	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	ϖέφρακα	ϖέφρακε	ϖεφράκοιμι	ϖεφράκω	ϖεφρακέναι	ϖεφρακὼς
Pluſq Perf	ἐπεφράκειν					
Aor. β.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. β.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπειρῶν
Imperf.	ἔσπειρον					
Fut. α.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq. Perf.	ἐσπάρκειν					
Aor. β.	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. β.	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Fut. α.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. α.	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκούσαι	ἀκούσας
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Pluſq. Perf.	ἠκούκειν					
Aor. β.	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. β.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema, et fundamentum, ut, τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, et præponendo augmentum, ut, τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum, αὔξησις, est duplex; syllabicum, συλλαβικὴ, et temporale, χρονικὴ.

Syllabicum Augmentum.

Syllabicum augmentum est ε, cùm verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam Perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo, modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε, syllabicum augmentum, in temporale, η, ut, ἔμελλον, ἤμελλον, *futurus eram.*

Verbis, in auctis temporibus, incipientibus ab α, η, ο, ω, οι, ου, Attici præfigunt ε cum spiritu thematis: ut ἑάλωκα, ἕηκα, ἔοργα, ἔωσα, ἔοικα, ἐούρηκα. Solvunt etiam temporale augmentum η in εα, ut ἔαξε pro ἦξε.

Poëtæ præponunt ε Aoristis, sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, pro εἶπα, *dixi.*

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε; ut, ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.*

* Apud Poëtas ρ sæpe non geminatur, ut, ἔρεζον. Od. ψ. 56.

Temporale

Temporale Augmentum.

Temporale augmentum adhibetur, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo, et usurpatur in Perfecto, et Plusquam Perfecto, per omnes modos: In Imperfecto, et Aoristis, solummodo in Indicativo.

Mutabiles vocales sunt, *α*, *ε*, *ο*.*

α mutatur in *η*, ut *ἀκέω*, *ἤκεον*, *audio.*

ε-------------in *η*, ut *ἐγείρω*, *ἤγειρον*, *excito.*

ο-------------in *ω*, ut *ὀρύττω*, *ὤρυττον*, *fodio.*

Mutabiles diphthongi sunt, *αι*, *αυ*, *οι*.

αι mutatur in *ῃ*, ut *αἴρω*, *ᾖρον*, *tollo.*

αυ-----------in *ηυ*, ut *αὐξάνω*, *ηὔξανον*, *augeo.*

οι-----------in *ῳ*, ut *οἰκίζω*, *ᾤκιζον*, *ædifico.*

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immutabiles vocales sunt longæ naturâ; ut,

η, *ἠχέω*, *ἤχεον*, *sono.*

ι, *ἰθύνω*, *ἴθυνον*, *dirigo.*

υ, *ὑλίζω*, *ὕλιζον*, *defæco.*

ω, *ὠθέω*, *ὤθεον*, *impello.*

---

* Vocales *ι* et *υ*, si breves sint naturâ in præsente, fiunt longæ in auctis temporibus; ut *ἵκάνω*, *ἷκανον*, *ὑβρίζω*, *ὕβριζον*. Igitur *ι* et *υ* capiunt augmentum, *potestate* literæ, etsi non *formâ* mutatâ.

Immutabiles

Immutabiles Diphthongi sunt,

ει, εἰκάζω, εἴκαζον, *assimilo.*
ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, *dirigo.*
ȣ, ȣτάζω, ȣ̈ταζον, *vulnero.*

Atticè tamen ει mutatur * in η, ut εἰκάζω, ᾔκαζον, *assimilo*; et ευ in ηυ, ut, εὔχομαι, ηὐχόμην, *oro*: et εἴδω, *scio*, in plusquam perfecto fit εἴδειν, et Att. ᾔδειν, *sciveram.*

Exceptiones.

Quatuor verba, incipientia ab α, in auctis temporibus η non admittunt; ut, ἄω, ἄον, *spiro*; ἀΐω, ἄϊον, *audio*; ἀηθέσσω, ἀήθεσσον, *insuctus sum*; ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, *tædio afficior.* †

Quædam, ab ε incipientia, in auctis temporibus adsciscunt ι; ut,

Ἔχω, εἶχον, *habeo*;	Ἐάω, *sino*;
Ἕλω, εἷλον, *capio*;	Ἕω, *induo*;
Ἕλκω, ἑλκύω, *traho*;	Ἕω, *colloco*;
Ἕρπω, ἑρπύζω, *serpo*;	Ἐρύω, *traho*;
Ἑστήκω, *sto*;	Ἐθίζω, *assuefacio*;
Ἕπομαι, *sequor*;	Ἐργάζομαι, *operor*;
Ἐρέω, *dico*;	Ἑλίσσω, *volvo*;
Ἑστιάω, *convivio excipio*;	Ἔπω, εἶπον, *dico*:

* Id est, pars mutabilis diphthongi mutatur, quod solum in diphthongis, vulgò dictis mutabilibus, agitur.

† Veteres Attici α, longam naturâ, non mutabant in η per augmentum, ut ἀνᾱλόω, ἀνάλωκα. *Valck.* ad *Phœn.* v. 591.

quod

quod servat augmentum in omnibus modis: ἔθω, *assuesco*, in præterito medio εἴωθα, interposito ω.

E ante ο non mutatur, sed ο in ω * vertitur, ut, ἑορτάζω, ἑώρταζον, *festum celebro.*

Quædam etiam, ab οι incipientia, nullum habent augmentum: ut, οἰδάνω, οἴδανον, *tumeo*; οἰκουρέω, *domum custodio*; οἰνόω, *in vinum verto*; οἰμάω, *concito*, &c.

De Augmentis Compositorum.

Verba habent Augmentum in initio, si componantur, vel

1. Cum nomine, ut, φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, *philosophor.*

2. Cum præpositione, quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, *dormio*; vel si simplicia nullo sint in usu, ut, ἀντιβολῶ, ἠντιβόλουν, *supplico*; ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, *curo.*

3. Cum ὁμῶς, vel ὁμοῦ, et α privativâ particulâ, ut, ἀφρονέω, ἠφρόνουν, *insipiens sum*; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, *confiteor.*

Augmentum erit in medio, inter præpositionem et verbum, si præpositio mutet significationem verbi, ut, καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, *condemno.*

Augmentum erit in medio, inter adverbium et verbum, si componatur cum δυς, et ευ: ut, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, *displiceo*; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, *benefa-*

* Haud absimili modo ἔολπα ἐώλπειν, ἔοργα ἐώργειν, ἔοικα ἐῴκειν.

cio;

ειο; nisi consonans, vel immutabilis vocalis sequatur, ut, δυςυχέω, ἐδυςύχουν, *infelix sum.*

Quædam et in principio, et in medio augentur, ut, ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, *turbo*; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, *corrigo*; et quædam vel in principio, vel in medio, ut, ἄνωξα, vel ἤνοιξα, *aperui.*

Præpositiones in compositis, præfixæ vocalibus, suam vocalem in omnibus temporibus amittunt, ut, παρακούω, παρήκουον, *perperam audio.*

Excipe περὶ et πρὸ, quæ nunquam vocalem amittunt, et aliquando ἀμφὶ· πρὸ autem sæpe contrahitur, ut, προέχω, πρȣ̃χω, *præcedo.**

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspiratâ, ut, καθάπτομαι, *attingo*, à κατὰ, et ἅπτομαι.

Regulæ.

Iones ex auctis temporibus abjiciunt augmentum †, ut, τύπτε, pro ἔτυπτε ‡.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à præsenti, mutando ultimam syllabam in conjugatione

---

* Apud Poëtas omnes præpositiones vocales suas passim retinent.

† Abjiciunt quoque reduplicationem Iones, ut ἔδεκτο· aliquando et reduplicationem et augmentum, ut δέκτο, pro ἐδέδεκτο.

‡ Non licuit in Attico sermone augmentum objicere.—*Porson.* Præfat. ad Hec. χρῆν non minus quàm ἐχρῆν in scenâ Atticâ occurrit, etiam apud Comicos. Attici semper dicunt ἄνωγα, nunquam ἤνωγα, sed augmentum plusquam perfecto tempori reservant. Similis ratio est in καθεζόμην, καθήμην, καθεῦδον, quibus augmentum non præponunt Tragici: Comici pro arbitrio vel præponunt, vel abjiciunt. *Porson.* Supplement. ad Præfat. ad Hec. p. xvii.

Primâ in ψω.

Secundâ in ξω.

Tertiâ in σω.

Quartâ σσω, et τ7ω, in ξω, et quædam in σω· sed ζω* fere in σω.

Quintâ in λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, ῶ circumflexâ.

Sextâ in σω.

Regulæ.

Penultima futuri primi † plerumque longa est, nisi in quintâ conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut, τέμνω, τεμῶ, *scindo*; vel secundam vocalem diphthongi, ut, φαίνω, φανῶ, *ostendo*; vel breviando ancipitem, ut, κρίνω, κρινῶ, *judico*.

Quædam futura spiritum thematis transponunt, ut, θρέψω, à τρέφω, *nutrio*; θύψω, à τύφω, *fumum excito*; θρέξω, à τρέχω, *curro*; et ἕξω, ab ἔχω, *habeo*.

Ex futuris quartæ et sextæ conjugationis in άσω, έσω, όσω, Iones tollunt ς, ac deinde Attici contrahunt in ῶ circumflexum: ut, σκεδάσω, σκεδάω Ionicè, σκεδῶ Atticè: καλέσω, καλέω, καλῶ· ὀμόσω, ὀμόω, ὀμῶ· quæ etiam habent terminationem circumflexorum per omnes personas. Ex futuris quartæ con-

---

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut οἰμώζω, *ploro*, οἰμώξω· et alia quædam habent σω et ξω, ut ἁρπάζω, *rapio*, ἁρπάσω et ἁρπάξω· quædam etiam ante ξ assumunt γ, ut λίζω, πλάζω, κλάζω, σαλπίζω· fut. λίγξω, πλάγξω, κ. λ.

† Non semper; e. g. ἀρκέσω, γελάσω, ὀνόσω, ἀνύσω, κ. λ. in futuris verò quartæ conjugationis, in σω desinentibus, penultima, nisi præcedat η vel ω, semper corripitur, ut, θαυμάσω, πιέσω, φροντίσω, ἁρμόσω, ἑρπύσω, κ. λ.

jugationis in *ίσω*, Attici tollunt solummodo *ς*, et circumflectunt *ῶ*· ut, *κομίσω*, *κομιῶ*.

Dores mutant in præsenti quartæ conjugationis *ζω* in *σδω*, ut, *κωμάσδω* pro *κωμάζω*, *lascivio*; et in futuro, *σω* in *ξω*, ut, *βαδίζω*, *vado*, *βαδίσω*, Dor. *βαδίξω*.

Æoles efferuntfutura in *λῶ* et *ρῶ*, per *σω*, ut *κέλλω*, *appello*, *κελῶ*, Æol. *κέλσω*· *ὄρω*, *excito*, *ὀρῶ*, Æol. *ὄρσω*.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt *σ*, ut, *δήω*, *inveniam*, pro *δήσω*, à *δέω*· *κλείω*, *claudam*, pro *κλείσω*· et *κέω*, seu *κείω*, *cubabo*, pro *κέσω*, à *κέω*.

Aoristi.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm incertum sit, utrùm paulò ante, an multò ante, res præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando *ω* in *α*, et præponendo augmentum, ut, *τύψω*, *ἔτυψα*.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut, *ἔθηκα*, *posui*; *ἔδωκα*, *dedi*; *ἧκα*, *misi*; *εἶπα*, *dixi*; *ἤνεγκα*, *tuli*.

Penultima Aoristi primi plerumque * longa est, unde in quintâ conjugatione *α* mutatur in *η*, ut, *ψα-*

* Non semper; e. g. ἐβάστασα, ἐτέλεσα, ἐγέμισα, ὤμοσα, ἔπλυσα, κ. λ.

λῶ, ἔψηλα, *cecini*; et ε in ει, ut, σπερῶ, ἔσπειρα, *sevi*: et vocalis anceps longa fit, ut, κρινῶ, ἔκρινα, *judicavi*: interdum verò α longum servatur, ut, ἐδυσχέρανα, *molestè tuli*; ἐκέρδανα, *lucratus sum*; ἐπέρανα, *perfeci*.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut, pro ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα, à χέω, *fundo*; ἔσευσα, ἔσευα, à σεύω, *moveo*; ἤλευα, ab ἀλεύω, *vito*; et ἠκεάμην, ab ἀκέομαι, *sano*.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo, mutando in conjugatione

Primâ, ψω in φα.
Secundâ, ξω in χα.
Tertiâ, σω in κα.
Quartâ, ξω * in χα, et σω in κα.
Quintâ, ῶ in κα· sed μῶ in μηκα. †
Sextâ, σω in κα.

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut, τύψω, τέτυφα· vel à mutâ cum liquidâ, ut, πλέξω, πέπλεχα. Sin à duplici, vel geminâ, tantùm ε præponitur, ut, ζάω, *vivo*, ἔζηκα· σπείρω, *sero*, ἔσπαρκα. Po-

* Excipe πέφρικα, à φρίσσω, *horreo*, non πέφριχα, ne duæ continentes syllabæ ab aspiratis incipiant.

† Præterita in μηκα re verâ derivantur à verbis, fere inusitatis, in έω, vel άω.

Cùm

Cùm verbum incipiat ab aspiratâ, adsumit suam tenuem, ut, θύω, *sacrifico*, τέθυκα. Si incipiat à ῥ, geminatur ῥ, et ε tantùm præfigitur, ut, ῥίπτω, *præcipito*, ἔῤῥιφα.

Observationes.

Dissyllaba * quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut, στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, *mitto*.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut, κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα, *interficio*; θύνω, θυνῶ, τέθυκα, *ruo*. Cætera in νω, mutant ν in γ, ut, φαίνω, *ostendo*, πέφαγκα· μολύνω, *contamino*, μεμόλυγκα.

Γρηγορέω, et γνωρίζω, tantùm ε præponunt, etsi à mutâ cum liquidâ incipiant; ἐγρηγόρηκα enim et ἐγνώρικα tantùm sunt in usu; sic ἔγνωκα.

Quædam verba, incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt fere primam literam thematis, ut, πτόω, verbum insusitatum, πέπτωκα, *cado*; κτάομαι, κέκτημαι,† *possideo*; μνάομαι, μέμνημαι, *commemoro*.

Attici verbis incipientibus ab α brevi, ε, ο, præponunt duas priores literas thematis, ut, ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα, *contendo*; et tertia syllaba corripitur, si præteritum numerum trium syllabarum excesserit: ut, ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήληκα, *molo*. Excipe ἤρεικα, ἐρήρεικα, ab ἐρείδω, *firmo*; ob differentiam præteriti ἐρήρικα, ab ἐρίζω, *contendo*.

* Retinetur autem ε futuri in μῶ, ut, νεμῶ, νενέμηκα.
† Sed ἔκτημαι quoque.

Si

Si verbum incipiat à λ, vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut, λήϐω, verbum inusitatum, εἴληφα, *accipio* : μείρομαι, εἵμαρμαι, *sortior*.

In verbis dissyllabis primæ, et secundæ conjugationis, Attici convertunt ε, penultimam præsentis, in ο, ut, στρέφω, *verto*, ἔστροφα· κλέπτω, *furor*, κέκλοφα.

Plusquam Perfectum.

Plusquam perfectum formatur à præterito, mutando α in ειν, et præponendo ε, si præteritum incipiat à consonante, ut, τέτυφα, ἐτετύφειν.

Plusquam perfectis Atticis additur interdum alterum temporale augmentum, ut, ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutando ω in ον, et præponendo augmentum.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis est, unde, si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans, si non sit characteristica, abjicitur, ut, τύπτω, ἔτυπον. Si posterior sit characteristica, servatur, ut, τέρπω, *delecto*, ἔταρπον.

Vocales

Vocales et diphthongi præsentis in penultimâ Aoristi β ita mutantur:

ε, η, ω, αι, αυ } mutatur in α, ut, {
- δέρω, ἔδαρον, *excorio*; excipiuntur, ἔβλεπον, ἔλεγον, ἔφλεγον, ἔτεμον,* ἔτεκον.
- λήθω, ἔλαθον, *lateo*; excipe ἔπληγον, à πλήσσω, *percutio*.†
- τρώγω, ἔτραγον, *comedo*.
- καίω, ἔκαον, *uro*.
- παύω, ἔπαον, *sedo*.

ευ in υ, ut, φεύγω, *fugio*, ἔφυγον.

ου in ο, ut, ἀκούω, *audio*, ἤκοον.

ει in ι, ut, λείπω, ἔλιπον· sed in quintâ conjugatione mutatur in {
- Dissyllabis in α, ut, σπείρω, *sero*, ἔσπαρον.
- Trisyllabis in ε, ut, ὀφείλω, *debeo*, ὤφελον.

Vocales α, ι, υ, longæ in penultimâ præsentis, fiunt breves in penultimâ aoristi secundi.

Observatio.

Observandum est in quartâ conjugatione, si futurum primum exit in σω, aoristus secundus desinit in δον; si in ξω, in γον; ut, φράζω, *dico*, φράσω, ἔφραδον· τάττω, *ordino*, τάξω, ἔταγον.

---

* Ἔτομον, quod passim legitur apud Iones, à τάμνω deducendum est.

† At ἔπλαγον, et ἐπλάγην, leguntur, cùm animi motum significant.

Quidam

Quidam aoristi secundi formantur irregulariter, ut,

β pro π	βλάπτω,	ἔβλαβον, *	*noceo.*
	καλύπτω,	ἐκάλυβον,	*tego.*
	κρύπτω,	ἔκρυβον,	*abscondo.*
φ pro π	βάπτω,	ἔβαφον, *	*tingo.*
	σκάπτω,	ἔσκαφον,	*fodio.*
	ῥάπτω,	ἔῤῥαφον,	*suo.*
	θάπτω,	ἔταφον,	*sepelio.*
	δάπτω,	ἔδαφον,	*voro.*
	ἅπτω,	ἧφον,	*necto.*
	ῥίπτω,	ἔῤῥιφον,	*jacio.*
	δρύπτω,	ἔδρυφον,	*lacero.*
	θήπω,	ἔταφον,	*stupeo.*
γ pro χ	σμύχω,	ἔσμυγον,*	*uro.*
	ψύχω,	ἔψυγον,	*refrigero.*

Iones in quibusdam temporibus, et præcipuè in aoristo secundo, geminatione uti solent, ut, pro ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi*; et pro πιθήσω, πεπιθήσω, *confidam:* Attici quoque præponunt duas priores literas thematis, ut, ἄγηγον pro ἦγον, et per metathesin augmenti ἤγαγον.

Verba sextæ conjugationis carent plerumque aoristo secundo, futuro secundo, et præterito medio. Carent quoque multa alia.

---

* Hi omnes suum β, φ, et γ, ex futuris primis capiunt; à quibus æquè regulariter formantur, ac alii à præsentibus. Sic supra, ἔταγον à τάξω. Sed ἔφραδον descendit regulariter à præs. φράζω.—Vide resolutionem dupl. Conson. p. 3.

Futurum

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur ab aoristo secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, et abjiciendo augmentum, ut, ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, et tempora similia à similibus.

VERBUM εἰμὶ, *sum.*

Indicativus.

Præsens.

Sing.			Dual.		Plur.		
Εἰμὶ,	εἶς, vel εἶ,	ἐςὶ,	ἐςὸν,	ἐςὸν,	ἐσμὲν,	ἐςὲ,	εἰσὶ.
	ἔῃ, A.						
ἐμμὶ		ἐντὶ, D.			εἰμὲς,		ἐντὶ, D.
ἦμι,	εἶσθα, Æ.						εὖτι, Æ.
	ἐσσὶ, } P.				εἰμὲν,	εἰτὲ,	ἔασι, I.
	ἔει, } P.				ἐμὲν,	ἐτὲ,	ἔασσι, P.

Imperfectum.

Sing.				Dual.		Plur.		
Ἦν,	ἦς,	ἦ,		ἦτον,	ἤτην,	ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.
ἦ,	ἦσθα,	ἦν, A.						
		ἦς, D.				ἦμες, D.		
ἔα,	ἔης,	ἔην, I.					ἔατε, I.	
ἦα,	ἦες,	ἦε,	} P.	ἦστον,	ἤστην, Pl.	ἦσμεν,	ἦστε, Ple.	
ἔον,	ἔες,	ἔε,	} P.	ἔτον,	ἔτην, Sys.			ἔσαν, Sys.
εἶν,	εἶς, et ἔεις,		} P.	ἔστον,	ἔστην, P.			ἔσσαν, P.
ἔσκον,	ἔσκες,	ἔσκε,	} P.					ἔσκον, P.
ἔην,	ἔησθα,	ἔη,	} P.					ἦν, Syn.
ἤην,		ἤη,	} P.					

Plusquam Perfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἤμην,* ἦσο, ἦτο,	ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην,	ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
		ἔατο, I.
		εἴατο, P.

Futurum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται,	όμεθον, εσθον, εσθον,	όμεθα, εσθε, [ονται.
ἐσεῖ, A. ἔσαι, Sync.		
ἐσοῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται,	ἐσούμεθον, &c. D.	
ἐσεῦμαι, D.		
ἐσσεῦμαι, ἐσσῇ, ἐσσεῖται, &c. D.		
ἔσεαι, I.		
ἔσσομαι, ἔσσῃ, ἔσσεται,	ἐσσόμεθον, &c. P.	
ἔσσεαι, P.	ἐσόμεσθον, P.	όμεσθα, P.

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἴσθι, vel ἔσο, ἔστω,	ἔστον, ἔστων,	ἔστε, ἔστωσαν.
ἴσθι, ἔσσο, } P.		ἔστων, ἐσέσθων, } A.
εἶ, Cras. P. ἤτω, D.		

Optativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἴην, εἴης, εἴη,	εἴητον, εἰήτην,	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, &c. P.		εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Sync.

---

* Ἤμην, et ἔσομαι, à verbo inusitato, ἔομαι, regulariter formantur.

Futurum

Futurum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἐσοιμην, ἔσοιο, ἔσοιτο,	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.
Ἐσσοίμην, &c. P.		

SUBJUNCTIVUS, ἐάν.

Præsens.

Sing.			Dual.		Plur.		
Ὦ,	ᾖς,	ᾖ,	ἦτον,	ἦτον,	ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.
ἔω,	ἔῃς,	ἔῃ,	ἔητον,	ἔητον,	ἔωμεν,	ἔητε,	ἔωσι, I.
	ᾖσθα, Æ.	ᾖσι, ἔῃσι, } I.			ὦμες, D.		ὦντι, ἔωντι, } D.
εἴω,	εἴῃς,	εἴῃ,	εἴητον,	εἴητον,	εἴωμεν, &c. P.		
					εἴομεν, Syst.		

INFINITIVUS.

Præs.	Fut.
Εἶναι,	ἔσεσθαι.
ἔμεν, ἔμεναι, } I.	ἐσεῖσθαι, D.
ἔμμεναι, Æ.	ἐσσεῖσθαι, D. et P.
ἦμεν, ἦμες, εἶμεν, ἤμεναι, } D.	ἔσσεσθαι, P.
εἴμεναι, P.	

PARTICIPIUM.

Præs. Nom.			Gen.			Fut.
Ὤν,	οὖσα,	ὄν,	ὄντος,	οὔσης,	ὄντος,	ἐσόμενος, η, ον.
ἐών,	ἐοῦσα,	ἐόν, I.	ἐόντος,	ἐούσης,	ἐόντος, I.	ἐσσόμενος, &c. P.
εἶς,	εἶσα,	ἔν,	ἔντος, &c. Æ.			
	ἔοισα, εὖσα, } D.		εὖντος, &c. D.			

Paradigma

Paradigma Vocis Passivæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. τύπτομαι,* τύπτῃ,† τύπτεται· *verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον·
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου,‡ ἐτύπτετο· *verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, —έσθην·
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη· *verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην·
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

---

* Quatuor verba, ut, βούλομαι, ὄψομαι, οἴομαι, ἔσομαι, et Atticè omnia verba formant secundam personam in ει; ut, βούλει, ὄψει, οἴει, ἔσει, et factâ Crasi εἶ.

† Apud Græcos veteres secunda persona erat τύπτεσαι, ut in τίθεμαι, τίθεσαι; et sic in reliquis, à primâ personâ in μαι, secunda erat in σαι. Iones tollebant ς, ac deinde Attici contrahebant εαι et ηαι in ῃ.

‡ Apud Veteres erat secunda persona in εσο. Iones tollebant σ, et Attici deinde contrahebant εο in ου. Sic à primâ personâ in άμην, secunda erat ασο, Ionicè αο, Atticè ω.

Unde

Unde Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται *verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον·
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι,* τέτυπται *verberatus fui.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον·
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσὶ.

Unde Plusquam Perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο· *verberatus eram.*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην·
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde et paulò post Futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται *mox verberabor.*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον·
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.

---

* Secunda persona singularis perfecti oritur ex primâ, mutando consonas ante αι in characteristicam futuri primi activi, ut, τέτυμμαι, τέτυψαι, à τύψω· solam verò μ post liquidam thematis, ut, τέτερμαι, τέτερψαι· etiam post γ in ἤλεγμαι, ἤλεγξαι. In quintâ conjugatione μ semper vertitur in σ, ut, ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι.

Tertia singularis oritur ex secundâ, vertendo ς in τ, ut, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται· τέτυψαι, τέτυπται· λέλεξαι, λέλεκται. Si verò prima persona exit in σμαι, tertia retinet ς ante terminationem ται, ut, τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεσται· πέφρασμαι, πέφρασαι, πέφρασται.

Secunda et tertia dualis, et secunda pluralis formantur à tertiâ singulari, mutando tenues suas in aspiratas; ut, τέτυπται, τέτυφθον, τέτυφθε· sumendo item ς ante θ purum, ut, κέκριται, κέκρισθον.

Aoristus

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη· *verberatus fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην·
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται· *verberatus ero;*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον· [vel *verberabor.*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, ονται.

Modus Imperativus.

Præsens, et Imperfectum.

S. τύπτε,* τυπτέσθω· *verberare.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων·
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. τέτυψο, τετύφθω· *verberatus sis.*
D. τέτυφθον, τετύφθων·
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω· *verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων·
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

---

* Apud Veteres Imperativus erat τύπτεσο. Idem igitur hic fit, quod in secundâ personâ Imperfecti Indicativi. *vide* P. 68.

Aoristus

Aoristus secundus.

S. τύπηθι, τυπήτω· *verberator tu.*
D. τύπητον, τυπήτων·
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens, et Imperfectum, εἴθε.

S. τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο· *utinam verberer,* vel
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην· [*verberarer.*
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη· *verberatus essem.*
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην·
P. τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoristus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· *verberatus sim,*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην· [vel *fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus β.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη· *verberatus sim,*
D. τυπείητον, τυπειήτην· [vel *fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum

Futurum α.

S. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο· *verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην·
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum β.

S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· *verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην·
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post Futurum.

S. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο· *mox verberatus sim.*
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, ψοίσθην·
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præsens, et Imperfectum, ἐὰν.

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται *si verberer,* vel *verberarer.*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον·
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ· *si verberatus sim,* vel *essem.*
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον·
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus

Aoristus primus.

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ· *si verberatus sim*, vel *fuerim*, vel *fuero*.
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον·
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus secundus.

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ· *si verberatus fuero*.
D. τυπῆτον, τυπῆτον·
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, et Imperfectum, τύπτεσθαι.
Perfectum, et Plusquam Perf. τετύφθαι.
Aoristus primus, τυφθῆναι.
Aoristus secundus, τυπῆναι.
Futurum primum, τυφθήσεσθαι.
Futurum secundum, τυπήσεσθαι.
Paulò post Futurum, τετύψεσθαι.

PARTICIPIUM.

Præsens, et Imperfectum.

	Nom.	Gen.	
M.	ὁ τυπτόμενος,	τοῦ τυπτομένου,	*qui verberatur*.
F.	ἡ τυπτομένη,	τῆς τυπτομένης	
N.	τὸ τυπτόμενον,	τοῦ τυπτομένου.	

 Perfectum,

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

	Nom.	Gen.	
M.	ὁ τετυμμένος,	τοῦ τετυμμένου,	*verberatus.*
F.	ἡ τετυμμένη,	τῆς τετυμμένης,	
N.	τὸ τετυμμένον,	τοῦ τετυμμένου.	

Aoristus primus.

M.	ὁ τυφθεὶς,	τοῦ τυφθέντος,	*verberatus,*
F.	ἡ τυφθεῖσα,	τῆς τυφθείσης,	
N.	τὸ τυφθὲν,	τοῦ τυφθέντος.	

Aoristus secundus.

M.	ὁ τυπεὶς,	τοῦ τυπέντος,	*verberatus.*
F.	ἡ τυπεῖσα,	τῆς τυπείσης,	
N.	τὸ τυπὲν,	τοῦ τυπέντος.	

Futurum primum.

M.	ὁ τυφθησόμενος,	τοῦ τυφθησομένου,	*verberandus.*
F.	ἡ τυφθησομένη,	τῆς τυφθησομένης,	
N.	τὸ τυφθησόμενον,	τοῦ τυφθησομένου.	

Futurum secundum.

M.	ὁ τυπησόμενος,	τοῦ τυπησομένου,	*verberandus.*
F.	ἡ τυπησομένη,	τῆς τυπησομένης,	
N.	τὸ τυπησόμενον,	τοῦ τυπησομένου.	

Paulò post Futurum.

M.	ὁ τετυψόμενος,	τοῦ τετυψομένου,	*mox verberandus.*
F.	ἡ τετυψομένη,	τῆς τετυψομένης.	
N.	τὸ τετυψόμενον,	του τετυψομένου.	

Cognata Tempore in Voce Passiva.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. β.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq. Perf.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. α.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. α	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. β.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Plusq. Perf.	ἐλελέγμην					
Paul. p	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. ω.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
ræf.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
mperf.	ἐπειθόμην					
ιor. β.	ἐπίθην	πίθηλι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
'ut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
'erf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
'lusq. Perf.	ἐπεπείσμην					
'aul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
ιor. α.	ἐπείσθην	πείσθηλι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
'ut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Pıæf.	φράζομαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
mperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Plusq. Perf.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθηλι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθεὶς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut. β.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Plusq. Perf.	ἐσπάρμην					
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor. α.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
Fut. α.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	ἀκέομαι	ἀκέου	ἀκεοίμην	ἀκέωμαι	ἀκέεσθαι	ἀκεόμενος
Imperf.	ἠκεόμην					
Aor. β.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut. β.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκεσμαι	ἤκεσο	ἠκεσμένος εἴην	ἠκεσμένος ὦ	ἠκέσθαι	ἠκεσμένος
Plusq. Perf.	ἠκέσμην					
Paul. p.	ἠκέσομαι		ἠκεσοίμην		ἠκέσεσθαι	ἠκεσόμενος
Aor. α.	ἠκέσθην	ἀκέσθητι.	ἀκεσθείην	ἀκεσθῶ	ἀκεσθῆναι	ἀκεσθεὶς
Fut. α.	ἀκεσθήσομαι		ἀκεσθησοίμην		ἀκεσθήσεσθαι	ἀκεσθησόμενος

Formatio Temporum in Voce Passiva.

Novem sunt tempora in voce Passivâ, quorum tria deducuntur ab Activâ; { Præsens, Præteritum, Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo, mutando *ω* in *ομαι*, ut, *τύπτω*, *τύπτομαι*.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando *μαι* in *μην*, et præponendo augmentum, ut, *τύπτομαι*, *ἐτυπτόμην*.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo *ον* in *ην*, ut, *ἔτυπον*, *ἐτύπην*.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertiâ personâ singulari Aoristi secundi, addendo *σομαι*, et abjiciendo augmentum, ut, *ἐτύπη*, *τυπήσομαι*.

Præteritum Perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

Primâ, *φα* purum in *μμαι*, *μ* geminato; ut, *τέτυφα*, *τέτυμμαι*· *φα* impurum in *μαι*, ut, *τέτερφα*, *τέτερμαι*.

Secundâ, *χα* in *γμαι*, ut, *λέλεχα*, *λέλεγμαι*.

Tertiâ, *κα* in *σμαι*, ut, *πέπεικα*, *πέπεισμαι*.

Quartâ,

Quartâ, { χα in γμαι, ut, τέταχα, τέταγμαι. κα in σμαι, ut, πέφρακα, πέφρασμαι.

Quintâ, κα in μαι, ut, ἔψαλκα, ἔψαλμαι· sed πέφαγκα, πέφαμμαι.

Sextâ, κα in { σμαι, si penultima præteriti activi sit brevis, ut, τετέλεκα, τετέλεσμαι. μαι, si penultima præteriti activi sit longa, ut, πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipiuntur.

Ἤκουσμαι, ab ἀκούω, *audio*; Κέκλεισμαι, à κλείω, *claudo*;
Κέκρουσμαι, à κρούω, *pulso*; Σέσεισμαι, à σείω, *quatio*;
Ἔπταισμαι, à πταίω, *impingo*; Ἔγνωσμαι, à γνόω, *cognosco*;
Κεκέλευσμαι, à κελεύω, *jubeo*; Τέθραυσμαι, à θραύω, *frango*, &c.

Quædam etiam verba excipiuntur, quæ, etiamsi penultima præteriti activi corripiatur, σ non admittunt; ut, ἤρομαι, *aratus sum*, ab ἤροκα, *aravi*; ἤλαμαι, *agitatus sum*, ab ἤλακα, *agitavi*; et quædam alia.

A verbis in νω Attici faciunt præteritum passivum per σμαι, ut, μιαίνω, *inquino*, μεμίασμαι· φαίνω, *ostendo*, πέφασμαι.

Quædam ex ευ penultimâ præteriti activi, abjiciunt ε in penultimâ præteriti passivi, ut ex πέφευχα, πέφυγμαι· τέτευχα, τέτυγμαι· sic ἔσσυμαι, κέχυμαι, πέπυσμαι.

Quæ

Quæ habent ρε ita implicitum cum consonante, ut ex iis una syllaba efficiatur, mutant ε in α, ut, στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, *verto*: excipe βέβρεγμαι, à βρέχω, *rigo*.

Plusquam Perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando μαι in μην, et præfigendo ε, si præteritum incipiat à consonante, ut, τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Cùm præteriti, et plusquam perfecti tertia singularis desinit in ται, vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium et εἰσὶ, ut, τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Cùm verò ται vel το sit purum, tertia pluralis fit ex tertiâ singulari addendo ν ante ται vel το, ut, κέκριται, κέκρινται· πεποίηται, πεποίηνται. Et interdum Circumlocutio per Participium et εἰμὶ non fit in Optativis, et Subjunctivis; ut, ἐκταίμην, αῖο, αῖτο, Optat. et ἔκτωμαι, ῃ, ηται, Subjunct. à κτείνω, *occido*: præcipuè autem in verbis contractis, ut, πεποιήμην, ῇο, ῇτο; κεκλήμην, ῇο, ῇτο, punctulo subjecto.

Iones formant tertiam pluralem à tertiâ singulari in quibusdam temporibus, interserendo α ante ται vel το, ut, ἔψαλται, ἐψάλαται.* Verùm si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam: et σ in θ, aliquando in δ, ut, τέτυπται, τετύφαται· πέπεισται, πεπείθαται· ἐσκεύασται, ἐσκευάδαται. Si vocalis longa, vel diphthongus præcedat, plerumque corripitur, ut, κεκόσμηται, κεκοσμέαται, *ornati fuerunt*; τέθειται, τεθέαται, *positi sunt*.

* Attici quoque scriptores usurpant hanc tertiam pluralem in αται et ατο. Æschyl. Sophoc. Eurip. Aristoph. passim.

Paulò

Paulò post Futurum.

Paulò post Futurum formatur à secundâ personâ præteriti, mutando αι in ομαι, ut, τέτυψαι, τετύψομαι.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertiâ personâ singulari præteriti, mutando αι in ην, tenues in aspiratas, et detrahendo literam geminationis, ut, τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptiones.

Excipiuntur,
ἐμνήσθην à μέμνηται, *recordatus sum*, } quæ adsumunt σ.
ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωται, *convalui*, } quæ adsumunt σ.
ἐσώθην à σέσωσται, *servatus sum*, quod abjicit σ.

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in aoristo primo resumunt ε, ut, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην· et, quæ abjecerant ν, poëticè hîc illud recipiunt, ut ἐκλίνθην, pro ἐκλίθην, *inclino.*

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertiâ personâ singulari aoristi primi addendo σομαι, et amovendo augmentum, ut, ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Reliqui modi formantur ab indicativo, et tempora à suis temporibus.

VOX MEDIA.

VOX Media dicitur, quia mediam inflexionem, et mediam significationem, partim passivam, partim activam habet.

I. Ex verbis mediis, quædam sunt merè deponentia, habentque activam significationem, sine ullâ activâ voce: ut, δέχομαι, *excipio*, δέξομαι, *excipiam*, ἐδεξάμην, *excepi*.

II. Quædam sunt neutra, habentque passivam significationem cum inflexione partim passivâ, partim activâ; ut, τήκομαι, τέτηκα, *contabui*; σήπομαι, σέσηπα, *computrui*; μαίνομαι, μέμηνα, *insanivi*.

III. Quædam sunt, sensu verè medio, quæ *reciproca* dici possint; ut, λέομαι, *lavo me ipsum*, vel, *lavor à me ipso*; ubi actio reflectitur in agentem.

IV. Quædam sunt, quæ activam licet vocem usitatam habeant, in mediâ voce sensum tamen activum fere habent; præsertim in aoristo primo et futuro primo.

Cognata

Cognata Tempore in Voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
Plusq. Perf.	ἐτετύπειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογὼς
Plusq. Perf.	ἐλελόγειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ϖείθομαι	ϖείθου	ϖειθοίμην	ϖείθωμαι	ϖείθεσθαι	ϖειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	ϖιθοῦ	ϖιθοίμην	ϖίθωμαι	ϖιθέσθαι	ϖιθόμενος
Fut. β.	ϖιθοῦμαι		ϖιθοίμην		ϖιθεῖσθαι	ϖιθούμενος
Fut. α.	ϖείσομαι		ϖεισοίμην		ϖείσεσθαι	ϖεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	ϖεῖσαι	ϖεισαίμην	ϖείσωμαι	ϖείσασθαι	ϖεισάμενος
Perf.	ϖέποιθα	ϖέποιθε	ϖεποίθοιμι	ϖεποίθω	ϖεποιθέναι	ϖεποιθὼς
Pluſq. Perf.	ἐπεποίθειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος
Perf.	ϖέφραδα	ϖέφραδε	ϖεφράδοιμι	ϖεφράδω	ϖεφραδέναι	ϖεφραδὼς
Pluſq. Perf.	ἐπεφράδειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. β.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Fut. α.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. α.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορὼς
Plusq. Perf.	ἐσπόρειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ἀκέομαι	ἀκέου	ἀκεοίμην	ἀκέωμαι	ἀκέεσθαι	ἀκεόμενος
Imperf.	ἠκεόμην					
Aor. β.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Fut. α.	ἀκέσομαι		ἀκεσοίμην		ἀκέσεσθαι	ἀκεσόμενος
Aor. α.	ἠκεσάμην	ἄκεσαι	ἀκεσαίμην	ἀκέσωμαι	ἀκέσασθαι	ἀκεσάμενος
Perf.	ἤκοα	ἤκοε	ἠκόοιμι	ἠκόω	ἠκοέναι	ἠκοὼς
Plusq. Perf.	ἠκόειν					

Formatio Temporum in Voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab aoristo secundo activo, mutando ον in όμην, ut, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à futuro secundo activo, mutando ω in ȣμαι, ut, τυπῶ, τυπȣ̃μαι.

Sing. τυπȣ̃μαι, τυπῇ, τυπεῖται.

Dual. τυπȣ́μεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.

Plur. τυπȣ́μεθα, τυπεῖσθε, τυπȣ̃νται.

Excipe, πίομαι, *bibam*; ἔδομαι, *edam*; φάγομαι, *edam*, φάγεσαι, φάγεται· et Poëtica illa, βέομαι, *ibo*; νέομαι, per Crasin νεῦμαι, *ibo*.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut, τύψω, τύψομαι. Sed in quintâ conjugatione in ȣμαι, ut, ψαλῶ, ψαλȣ̃μαι· et Attici in quartâ et sextâ faciunt quoque ȣμαι, ut, κομιῶ, κομιȣ̃μαι· ὀμῶ, ὀμȣ̃μαι· usurpant idem interdum in reliquis conjugationibus, ut φευξȣ̃μαι à φεύγω. Dores certè in omnibus.

Aoristus

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur ab aoristo primo activo, addendo *μην*, ut, *ἔτυψα*, *ἐτυψάμην*·

Sing. *ἐτυψάμην*, *ἐτύψω*, *ἐτύψατο*.
Dual. *ἐτυψάμεθον*, *ἐτύψασθον*, *ἐτυψάσθην*.
Plur. *ἐτυψάμεθα*, *ἐτύψασθε*, *ἐτύψαντο*.

Imperativus.

Sing. *τύψαι*, *τυψάσθω*.
Dual. *τύψασθον*, *τυψάσθων*.
Plur. *τύψασθε*, *τυψάσθωσαν*.

Optativus.

Sing. *τυψαίμην*, *τύψαιο*, *τύψαιτο*.
Dual. *τυψαίμεθον*, *τύψαισθον*, *τυψαίσθην*.
Plur. *τυψαίμεθα*, *τύψαισθε*, *τύψαιντο*.

Præteritum Medium.

Præteritum medium formatur à præterito activo, assumendo characteristicam aoristi secundi pro* suâ, ut, *τέτυφα*, *τέτυπα*; vel ab aoristo † secundo, mutando *ον* in *α*, et præponendo reduplicationem, si ver-

---

* Præter *δείδω*, *δέδοικα*· ubi characteristica præteriti activi servatur in præterito medio.

† Præterita media non semper habent penultimam *brevem* Aoristi secundi; multa retinent, ex præsente, penultimam *longam*; ut, *βέβρῖθα*, *τέτρῖγα*, *ἔρρῖγα*, *μέμῦκα*, *πέπρᾱγα*, *κέκεῡθα*· *η*, *ω*, et *ευ* præsentis manent plerumque in penultimâ præteriti medii.

bum

bum incipiat à simplici consonante, vel à mutâ cum liquidâ; ut, ἔτυπον, τέτυπα.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultimâ præteriti activi plerumque:

Sed in penultimâ præteriti medii { ει, αι, α } præsentis activi mutatur in { οι, η, η }

ut, { πείθω, πέποιθα, *persuadeo.* φαίνω, πέφηνα, *ostendo.* θάλλω, τέθηλα, *germino.* }

Sed α aliquando servatur: ut, ἔψαλα, *cecini.*

Dissyllaba, quæ habent ε in penultimâ futuri primi, mutant ε in ο in penultimâ præteriti medii; ut, λέγω, λέξω, λέλογα, *dico*; et σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, *sero.*

Cùm χ, vel φ, sit characteristica thematis, idem est præteritum activum, et præteritum medium.

Plusquam perfectum medium.

Plusquam perfectum medium formatur à præterito, mutando α in ειν, et præponendo ε, si præteritum incipiat à consonante; ut, τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce activâ.*

---

* Apud veteres Græcos plusquam-perfectum sic inflectebatur.

Ionicè.	Atticè.
ἤδεα, *sciveram*———	ᾔδη per contractionem.
ἤδεες,	ᾔδεις.
ἤδεε,	ᾔδει, et ν addito ᾔδειν, et ᾔδη.

VERBA

VERBA CIRCUMFLEXA, *sive* CONTRACTA.

Verba circumflexa dicuntur, quia habent circumflexum in ultimâ syllabâ præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in *έω*, *άω*, *όω*, unde tres circumflexorum conjugationes.

Prima in *έω*,	Fut. in	*ήσω*	Præt. in	*ηκα*
Secunda in *άω*,		*ήσω*		*ηκα*
Tertia in *όω*,		*ώσω*		*ωκα*

Exceptiones in primâ conjugatione.

Quædam verba primæ conjugationis formant futurum, atque præteritum, et in *ήσω* et *έσω*, et in *ηκα* et *εκα*, cum *η* et *ε*· ut, *καλέω*, *voco*; *αἰνέω*, *laudo*; *κορέω*, *satio*, &c.

Quædam etiam *ε* solummodo, penultimam præsentis, retinent; ut, *τελέω*, *perficio*; *ἀρκέω*, *propulso*, &c.

Dissyllaba in *έω* formant futurum in *εύσω*· scilicet, *χέω*, *fundo*; *ῥέω*, *fluo*; *πνέω*, *flo*; *πλέω*, *navigo*.* Excipiuntur, *δέω*, *δήσω*, *ligo*; *τρέω*, *τρέσω*, *tremo*; et *ζέω*, *ζέσω*, *ferveo*.

Exceptiones in secundâ conjugatione.

Verba quæ habent *ε* vel *ι* ante *άω*, ut *ἐάω*, *permitto*; *κοπιάω*, *laboro*;† item trisyllaba, quæ habent

* Hæc verò futura rectiùs à præsentibus in *εύω*, fere inusitatis, derivantur.

† Sic *θεάομαι*, *specto*, *θεάσομαι*.

λ, vel ϱ,* ante άω, modo immediatè præcedat vocalis, non consonans; ut, πεϱάω, *transeo*; γελάω, *rideo*; et dissyllaba, quæ habent λ, vel ϱ,† ante άω, ut, θλάω, *tundo*; κλάω, *frango*; δϱάω, *facio*; formant futurum in άσω, et præteritum in ακα.

Exceptiones in tertiâ conjugatione.

Verba in όω, quæ non à nomine descendunt, formant futurum per ο· ut, ἀϱόω, *aro*, ἀϱόσω; ὀνόω, *vitupero*, ὀνόσω.

Observationes.

Contrahuntur præsens et imperfectum solummodo. In cæteris temporibus sequuntur formam verborum sextæ conjugationis.

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoque et tertia pluralis, non contrahuntur; ut, πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι· uti nec in optativis, nec subjunctivis.

In dissyllabis secundæ conjugationis omnes personæ contrahuntur.

Horum verborum forma simplex ac non contracta usitatior est Ionibus; Atticis, et reliquis fere Græcis, forma contracta.

Verba circumflexa carent plerumque aoristo secundo, futuro secundo, et præterito medio.

---

* Item μ, ν, ut, κϱεμάω, κϱεμάσω· πεινάω, πεινάσω.

† Item π, θ, ut, σπάω, σπάσω· φθάω, φθάσω· πάομαι quoque πάσομαι.

Exceptiones.

Exceptiones.

Quæ verò in ω impurum post contractionem desinunt, in primâ et secundâ conjugatione, habent aoristum secundum, futurum secundum, et præteritum medium; ut, δȣπέω, δȣπῶ, ἔδȣπον, δȣπῶ, δέδȣπα, *sono*; μυκάω, μυκῶ, ἔμυκον, μυχῶ, μέμυκα, *mugio.*

Ratio Contrahendi.

I. In primâ conjugatione, εε contrahitur in ει, et εο in ȣ.

Si vocalis longa, aut diphthongus, sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

II. In secundâ conjugatione, si ο, vel ω, vel οι, vel ȣ, sequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis, aut diphthongus, sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις in ῇς, άει in ῇ, et άειν in ῆν· ut, ὁράεις, ὁρῇς, ὁράει, ὁρῇ· ὁράειν, ὁρῆν. Et Attici in his quatuor: ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo*; πεινῶ, νῇς, νῇ, *esurio*; διψῶ, ῇς, ῇ, *sitio*; χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, χρῆσθαι, *utor.*

Æoles vertunt, in infinitivo, ᾷν in αῖς· ut, γελαῖς, pro γελᾷν.

Poëtæ, in secundâ hâc conjugatione, post contractionem in ω præponunt ο· ut, καρηκομῶντες, καρηκομόωντες, à καρηκομάω, *caput comatum habeo*;* et α

* Eodem contrahendi genere Poëtæ in nominibus etiam utuntur: ut, φάος, *lux*, per crasin φῶς, et poëticè φόως.

nonnunquam geminant; ut, τιμάασθαι, pro τιμᾶσθαι.†

III. In tertiâ conjugatione, si ω, vel η,‡ sequitur ο, fit contractio in ω.

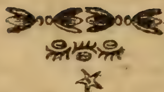
Si ε, vel ȣ, vel ο, sequitur ο, fit contractio in ȣ.

Si quævis alia diphthongus sequitur ο, fit contractio in οι, nisi in infinitivo, qui contrahitur in ȣ̃ν; ut, χρυσόειν, χρυσȣ̃ν.

---

† Si syllaba, quæ præcedit α inserto, sit longa, α etiam insertum longum est, ut, μενοῖνᾱᾰ· si brevis, breve; ut, ἰσχᾰνᾰα.

‡ Id est, η vocalis; nam si sit ῃ diphthongus, fit contractio in ᾳ.

Paradigma

Paradigma Verborum Circumflexorum.

I. VOX ACTIVA.

Indicativus.

Præsens.

	Sing.			Dual.		Plur.		
1	φιλέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ		έο, οῦ	έε, εῖ	έου, ου
2	τιμάω, ῶ	άεις, ᾷς	άει, ᾷ	άε, ᾶ, τον	τον	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	άου, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	όου, οῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plur.		
1	ἐφίλεον, ουν	εες, εις	εε, ει	έε, εῖ	εέ, εί	έο, οῦ	έε, εῖ	εον, ουν
2	ἐτίμαον, ων	αες, ας	αε, α	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, την	άο, ῶ, μεν,	άε, ᾶ, τε	αον, ων
3	ἐχρύσοον, ουν	οες, ους	οε, ου	όε, οῦ	οέ, ού	όο, οῦ	όε, οῦ	οον, ουν

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plur.	
1	φίλεε, ει	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	τίμαε, α	αέ, ά, τω	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των	άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν
3	χρύσοε, ου	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού

Optativus, εἴθε.

	Sing.			Dual.		Plur.		
1	φιλέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ	εοί, οί	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	τιμάοιμι, ῷ, μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ, τον	αοί, ῴ, την	άοι, ῷ, μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ, εν*
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ	οοί, οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus, ἐάν.

	Sing.			Dual.		Plur.		
1	φιλέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έῃ, ῇ		έω, ῶ	όῃ, ῇ	έω, ῶ
2	τιμάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άῃ, ᾷ, τον	τον	άω, ῶ, μεν	άῃ, ᾷ, τε	άω, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όῃ, ῶ		όω, ῶ	όῃ, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens. 1. φιλέειν, φιλεῖν. 2. τιμάειν, τιμᾷν. 3. χρυσόειν, χρυσοῦν.

Participium.

	Nom.			Gen.		
	Mas.	Fœm.	Neut.	Mas.	Fœm.	Neut.
1	φιλέων, ῶν	φιλέουσα, οῦσα	φιλέον, οῦν	φιλέοντος, οῦντος	εούσης, ούσης	έοντος, οῦντος
2	τιμάων, ῶν	τιμάουσα, ῶσα	τιμάον, ῶν	τιμάοντος, ῶντος	αούσης, ώσης	άοντος, ῶντος
3	χρυσόων, ῶν	χρυσόουσα, οῦσα	χρυσόον, οῦν	χρυσόοντος, οῦντος	οούσης, ούσης	όοντος, οῦντος

* Atticus Optativus usitatior, φιλοίην, ης, η
τιμῴην, ης, η
χρυσοίην, ης, η } &c. more Barytonorum.

II. VOX PASSIVA.

INDICATIVUS.

Præsens.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	φιλέο, ȣ̃	έη, ῆ	έε, εῖ	εό, ȣ́μεθον	έε, εῖ	σθον	εό, ȣ́	έε, εῖ	έον, ȣ̃ν
2	τιμάο, ῶ, μαι	άη, ᾷ	άε, ᾶ, ται	αό, ώμεθον	άε, ᾶ, σθον		αό, ώ, μεθα	άε, ᾶ, σθε	άον, ῶν, ται
3	χρυσόο, ȣ̃	όη, οῖ	όε, ȣ̃	οό, ȣ́μεθον	όε, ȣ̃		οό, ȣ́	όε, ȣ̃	όον, ȣ̃ν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	ἐφιλεό, ȣ́	έȣ, ȣ̃	έε, εῖ	εό, ȣ́	έε, εῖ	εέ, εί	εό, ȣ́	έε, εῖ	έον, ȣ̃ν
2	ἐτιμαό, ώ, μην	άȣ, ῶ	άε, ᾶ, το	αό, ώ, μεθον	άε, ᾶ, σθον	αέ, ά, σθην	αό, ώ, μεθα	άε, ᾶ, σθε	άον, ῶν, το
3	ἐχρυσοό, ȣ́	όȣ, ȣ̃	όε, ȣ̃	οό, ȣ̃	όε, ȣ̃	οέ, ȣ́	οό, ȣ́	όε, ȣ̃	όον, ȣ̃ν

IMPERATIVUS.

Præsens.

	Sing.		Dual.		Plur.	
1	φιλέȣ, ȣ̃	εέ, ȣ́	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, ȣ́
2	τιμάȣ, ῶ	αέ, ά, σθω	άε, ᾶ, σθον	αέ, ᾶ, σθων	άε, ᾶ, σθε	αέ, ά, σθωσαν
3	χρυσόȣ, ȣ̃	οέ, ȣ́	οέ, ȣ̃	οέ, ȣ́	όε, ȣ̃	οέ, ȣ́

Optativus.

Præſens.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	φιλεοί, οί	έοι, οῖ	έοι, οῖ	εοί, οί	έοι, οῖ	εοί, οί	εοί, οί	έοι, οῖ	έοιν, οῖν
2	τιμαοί, ῴ, μην	άοι, ῷ, ο	άοι, ῷ, το	αοί, ῷ, μεθον	άοι, ῷ, σθον	αοί, ῴ, σθην	αοί, ῴ, μεθα	άοι, ῷ, σθε	άοιν, ῷν, το
3	χρυσοοί, οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ	οοί, οί	όοι, οῖ	οοί, οί	οοί, οί	όοι, οῖ	όοιν, οῖν

Subjunctivus.

Præsens.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	φιλέω, ῶ	έῃ, ῇ	έη, ῆ	εώ, ώ	έη, ῆ		εώ, ώ	έη, ῆ	έων, ῶν
2	τιμάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ, ται	αώ, ώ, μεθον	άη, ᾶ, σθον	σθον	αώ, ώ, μεθα	άη, ᾶ, σθε	άων, ῶν, ται
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	όη, ῶ	οώ, ῶ	όη, ῶ		οώ, ώ	όη, ῶ	όων, ῶν

Infinitivus.

Præsens.

1	φιλέεσθαι	εῖσθαι
2	τιμάεσθαι	ᾶσθαι
3	χρυσόεσθαι	ȣ̃σθαι

Participium.

Præsens.

1 φιλεόμενος, ȣ́μενος	εο, ȣ	εό, ȣ́
2 τιμαόμενος, ώμενος	αο, ω, μένη	αό, ω, μενον
3 χρυσαόμενος, ȣ́μενος	οο, ȣ	οό, ȣ́

VERBA *in* μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis sextæ* conjugationis in

έω	ut, à	θέω,	τίθημι,	*pono.*
άω		ϛάω,	ἵϛημι,	*statuo.*
όω		δόω,	δίδωμι,	*do.*
ύω		ζευγνύω,	ζεύγνυμι,	*jungo.*†

Fiunt Verba in μι.

1. Mutando ω, ultimam syllabam, in μι.

2. Vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis, ut, θέω, τίθημι.

3. Præponendo reduplicationem.

Reduplicatio duplex est;

1. Propria, cùm repetitur prima consonans thematis cum ι, ut, δόω, δίδωμι· tenuis verò pro aspiratâ ponitur, ut, θέω, τίθημι.

2. Impropria, cùm ι aspirata tantùm præfigitur; idque fit, vel cùm verbum incipiat à ϛ, ut, ϛάω, ἵϛημι· vel à πτ, ut, πτάω, ἵπτημι· vel cùm verbum incipiat à vocali, ut, ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut, τίθεμμι, pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε, ut, πεφίλειμι.

* Poëtæ aliunde deducunt, ut, φέρημι, βρίθημι, δίζημι, κ. λ. à φέρω, βρίθω, δίζω.

† Verba, à quibus quarta conjugatio profluit, fere et ipsa ab aliis verbis derivantur, interserendo νυ vel ννυ: ut ab ἄγω, ἀγνύω, ἄγνυμι· ὀμόω, ὀμῶ, ὀμνύω, ὄμνυμι· ϛορέω, ϛορεννύω, ϛορέννυμι· κ. τ. λ. ut et ζευγνύω à ζεύγω primitus deducitur.

In quartâ conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Iones verò in quartâ conjugatione utuntur reduplicatione, ut, κέκλυθι, pro κλῦθι, *audi.*

In quibusdam, pro reduplicatione, repetuntur duæ priores literæ thematis, ut, ἀλάλημι ab ἀλάω inusitato ; ἀκάχημι ab ἀχέω.

Multa alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σϐῆμι, &c.

Destituuntur verba in μι omnibus temporibus, nisi præsenti, imperfecto, et aoristo secundo.

Pleraque verba quartæ conjugationis non ultra imperfectum flectuntur.* Carent etiam modo optativo et subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

I. Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.			
1	τίθημι,	ης,	ησι	ε–ον,		ε		εῖ	
2	ἵςημι,	ης,	ησι	α–ον,	τον	α		ᾶ	
3	δίδωμι,	ως,	ωσι	ο–ον,		ο	μεν, τε,	ȣ̃	σι
4	ζεύγνυμι,	υς,	υσι	υ–ον,		υ		ῦ	

* Quædam habent aoristum secundum ut δῦμι. vide Etymol. Mag. in vocibus, Δῦ, et Δύω.—γαῖαν ἐδύτην. Il. Z. 19.

Imperfectum

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.
1	ἐτίθην,	ης,	η,	ε	έ	ε
2	ἵϛην,	ης,	η,	α τον,	ά την	α μεν, τε, σαν.
3	ἐδίδων,	ως,	ω,	ο	ό	ο
4	ἐζεύγνυν,	υς,	υ,	υ	ύ	υ

Atticum imperfectum usitatius.

1	ἐτίθεον—ȣν	κ. τ. λ. more contractorum.
2	ἵϛαον——ων	
3	ἐδίδυον—ȣν	

Aoristus β.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην,	ἔθης,	ἔθη	ἕτον,	έτην	εμέν,	ἕτε,	εσαν
2	ἔϛην,	ἔϛης,	ἔϛη	ἦτον,	ήτην	ημεν,	ἦτε,	ησαν*
3	ἔδων,	ἔδως,	ἔδω	ὅτον,	ότην	ομεν,	ὅτε,	οσαν.

Aoristus secundus per omnes personas, sicut imperfectum inflectitur, excepto, quòd in plurali ac duali vocalem retinet longam, præter ἔθην, ἔδων, et ἧν, à verbo ἵημι, *mitto*.

Ex verbis in ω tempora Anomala.

Fut. 1. θήσω.—2. ϛήσω.—3. δώσω.
Aor. 1. ἔθηκα.—2. ἔϛησα.—3. ἔδωκα.
Præt. 1. τέθηκα et τέθεικα } 2. ἔϛηκα.—3. δέδωκα.

---

* Et ἔϛασαν. Hom. passim.

IMPERATIVUS.

Præsens.

	Sing.			Dual.				Plural.			
1	τίθετι,	έ		ε		έ		ε		έ	
2	ἵςαθι,	ά		α		ά		α		ά	
3	δίδοθι,	ό	τω	ο	τον,	ό	των	ο	τε,	ό	τωσαν.
4	ζεύγνυθι,*	ύ		υ		ύ		υ		ύ	

Atticis imperativus usitatior.

1	τίθεε—ει	κ. τ. λ. more contractorum.
2	ἵςαε—α	
3	δίδοε—ου	

Aoristus β.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	θὲς,†	θέτω,	θέτον,	θέτων	θέτε,	θέτωσαν
2	ςῆθι,	ςήτω	ςῆτον,	ςήτων	ςῆτε,	ςήτωσαν
3	δὸς,	δότω	δότον,	δότων	δότε,	δότωσαν.

OPTATIVUS.

Præsens.

	Sing.	Dual.	Plural.	
1	τιθείην			εἶ
2	ἱςαίην, ης, η	ἦτον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν, et	αἶ, εν.
3	διδοίην			οἶ

* Pro ζεύγνυθι dicitur ζεύγνυ. Sic pro δείκνυθι, δείκνυ. Pro ὄμνυθι, ὄμνυ.

† Irregularia sunt θὲς et δὸς, pro θῆτι et δῶθι. Ejusmodi sunt Imperativa ἔνισπες, σχές.

Aoristus

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.	
1	θείην, ης, η			εῖ
2	ϛαίην, ης, η	ηΊον, ήτην	ημεν, ηΊε, ησαν, et	αῖ, εν
3	δοίην, ης, η			οῖ

Subjunctivus.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	τιθῶ, ῇς, ῇ	ῇ	ῇ
2	ἱϛῶ, ᾷς, ᾷ	ᾶ, τον, τον	ῶμεν, ᾶ, τε, ῶσι.
3	διδῶ, ῷς, ῷ	ῶ	ῶ

Aoristus β.

1	θῶ, θῇς, θῇ	θῆτον, θῆτον	θῶμεν, θῆτε, θῶσι.
2	σΊῶ, σΊῇς, σΊῇ	σΊῆτον, σΊῆτον	σΊῶμεν, σΊῆτε, σΊῶσι.
3	δῶ, δῷς, δῷ	δῶτον, δῶτον	δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Infinitivus.

Præsens.

1. τιθέναι. 2. ἱϛάναι. 3. διδόναι. 4. ζευγνύναι.

Aoristus β.

1. θεῖναι.* 2. ϛῆναι. 3. δῦναι.*

---

* Irregularia sunt pro θῆναι et δῶναι.

PARTI-

Participia.

Præsens.				Aoristus β.			
1	τιθεὶς,	εῖσα,	έν.	1	θεὶς,	θεῖσα,	θέν.
2	ἱςὰς,	ᾶσα,	άν.	2	ςὰς,	ςᾶσα,	ςάν.
3	διδȣ̀ς,	ȣ̃σα,	όν.	3	δȣ̀ς,	δȣ̃σα,	δόν.
4	ζευγνὺς,	ῦσα,	ύν.				

Formatio Temporum.

De præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μι in ν, et præponendo augmentum, ut, τίθημι, ἐτίθην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti, mutando μι in ν, abjiciendo reduplicationem, et præponendo augmentum, ut, τίθημι, ἔθην· ἵςημι, ἔςην.

Si verbum caret reduplicatione, idem est imperfectum et aoristus secundus.

II. Vox Passiva.

Præsens formatur à præsenti activo, mutando μι in μαι, et resumendo vocalem brevem in penultimâ, ut, τίθημι, τίθεμαι· præter ἄημαι, δίζημαι, cum paucis forsan aliis.

Indica-

INDICATIVUS.

Præsens.

	Sing.			Dual.				Plur.			
1	τίθεμαι,	ε		έ		ε		έ		ε	
2	ἵςαμαι,	α		ά		α		ά		α	
3	δίδομαι,	ο	σαι,* ται	ό	μεθον,	ο	σθον, σθον	ό	μεθα,	ο	σθε, νται.
4	ζεύγνυμαι,	υ		ύ		υ		ύ		υ	

Imperfectum.

	Sing.			Dual.						Plur.			
1	ἐτιθέμην,	ε		έ		ε		έ		έ		ε	
2	ἱςάμην,	α		ά		α		ά		ά		α	
3	ἐδιδόμην,	ο	σο, το	ό	μεθον,	ο	σθον,	ό	σθην	ό	μεθα,	ο	σθε, ν7ο.†
4	ἐζευγνύμην.	υ		ύ		υ		ύ		ύ		υ	

* Atticè, τίθῃ, ἵςῃ. Sic κάθῃ, δύνῃ.

† Ex verbis in ω Tempora Anomala. 1. Præteritum, τέθειμαι.—2. ἕςαμαι.—3. δέδομαι. Plusquam perfectum et Paulo post fut. inde regulariter.—1. Aor. prim. ἐτέθην.—2. ἱςάθην.—3. ἐδόθην. Fut. primum inde regulariter.

Imperativus.

Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	τίθεσο,*	έ	ε	έ	ε	έ
2	ἵϛασο,	ά σθω	α σθον	ά σθων	α σθε	ά σθωσαν.
3	δίδοσο,	ό	ο	ό	ο	ό
4	ζεύγνυσο,	ύ	υ	ύ	υ	ύ

Optativus.

Præsens.

	Sing.		Dual.			Plural.	
1	τιθεί	εῖ	εί	εῖ	εί	εί	εῖ
2	ἱϛαί, μην,	αῖ, ο, το	αί, μεθον,	αῖ, σθον,	αί, σθην	αί, μεθα,	αῖ, σθε, ντο.
3	διδοί	οῖ	οί	οῖ	οί	οί	οῖ

Subjunctivus.

Præsens.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	τιθῶ	ῇ, ῆ	ῆ	ῆ
2	ἱϛῶ, μαι,	ᾷ, ᾶ, ται	ώμεθον, ᾶ, σθον, σθον	ώμεθα, ᾶ, σθε, ῶνται.
3	διδῶ	ῷ, ῶ	ῶ	ῶ

* Iones tollunt σ, deinde Attici contrahunt, τίθεο, τίθε· ἵϛαο, ἵϛω· δίδοο, δίδε.

INFINITIVUS. Præsens.		PARTICIPIUM. Præsens.	
1	τίθεσθαι	1 τιθέμενος	μένη, μενον.
2	ἵστασθαι	2 ἱστάμενος	
3	δίδοσθαι	3 διδόμενος	
4	ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος	

CONJUGATIO VOCIS MEDIÆ.

INDICATIVUS.

Præsens et imperfectum sunt eadem cum præsenti et imperfecto passivis.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutando *μαι* in *μην*, abjiciendo reduplicationem, et præponendo augmentum; ut, *τίθεμαι, ἐθέμην*; *ἵςαμαι, ἐςάμην*.

Aoristus β.

	Sing.		Dual.			Plural.	
1	ἐθέ	ἔθε	ἐθέ	ἔθε	ἐθέ	ἐθέ	ἔθε
2	ἐςά, μην,	ἔςα, σο,* το	ἐςά, μεθον,	ἔςα, σθον,	ἐςά, σθην	ἐςά, μεθα,	ἔςα, σθε, ντο.†
3	ἐδό	ἔδο	ἐδό	ἔδο	ἐδό	ἐδό	ἔδο

* Ion. ἔθεο, ἔδοο. Att. ἔθου, ἔδου.

† Ex verbis in ω Tempora. Futurum primum et Aoristus primus regulariter ab activis. Præteritum medium, ἕσταα; participium, ἑσταὼς, ἑςὼς.

IMPERA-

IMPERATIVUS.

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θέσο,* θέ	θέ	θέ
2	στάσο, στά, σθω	στά, σθον, σθων	στά, σθε, σθωσαν.
3	δόσο,* δό	δό	δο

OPTATIVUS.

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θεί εῖ	εί εῖ εί	εί εῖ
2	σταί, μην, αῖ, ο, το	αί, μεθον, αῖ, σθον, αί, σθην	αί, μεθα, αῖ, σθε, ντο.
3	δοί οῖ	οί οῖ, οί	οί οῖ

SUBJUNCTIVUS.

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θῶ ῇ, ῇ	ῆ	ῆ
2	στῶ, μαι, ᾶ, ᾶ, ται	ώμεθον, ᾶ, σθον, σθον	ώμεθα, ᾶ, σθε, ῶνται.
3	δῶ ῷ, ῶ	ῶ	ῶ

* Ion. θέο, δόο. Att. θȣ̃, δȣ̃.

INFINITIVUS. Aor. β,	PARTICIPIUM. Aor. β.
1 θέ	1 θέ
2 ςά, σθαι	2 ςά, μενος, μένη, μενον.
3 δό	3 δό

Εἶμι, *Eo, Ibo.**

VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἶμι, εἶς vel εἶ,† εἶσι	ἴτον, ἴτον,	ἴμεν, ἴτε, εἶσι et ἴσι.
εἶσθα Æ.		ἴμες D. ἴασι I.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἶν, εἶς, εἶ,	ἴτον, ἴτην,	ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
ἤον, ἤες, ἤε P.		ἴμες D. ἤϊσαν P.‡

* Poëtis interdum temporis præsentis, sed Oratoribus semper est futuri.

† Theoc.—Unde ἄπει, *abis*, vel *abibis*.

‡ Ab inusitato aoristo primo εἶσα, tertio pl. εἶσαν, et inde ἦσαν et ἤϊσαν.—Aor. secund. ἴον, ἴες, ἴε, κ. λ.

Præter. εἶκα.
Pl. perf. εἵκειν. Att. ἤκειν.
Fut. 1. med. εἴσομαι.
Aor. 1. med. εἰσάμην.
Præt. med. εἶα. Att. ἦα. Ion. ἤϊα.
Pl. perf. ἤειν.

IMPERATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἴθι vel εἶ, ἴτω,	ἴτον, ἴτων.	ἴτε, ἴτωσαν.

INFINITIVUS.

Ἰναι, vel εἶναι, vel ἰέναι.
ἴμεν I. ἴμεναι D. A. ἰέμεν. D.

Ἵημι, *Mitto.* *

VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵημι, ἵης, ἵησι,	ἵετον, ἵετον,	ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι.
		ἱέασι. I.
		ἱᾶσι A.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵην, ἵης, ἵη,	ἵετον, ἱέτην,	ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.
Εἷον, εἷες, εἷε, &c. &c. P.		ἵεν B.

Atticè, ἵουν, ἵεις, ἵει, more contractorum.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἧν, ἧς, ἧ,	ἕτον, ἕτην,	ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

---

* Fut. 1. ἥσω. Aor. primus ἧκα pro ἧσα. Att. ἕηκα. Præter. εἷκα, et ἕωκα. Part. εἱκὼς, unde ἀφεικὼς, *qui dimisit.*

IMPERA-

IMPERATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵεθι, ἱέτω,	ἵετον, ἱέτων,	ἵετε, ἱέτωσαν.

Atticè ἵει, more contractorum.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἕς, ἕτω,	ἕτον, ἕτων,	ἕτε, ἕτωσαν.

OPTATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἱείην, ἱείης, ἱείη,	ἱείητον, ἱειήτην,	ἱείημεν, ἱείητε, ἱείησαν.

Legitur ἵοιμι, οις, οι, &c.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἵην, εἵης, εἵη,	εἵητον, εἱήτην,	εἵημεν, εἵητε, εἵησαν.

SUBJUNCTIVUS.

Præſens ἐὰν.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ,	ἵητον, ἵητον,	ἵωμεν, ἵητε, ἵωσι.

Aoriſtus

Aoriſtus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ὦ, ῇς, ῇ,	ἧτον, ἧτον,	ὧμεν, ἧτε, ὧσι.
ἑῶ, ἑῇς, ἑῇ, &c. I.		
εἱῶ, εἱῇς, εἱῇ, &c. P.		

INFINITIVUS.

Præsens.	Aor. β.
Ἱέναι.	Εἷναι.
ἱέμεναι D.	ἕμεναι A. D.
ἱέμεν I.	ἕμεν I.

PARTICIPIUM.

Præsens.

Nom.	Gen.
Ἱεὶς, ἱεῖσα, ἱὲν,	Ἱέντος, ἱείσης, ἱέντος.

Aoriſtus β.

Nom.	Gen.
Εἷς, εἷσα, ἕν,	Ἑντὸς, εἵσης, ἑντὸς.

Ἶημι, *vado,* eâdem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm usurpantur, ἀπίασι in Indicativo, ἀπιῶσι in Subjunct. ἀπιέναι in Infin.

VOX PASSIVA.

INDICATIVUS.

Præſens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται,	ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον,	ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται.

Imperfectum.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο,	ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην,	ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.*

IMPERATIVUS.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵεσο, ἱέσθω,	ἵεσθον, ἱέσθων,	ἵεσθε, ἱέσθωσαν.

VOX MEDIA.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἕμην, ἕσο, ἕτο,	ἕμεθον, ἕσθον, ἕσθην,	ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο.
ἕο I.		
οὗ A.		

IMPERATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἕσο, ἕσθω,	ἕσθον, ἕσθων,	ἕσθε, ἕσθωσαν.
ἕο I.		
οὗ A.		

OPTATIVUS.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἵμην, εἷο, εἷτο,	εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην,	εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.†

* Perf. εἷμαι, tertia pl. εἷνται, unde ἀφεῖνται, ἀνεῖνται· Att. ἀφέωνται, ἀνέωνται. Aor. 1. εἵθην.

† Legitur οἷντο in compositis.

SUBJUNC-

SUBJUNCTIVUS.

Præsens ἐὰν.

Sing.	Dual.	Plur.
Ὦμαι, ᾖ, ἧται,	ὤμεθον, ἧσθον, ἧσθον,	ὤμεθα, ἧσθε, ὦνται.

INFINITIVUS.

Aoristus β.

Ἕσθαι.

PARTICIPIUM.

Aoristus β.

Nom.	Gen.
Ἕμενος, ἑμένη, ἕμενον,	ἑμένου, ἑμένης, ἑμένου.

Ἵεμαι, *concupisco*, eandem habet inflexionem, sed ultra imperfectum vix invenitur.

Ἴστημι, *Scio*.

VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἴστημι, ἴστης, ἴστησι,	ἴσατον, ἴσατον,	ἴσασεν, ἴσατε,* ἴσασι.
ἴσαμι D.	ἴσατι D. ἴστον Sync.	ἴσμεν Sync. ἴδμεν D. ἴσαντι D.

---

* Sync. ἴστε. Sic in Comp. κάτιστε, *scitis*.

Imper-

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵστην, ἵστης, ἵστη,	ἵστατον, ἱστάτην,	ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.
		Sync. ἵσταν,

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵσταθι, ἱστάτω,	ἵστατον, ἱστάτων,	ἵστατε, ἱστάτωσαν.
ἵσθι, ἵστω, &c. Sync.		ἵστων A.

Infinitivus.

Præsens.

Ἱστάναι.

ἱστάμεναι et ἵδμεν D. ἵσταμεν I. ἵσμεν Sync.

Participium.

Ἵστας, ἵσταπα, ἵσταν.

VOX PASSIVA.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵσταμαι, et ἵσταμαι, σαι, ται,	άμεθον, ασθον, ασθον,	άμεθα, ασθε, ανται.
Comp. ἐπίσταμαι, σαι, &c.		
ἐπίστη A.		
ἐπίστηαι I.		

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἱςάμην, ἵςασο, ἵςατο,	άμεθον, ασθον, άσθην,	άμεθα, ασθε, αντο.

Comp. ἐπιςάμην, ἐπίςασο, &c.
ἠπιςάμην A. ἐπίςαο I.
ἐπίςω A.

IMPERATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵςασο, ἱςάσθω,	ἵςασθον, ἱςάσθων,	ἵςασθε, ἱςάσθωσαν.

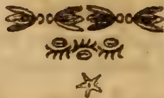
Comp. ἐπίςασο, &c.
ἐπίςαο I.
ἐπίςω A.

INFINITIVUS.

Ἵςασθαι. Compositum ἐπίςασθαι.

PARTICIPIUM Compositum.

Nom.	Gen.
Ἐπιςάμενος, αμένη, άμενον,	αμένȣ, αμένης, αμένȣ.

Φημὶ,

Φημὶ, *Dico.*

VOX ACTIVA.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur:
Φημὶ, φὴς, φησὶ,	φατὸν, φατὸν,	φαμὲν, φατὲ, φασὶ.
Φαμὶ D. φατὶ D.		φαντὶ et
ἠμὶ, ἦς, ἠτὶ } Æ.		φατὶ D.
ἦσθα, ἠσὶ } Æ.		

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἔφην, ἔφης, ἔφη,	ἔφατον, ἐφάτην,	ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.
ἔφαν D. ἔφα D.		ἔφαν B.
		φὰν I. et B.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἔφην, ἔφης, ἔφη,	ἔφητον, ἐφήτην,	ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.
ἔφαν D. ἔφα D.		ἔφαν B.
ἔφησθα Æ.		φὰν I. et B.
ἦν, ἦς, ἦ P.		

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φάθι, φάτω,	φάτον, φάτων,	φάτε, φάτωσαν.

OPTATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φαίην, φαίης, φαίη,	φαίητον, φαιήτην,	φαίημεν, φαίητε, φαῖμεν A. [ησαν.

SUBJUNCTIVUS.

Præsens, ἐὰν.

Sing.	Dual.	Plur.
Φῶ, φῇς, φῇ,	φῆτον, φῆτον,	φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

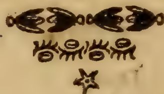
INFINITIVUS.

Φάναι.

φάμεν.

PARTICIPIUM.

Nom.	Gen.
Φὰς, φᾶσα, φὰν,	φαντὸς, φάσης, φαντὸς.

VOX MEDIA.

INDICATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φάμαι, φάσαι, φάται,	φάμεθον, φάσθον, φάσθον,	φάμεθα, φάσθε, φάνται

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο,	ἐφάμεθον, ἔφασθον, ἐφάσθην,	ἐφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

IMPERATIVUS.

Sing.	Dual.	Plur.
Φάσο, φάσθω,	φάσθον, φάσθων,	φάσθε, φάσθωσαν.

φάο I.

INFINITIVUS.

Φάσθαι.

PARTICIPIUM.

Nom.	Gen.
Φάμενος, φαμένη, φάμενον,	φαμένου, φαμένης, φαμένου.

VERBALIA.

VERBALIA.

VErbalia omnia fere deducuntur rejiciendo reduplicationem vel augmentum, et mutando terminationem;

I. A primâ personâ præteriti passivi in

μα, ut, γράμμα, *litera*,
μη, ut, γραμμὴ, *linea*.
μος, ut, δεσμὸς, *vinculum*.
μων, ut, νοήμων, *intelligens*.

II. A secundâ personâ præteriti passivi in

ια, ut, δοκιμασία, *probatio*.
ις, ut, ποίησις, *poësis*.
Adjectiva in σιος, ut, θαυμάσιος, *admirabilis*;
et in σιμος, ut, χρήσιμος, *utilis*.

III. A tertiâ personâ præteriti passivi

1. Masculina in

τηρ, ut, χαρακτὴρ, *character*.
της, ut, ποιητὴς, *poëta*.
τικος, ut, κριτικὸς, *judicialis*.
τος, ut, ἀκουστὸς, *audibilis*.
τωρ, ut, κοσμήτωρ, *princeps*.
τηριος, ut, λυτήριος, *liberatorius*.

2. Fœminina

2. Fœminina in

- τις, ut, πίςις, *fides.*
- τρα, ut, ὀρχήςρα, *orchestra, i. e.* illa theatri pars, in quâ chorus saltabat.
- τρις, ut, ὀρχηςρὶς, *saltatrix.*
- τυς, ut, ὀρχηςὺς, *ars saltandi.*

3. Neutra in

- τηριον, ut, ποτήριον, *poculum.*
- τρον, ut, δίδακῖρον, *minerval.*
- Adjectiva positionis in έος, έα, έον, ut, οἰςέος, οἰςέα, οἰςέον, *ferendus, a, um.*

IV. A præterito medio in

- ευς, ut, τομεὺς, *sector.*
- η, ut, ἐπιςολὴ, *epistola.*
- ιον, ut, λόγιον, *oraculum.*
- ος, ut, λόγος, *sermo.*

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut, λευκὸς, *candidus,* à λεύσσω, *video*; et ab aoristo secundo, ut, φυγὴ, *fuga,* ab ἔφυγον.

Quædam à præterito activo, ut, διδαχὴ, *doctrina*; ταραχὴ, *tumultus*; ἀφὴ, *tactus:* Et ab aoristo primo, ut, δόξα, *opinio*; θήκη, *theca.*

IMPER-

IMPERSONALIA.

'ΑΝήκει, et προσήκει, *convenit*; ἀνῆκε, et προσῆκε, *conveniebat.*

'Αρέσκει, *placet*; ἤρεσκε, *placebat*; ἀρέσει, *placebit*; ἤρεσε, *placuit.*

Δεῖ, *oportet*; ἔδει, *oportebat*; δεήσει, *oportebit*; ἐδέησε, *oportuit.* Infin. δεῖν, *oportere.* Particip. δέον, *quod oportet.*

Δοκεῖ, *videtur*; ἐδόκει, *videbatur*; δόξει, *videbitur*; ἔδοξε, *visum est.*

Μέλει, *curæ est*; ἔμελε, *curæ erat*; μελήσει, *curæ erit*; ἐμέλησε, *curæ fuit.* Particip. μέλον, *quod curæ est.*

Χρὴ, *oportet*; ἔχρην, et χρῆν, *oportebat*; χρήσει, *oportebit*; χρείη, *oporteat*; χρῆναι, *oportere.*

Compositum ἀπόχρη, *sufficit*; ἀπέχρη, *sufficiebat*; ἀποχρήσει, *sufficiet*; ἀπέχρησε, *suffecit*; Infin. ἀποχρῆν, *sufficere*; Particip. ἀποχρῶν, *quod sufficit.*

Passiva impersonalia sunt, ἐνδέχεται, *accidit*; εἵμαρται, et πέπρωται, *in fatis est.*

VERBA

VERBA DEFECTIVA.

VERBA defectiva sunt, quæ solum usque ad imperfectum communiter conjugantur; et si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solum, vel cum immutabili, ut, σέβω, ςίλβω, ῥέμβω, φέρβω.

In άνω, gravitona, ut, λαμβάνω, μανθάνω.

In σκω, quâvis præcedente vocali, ut, γινώσκω.

In άθω, ut, κιάθω· έθω, ut, τελέθω· ύθω, ut, μινύθω· θω, cum implicatione consonantis, ut, ἄχθω, ἔσθω.

In είνω hyperdissyllaba, ut, φαείνω, ἀλεείνω, ἐρεείνω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut, δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt, præcedente υι diphthongo, ut, ἀγυίω, ὀπυίω.

Quæ in δω, si præcedat ν, vel λ, ut, σπένδω, μέλδω.

Item in αίω, ut, κεδαίω,—et in είω, derivata à præsenti, vel futuro; ut, à τελέω, τελείω, ἐτέλειον, *perficio;* γαμέω, *uxorem duco*, γαμήσω, γαμησείω, *uxorem ducere cupio;* βρόω, *edo*, βρώσω, βρωσείω, *edere cupio;* ὄπτω, *video*, ὄψω, ὀψείω, *videre cupio;* πολεμέω, *bellum gero*, πολεμήσω, πολεμησείω, *bellaturio.*

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐλέω, αὐλῶ, αὖλω, ηὖλον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω· quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐλήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι, ut, μένω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, τίκτω· ἐνέπω, ἐνίσπω· γένομαι, γίγνομαι· at ἕπω, ἕσπω, ἕσπω· ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde: ut, σπέτε pro ἕσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμενος pro ἑσπόμενος.

Plurima etiam sunt, quæ unicum tantum tempus habent, ut, οἴσω, *feram*, &c.

VERBA ANOMALA.

Anomala quæ non æqualiter, ut cætera verba, conjugantur, sed ab aliis verbis quædam tempora mutuantur.

A.

Ἄγαμαι, *miror*, imperf. ἠγάμην. Reliqua tempora ab ἀγάζομαι.

Ἄγνυμι, *frango*, fut. ἄξω, aor. 1. ἔαξα, [unde κατέαξα] aor. 2. ἔαγον, aor. 2. pass. ἐάγην, perf. m. ἔαγα. Atticè hæc omnia.

Ἄγω, *ago*, vel *duco*, præt. Att. ἀγήοχα.

Ἁνδάνω, et Ἅδω, *placeo*, fut. ἀδήσω, præt. ἄδηκα. præt. m. ἧδα et ἕαδα, Att. εὔαδα, Poët. et Æol.

Αἱρέω, *capio*, aor. 2. εἷλον, m. εἱλόμην. ab ἕλω, inusitato.

Αἰσθάνομαι, *sentio*, fut. m. αἰσθήσομαι, aor. 2. ᾐσθόμην, præt. pass. ᾔσθημαι.

Ἁλίσκω, *capio*, fut. ἁλώσω, præt. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα, aor. 2. ἥλων, unde partic. ἁλοὺς, tanquam ab ἅλωμι. Sic ἀναλίσκω, *absumo*.

Ἁμαρτάνω, *pecco*, fut. ἁμαρτήσω, aor. 2. ἥμαρτον, poët. ἥμβροτον.

Αὐξάνω, et Αὔξω, *augeo*, fut. αὐξήσω, tanquam ab ἀυξέω, unde etiam omnia tempora à futuro derivata.

B.

Βαίνω, *vado*, fut. βήσομαι, præt. βέβηκα, præt. m. βέβαα, aor. 2. ἔβην.

Βάλλω, *mitto*, fut. βαλῶ, βαλήσω, et βλήσω, præt. βέβληκα.

Βλαςάνω, *germino*, fut. βλαςήσω, aor. 2. ἔβλαςον.

Βόλομαι, *volo*, fut. βολήσομαι, præt. p. βεβόλημαι, aor. 1. pass. ἐβολήθην, præt. m. βέβολα.

Βρώσκω, βιβρώθω, et βιβρώσκω, *edo*, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα, præt. βέβρωκα, aor. 2. ἔβρων.

Γ.

Γαμέω, *duco uxorem*, aor. 1. ἐγάμησα, et ἔγημα, aor. 1. m. ἐγημάμην.

Γηράσκω, *senesco*, fut. γηράσω, part. γηράς.

Γίνομαι, *sum, fio, nascor*, fut. γενήσομαι, præt. p. γεγένημαι, præt. m. γέγονα, γέγαα, aor. 2. m. ἐγενόμην, aor. 1. m. ἐγεινάμην, *genui*, vel *peperi*.

Γινώσκω, *cognosco*, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων.

Δαίω,

Δ.

Δαίω, *disco*, fut. δαήσομαι, præt. δεδάηκα, præt. m. δέδαα.

Δάκνω, *mordeo*, fut. δήξομαι, aor. 2. ἔδακον, aor. 1. p. ἐδήχθην.

Δαρθάνω, *dormio*, fut. δαρθήσομαι, aor. 2. ἔδαρθον, ἔδραθον, Poët.

Δείδω, *timeo*, fut. δείσομαι, præt. δέδοικα, δείδοικα, et δέδοια, Ion. præt. m. δέδια et δείδια.

Δέω, *desum*, vel *careo*, præt. δεδέηκα, aor. 1. ἐδέησα, et ἐδεύησα, fut. m. δεύσομαι, aor. 1. p. ἐδεήθην.

Διδάσκω, *doceo*, fut. διδάξω, et διδασκήσω, aor. 1. ἐδίδαξα.

Διδράσκω, *fugio*, aor. 2. ἔδρην.

Δοκέω, *existimo*, *videor*, fut. δόξω, et δοκήσω, aor. 1. ἔδοξα, et ἐδόκησα.

Δύναμαι, *possum*, fut. δυνήσομαι, imperf. ἐδυνάμην, aor. 1. pass. ἐδυνάσθην, et ἐδυνήθην, aor. 1. m. ἐδυνησάμην.

E.

Ἔδω, ἔσθω, vel ἐσθίω, *edo*, præt. ἦκα, ἔδηκα, et Att. ἐδήδοκα, præt. p. ἐδήδομαι, et ἐδήδεσμαι, præt. m. ἦδα, et ἔδηδα.

Ἐθέλω, vel Θέλω, *volo*, fut. ἐθελήσω, et θελήσω.

Εἴδω,

Εἴδω, *video*, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον et ἴδον, p. m. οἶδα.

Ἐλαύνω, *abigo*, fut. ἐλάσω, tanquam ab ἐλάω, unde etiam omnia tempora à futuro derivata, præt. p. ἤλαμαι, et ἤλασμαι, unde etiam duo aor. 1. ἠλάθην et ἠλάσθην.

Ἔλπομαι, *spero*, præt. m. ἔολπα, plusq. p. m. ἐόλπειν, et ἐώλπειν.

Ἔρχομαι, *venio*, fut. ἐλεύσομαι, aor. 2. ἤλυθον, Sync. ἦλθον, præt. m. ἤλυθα.

Εὑρίσκω, *invenio*, fut. εὑρήσω, aor. 2. εὗρον, præt. p. εὕρημαι, aor. 1. p. εὑρέθην, aor. 1. m. εὑρησάμην, et εὑράμην, aor. 2. m. εὑρόμην.

Ἔχω, *habeo*, fut. ἕξω, et σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, præt. p. ἔσχημαι, aor. 1. p. ἐσχέθην, aor. 2. m. ἐσχόμην.

Θ.

Θιγγάνω, *tango*, fut. θίξω, aor. 2. ἔθιγον.

Θνήσκω, *morior*, præt. τέθνηκα, τέθνεικα et τέθνεια, præt. m. τέθναα, aor. 2. ἔθανον.

I.

Ἱκνέομαι, *pervenio*, fut. ἵξομαι, aor. 2. m. ἱκόμην, præt. p. ἷγμαι.

Ἵπταμαι,

Ἵπῖαμαι, *volo*, fut. πῖήσομαι, aor. 2. ἐπῖάμην et ἐπτόμην.

K.

Καίω, *uro*, fut. καύσω, aor. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.

Κλαίω, *fleo*, fut. κλαύσω, præt. κέκλαυκα.

Κραίνω et Κραιαίνω, *perficio*, aor. 1. ἐκρήηνα, præt. p. κεκράαμαι, aor. 1. p. ἐκραάνθην.

Λ.

Λαγχάνω, *sortior*, aor. 2. ἔλαχον, præt. m. λέλογχα.

Λαμϐάνω, *capio*, fut. λήψομαι, aor. 2. ἔλαϐον.

M.

Μανθάνω, *disco*, fut. μαθήσομαι, aor. 2. ἔμαθον.

Μάχομαι, *pugno*, fut. μαχέσομαι, et μαχήσομαι, præt. p. μεμάχημαι, fut. 2. m. μαχῦμαι.

Μέλλω, *futurus sum*, fut. μελλήσω.

Μέλω, μέλομαι, *curo*, fut. μελήσομαι, præt. m. μέμηλα.

Μιμνήσκω, *in memoriam revoco*, fut. μνήσω.

N.

Ναίω, *habito*, fut. νάσσομαι, aor. 1. ἔνασσα, *habitare feci*, aor. 1. p. ἐνάσθην.

Ὄζω,

O.

Ὄζω, *oleo*, ὄσω, ὀζέσω et ὀζήσω, aor. 1. ὤζεσα, præt. ὤζηκα, præt. m. ὦδα, Att. ὄδωδα, et Poët. ὤδοδα.

Οἴομαι et οἶμαι, *puto*, imperf. ᾠόμην et ᾤμην, fut. οἰήσομαι, præt. p. ᾦμαι, aor. 1. p. ᾠήθην.

Οἴχομαι, *eo*, fut. οἰχήσομαι, præt. p. ᾤχημαι.

Ὀλισθαίνω, *cado*, fut. ὀλισθήσω, aor. 2. ὤλισθον.

Ὀφείλω et ὄφλω, *debeo*, fut. ὀφελήσω, et ὀφλήσω, aor. 2. ὤφελον, quod usurpatur adverbialiter, vel solum, vel cum particulis, αἰ, αἴθε, εἰ, εἴθε, et ὡς, sicut ὄφιλον.

Π.

Πάσχω, *patior*, fut. πείσομαι, præt. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον.

Πεταννύω, et πετάννυμι, *expando*, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα et πέπτακα.

Πίνω, *bibo*, fut. πώσω, præt. πέπωκα, aor. 2. ἔπιον, imper. πῶθι, præt. p. πέπομαι et πέπωμαι, aor. 1. p. ἐπόθην.

Πιπράσκω, *vendo*, fut. πράσω, præt. p. πέπραμαι, aor. 1. p. ἐπράθην.

Πίπτω, *cado*, fut. πτώσω, præt. πέπτωκα, aor. 1. ἔπεσα, aor. 2. ἔπεσον, fut. 1. vel 2. m. πεσοῦμαι.

Πυνθάνομαι,

Πυνθάνομαι, *interrogo, audio*, fut. πεύσομαι, aor. 2. ἐπυθόμην, præt. p. πέπυσμαι.

P.

Ῥέζω, *facio*, fut. ῥέξω, et ἔρξω, aor. 1. ἔῤῥεξα, præt. m. ἔοργα, pro ἔῤῥογα.

Ῥέω, *fluo*, fut. ῥεύσω, et ῥυήσω, præt. ἐῤῥύηκα, aor. 2. p. ἐῤῥύην.

Ῥωννύω, et ῥώννυμι, *roboro*, fut. ῥώσω.

Ῥήσσω, *frango*, præt. m. ἔῤῥωγα.

Σ.

Σϐεννύω, et σϐέννυμι, *extinguo*, fut. σϐέσω, et σϐήσομαι, præt. ἔσϐεκα, et ἔσϐηκα, aor. 1. ἔσϐεσα, aor. 2. ἔσϐην.

Σπένδω, *libo*, fut. σπείσω.

Στορεννύω, Στορέννυμι, *sterno*, fut. ςορέσω.—Στρωννύω, fut. σ]ρώσω.

T.

Τίκ]ω, *pario*, fut. τέξω, aor. 2. ἔτεκον.

Τι]ράω, et τι]ραίνω, *perforo*, fut. τρήσω.

Τρέχω, *curro*, præt. δεδράμηκα, aor. 2. ἔδραμον.

Τυγχάνω, *sum, consequor*, fut. τυχήσω, aor. 2. ἔτυχον, fut. m. τεύξομαι.

Υ.

Ὑπισχνέομαι, *promitto*, fut. ὑποσχήσομαι, aor. 2. ὑπεσχόμην, præt. p. ὑπέσχημαι, aor. 1. p. ὑπεσχέθην.

Φ.

Φέρω, *fero*, fut. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα, et ἤνεικα, aor. 2. ἤνεγκον, præt. m. ἤνοχα, Att. ἐνήνοχα.

Φθάνω, *prævenio*, fut. φθάσω, aor. 2. ἔφθην.

Φύω, *gigno, nascor*, aor. 2. ἔφυν.

Χ.

Χάζω, χάζομαι, *recedo*, aor. 2. κέκαδον.—*capio*, ἔχαδον, præt. m. κέχανδα.

Χαίρω, *gaudeo*, fut. χαιρήσω, præt. p. κεχάρημαι.

Ω.

Ὠθέω, *pello*, fut. ὤσω, aor. 1. ὦσα, ὤθησα, præt. p. ὦσμαι.

ADVER-

ADVERBIUM.

ADverbium est aut primarium, ut, νῦν, *nunc;* τότε, *tunc;* aut derivatum in σὶ, ut, Ἑλληνιστὶ, *Græcè;* Ῥωμαϊστὶ, *Latinè;* item in δὸν, ut, κυνηδὸν, *caninè;* in ην, ut, κρύβδην, *secretò;* in ει, ut, πανσυδεὶ, *omnino, prorsus;* et in αξ, ut, ὀδὰξ, *mordicus.*

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως· ut, τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, *verè;* τῶν ὀξέων, ὀξέως, *acutè.*

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt *ad* locum; θεν, θε, *de* loco; θι, σι, χῦ, χῆ, *in loco;* ut, ὀρανόνδε, *ad cœlum;* ἐκεῖσε, *illuc;* ἔραζε, *ad terram;* ὀρανόθε, *de cœlo;* πάντοθι, πανταχῦ, πανταχῆ, *ubique, ubivis.*

Ἀρι, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata; ut, δῆλος, *manifestus,* ἀρίδηλος vel ἐρίδηλος, *valde manifestus;* νη*, et νε, in compositione privant, ut, νήπιος, *infans;* νέπυς, *pedibus carens.*

Εὖ † in compositione præstantiæ seu laudis significationem inducit; ut, εὐειδὴς, *pulcher;* εὔοσμος, *suaveolens;* aut facilitatis, ut, εὐκίνητος, *facilè mobilis;* aut felicitatis, ut, εὔγαμος, *connubio felix.*

---

* Nonnunquam etiam, sed rarissimè, augent; ut, νήδυμος, *valdè dulcis;* νήχυτος, *latè fluens.*

† Aliquando etiam compositi significationem minuit; ut, εὔωρος, *negligens;* εὐτελης, *vilis.*

Δυς in compositione omnibus his significationibus adversatur; ut, δυσειδὴς, *deformis;* δύσοσμος, *fœtidus;* δυσκίνητος, *difficulter mobilis;* δύσγαμος, *connubio infelix.*

Ἄλφα in compositis privat, conjungit, et auget; ut, χάρις, *gratia,* ἄχαρις, *ingratus;* πάντες, *omnes,* ἅπαντες, *omnes simul;* ξύλον, *lignum,* ἄξυλος, *lignis plenus.*

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

Adverbiis videntur accenseri interjectiones.

CONJUNCTIO.

CONjunctiones adversativæ; καίπερ, εἰ καὶ, κἂν, κἂν εἰ, *etsi.*

Causales; γὰρ, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γάρπου, γὰρ δήπου, *nam, enim, etenim;* οὐ γὰρ ἀλλὰ, *non enim;* ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα poëticè, *quòd;* ἐπεὶ, *postquam;* ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα poëticè, ὥστε, *ut.*

Copulativæ; καὶ et τε, *que;* ἠδὲ, et ἰδὲ poëticè, *atque;* καὶ μέντοι, *atque;* καὶ μὴν καὶ, *quinetiam;* καίτοι καὶ, *atque adeo;* καὶ γὰρ αὖ, *rursus etiam.*

Connexivæ, seu conditionales; εἰ cum compositis, ἐὰν, ἂν, ἢν, *si;* περ, εἰδὴ, εἰδήπερ, *siquidem;* ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, ἐπειὰν, ἐπειὴ, *si, cùm, postquam, quandoquidem;* εἰ δ' ἄρα, *sin verò.*

Discretivæ; μὲν, *quidem;* δὲ, *verò;* γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, *saltem, sed, verùm;* μέντοι, *sanè, sed;* μέντοι που, μέντοι

μέντοι γε, *nimirum tamen;* δέγε, δέπε, δέτοι, *autem;* δὲ δὴ, *jam verò.*

Disjunctivæ; ἢ, ἤτοι, ἤπε, *vel, aut, sive.*

Dubitativæ; ut, ἆρα, *num?* μῶν, *nunquid?*

Rationales, seu collectivæ; ἒν, ἄρα, ἐκἒν, τοιδὴ, τοίγαρτοι, τοιγαρἒν, τοίνυν, καὶ δὴ, τἔνεκα poëticè, *quare, ideo, igitur, idcirco, ergo;* ἔκεν,* *non igitur.*

Redditivæ; ὅμως, δήπε, γεδήπε, ἔμπης, *tamen;* ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὴν, ἀλλ' ἒν, *at enim, sed tamen, atqui, at verò* †; καίτοι, καίτοιγε, *atqui, sed, quanquam.*

Potentiales; ut, ἂν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ, utcunque redundare videantur, suam tamen quæque vim, suumque sensum, licet nonnunquam reconditiorem, habent; ῥα, κεν, νυ, πε, τοι, περ, πω, &c.

---

* In ἐκἒν prævalet τὸ ἒν, in ἔκεν dominatur ἐ, quare sibi accentum vindicat. *Hoogev.*

† Ἀλλὰ γε ἒν, *at certè saltem;* ἀλλά δὴ καὶ, *imò etiam.*

SYN-

SYNTAXIS.

I. Verbum.

VERBUM cohæret cum nominativo numero et personâ: ut,

Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε·

Sæpe etiam stultus opportuna locutus est.

Exceptiones.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari: ut,

Τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται πάντα·

Pecuniæ obediunt omnia:

Aliquando etiam masculina et fœminina: ut,

Οὐκ ἔστιν, οἵτινες ἀπέχονται·

Non sunt, qui abstinent:

Necnon fœminina; ut,

* Ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων·

Resonant voces modulorum.

Omne duale necessariò est plurale; ideoque nominativus dualis jungi possit verbo plurali: ut,

Ἄμφω ἔλεγον·

Ambo dicebant.

Contra verò omne plurale non est duale.

---

* Vid. Not. *Ruhnk.* ad *Hom.* Hym. in Cer. v. 499.

II. ADJECTIVUM.

ADJECTIVUM cum substantivo casu, genere, et numero consentit: ut,

Χρηςὸς ἀνὴρ ἐςι κοινὸν ἀγαθὸν·

Vir bonus est commune bonum.

SUBSTANTIVUS tamen dualis jungi possit adjectivo plurali: ut,

Φίλας περὶ χεῖρε βάλωμεν·

Caras manus circumjiciamus.

Observationes.

ADJECTIVA composita et derivata, in ος desinentia, ferè communiter accipiuntur: ut,

Ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς·

Aurora roseis digitis apparuit.

Et quædam alia, non composita: ut,

Παντοίων ςομάτων λάλον εἰκόνα·

Omnigenæ vocis loquacem imaginem.

ADJECTIVA sæpe permutant suum substantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων· *impii homines.*

Sæpe usurpantur substantiva pro adjectivis: ut,

Μάγος τέχνη, *ars magica;*

Τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον·

*Græcam linguam didici.**

---

* Sic ὕβρις ἀνὴρ, pro ὑβριςικός.

III. RELA-

III. Relativum.

Relativum cum antecedente concordat genere, numero, et personâ: ut,

Χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ᾗ με τιμᾶτε·

Gratias ago pro honore, quo me honoratis.

Attice relativum et antecedens in eodem casu ponuntur: ut,

Χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω·

Utor libris, quos habeo.

Atticè quoque antecedens ponitur in eodem casu, et eodem sententiæ membro cum Relativo: ut,

Οὗτός ἐστιν, ὃν λέγεις ἄνθρωπον·

Hic vir est, quem dicis.

Μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τοτ' ἀπηύρων Κούρην Βρισῆος·

Interque illas erit Briseïs, quam tunc abstuli.

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpe per eclipsin in nominibus propriis: ut,

Νηλεὺς ὁ Κόδρου· subaudi υἱός.

Neleus Codri filius.

Εἰς ᾅδου, *ad inferos;* subaudi οἶκον.

Et per defectum etiam vocis ἕνεκα· ut,

Μακάριος τῆς πίστεως·

Beatus propter fidem.

Genitivus

Genitivus per se positus est abominantis; ut,

Τῆς ἀναιδείας·

O impudentiam!

et aliquando etiam laudantis; ut,

Χρηστοῦ κ' οἰκτίρμονος ἀνδρός·

O virum probum et misericordem!

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò loco adverbiorum ponuntur: ut,

Ὀξὺ, *celeriter;*

Καλὰ, *pulchrè;*

Τὰ πρῶτα, *primùm;*

Τὰ ἀρχαῖα, *olim;*

Μέτρια, *mediocriter;*

Ἀλυπώτατα, *lætissimè:*

Aliquando etiam masculina: ut,

Ἰθὺς, *rectá viá;* εὐθὺς, *statim:*

Et fœminina, ut, ἰδίᾳ, *privatè;* δημοσίᾳ, *publicè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, *&c.* denotant, genitivum adſciſcunt: ut,

Δύσερως τῆς δόξης·

Gloriæ perditè cupidus:

Ἄπειρος τῶν πράξεων·
Rerum imperitus.

REGULÆ.

NOMINA partitiva, infinita, interrogativa, et numeralia, item comparativa et superlativa, genitivo gaudent: ut,

Ἕκαστον τῶν ζώων·
Unumquodque animalium.

COMPARATIVA, cùm exponuntur per *quàm*, genitivum adsciscunt: ut,

Τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενεώτερον ἄλλο·
Nihil vanius curiositate.

NOMINA etiam, quæ superlativorum naturam induunt, et composita ex α privativâ, gaudent genitivo: ut,

Ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium;*
Δῖα θεάων, *Diva Dearum;*
Ἀθέατος τῆς ἀληθείας, *qui non videt veritatem;*
Ἄχαλκος ἀσπίδων, *sine æreis clypeis.*

Dativus post Adjectiva.

ADJECTIVA, quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significantur, in dativum transeunt: ut,

Φίλος σοι, *amicus tibi;*
Ἐναντίος τῷ νόμῳ, *adversus legem.*

Huc

5

Huc referuntur adjectiva, ex σὺν et ὁμῦ composita: ut,

Σύντροφος, *convictor;*
Ὁμόγλωσσος, *eâdem linguâ utens.*

Quædam, quæ similitudinem significant, etiam genitivo gaudent: ut,

Ὅμοιος ἀνθρώπυ, *similis homini.*

Accusativus post Adjectiva.

Adjectiva, si subintelligatur κατὰ, accusativum post se habent: ut,

Πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ.*
Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφὸς·
Nemo hominum in omnibus sapiens est.

Quædam nomina in accuſativo ponuntur, subaudito κατὰ, et pro adverbiis vel præpositionibus ſumuntur: ut,

Τέλος, *denique;*
Χάριν, *gratiâ,* vel *propter;*
Ἀρχὴν, *primùm,* vel *omnino;*
Δίκην, *instar.*

Possessivum.

Ponitur interdum possessivum loco primitivi: ut,

Εἰς ἐμὴν ἀνάμνησιν, *in memoriam mei;*
Σὸς πόθος, *desiderium tui.*

Genitivus sequentis adjectivi, vel participii, sæpe concordat cum genitivo pronominis, in possessivo subauditi: ut,

Τύχας ἐμὰς τλήμονος· *infortunia mei miseri.*

Nominativus post Verbum.

VERBA substantiva, τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, et illa poëtica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύρω, *sum;* item verba vocandi passiva, et verba gestûs utrinque nominativum expetunt: ut,

Ὁ πλȣτός ἐςι παρακάλυμμα τῶν κακῶν·
Malorum operculum sunt divitiæ.

Nominativus postponitur etiam aliis verbis: ut,

Σύνοιδα σοφὸς ὤν·
Conscius mihi sum, me esse sapientem.

Observatio prima.

VERBO τυγχάνω eleganter postponitur participium ὤν, cum alio nominativo: ut,

Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς· *Socrates est sapiens.*

Sin participium sequatur, omittitur ὤν; ut,

Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν· *Socrates ambulat.* *

---

* Huc referuntur, ἔχω θαυμάσας, *admiratus sum;* λανθάνω ποιήσας, *clam feci,* &c.

Observatio

Observatio secunda.

Mutatur nominativus post verbum in genitivum: ut,

Κροῖσος ἐςι τῶν πλεσίων, i. e. πλέσιος·

Crœsus est dives.

Genitivus post Verbum.

VERBA abstinendi, accusandi, admirandi, amandi, appetendi, consequendi, contemnendi, desinendi, differendi, egendi, emendi, excellendi, fruendi, imperandi, implendi, incipiendi, parcendi, participandi, privandi, recordandi, vendendi, venerandi, genitivo gaudent: ut,

Τε ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα·

A dolore vitam auspicamur.

Τί βαιὸν ἐνΤρέπῃ σῆς Συμμάχε;

Cur parum revereris Auxiliatricem tuam?

Verba sensûs gaudent genitivo;* ut,

Αἰσθάνομαι ψόφε·

Audio strepitum.

Præter illa quæ ad visum pertinent, quæ regunt accusativum; ut,

Ὁρᾷ φάος ἠελίοιο· *videt lumen solis.*

---

* Atticè verò verba sensûs accusativum post se recipiunt: ut, ἀκέσατε ψηφίσματα· *audite decreta.*

Verba

Verba etiam audiendi aliquando accusativum * regunt: ut,

Ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν·
Non blandam verò vocem audierunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus: ut,

Ἐμοῦ διδάσκοντος, *me docente:*

Et Atticè accusativus; ut,

Ἔξον, πάρον, δέον, δόξαν. Δέον ποιεῖν, *cùm oporteat facere.*

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item certandi, colloquendi, conveniendi, dandi, exprobrandi, gaudendi, juvandi, precandi, reprehendendi, sequendi, utendi, dativum exigunt: ut,

Ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς· *veteres sequor.*

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis: ut,

Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις·
Argenteis pugna telis, atque omnia vinces.

Ponitur Dativus sæpe, subaudito σὺν; ut,

---

* Et rarissimè dativum; ut,—Δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν Ἀνέρι κηδομένῳ· *Tu verò potes undecunque auscultare viro dolenti.*

Πορευόμενος

Πορευόμενος ἑπ]ακοσίοις ὁπλίταις·
Cum septingentis gravis armaturæ militibus profectus.

Præsertim verò ante pronomen αὐτὸς; ut,

Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε·
Procul cum ipsâ galeâ caput excussit.

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa, et eorum significationem habentia: ut,

Νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, τ' αὔτ' ἐστι·
Mortuum curare, et senem erudire, idem est.

Verba dandi, auferendi, admonendi, rogandi, docendi, bene vel male faciendi ac dicendi, duplicem habent accusativum: ut,

Βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
Visne, ut primùm tibi vinum gustandum præbeam?
Ἠποστέρει με τὰ χρήματα· *abstulit mihi res:*
Ἔπεισα ταῦτα τὴν βουλήν· *hæc senatui persuasi:*
Μέλλετε δ' αἰτεῖν τοὺς θεοὺς τἀγαθὰ·
Felicitatem à Diis rogaturi estis:
Ἅπαντά σε διδάξομαι· *omnia te docebo:*
Τὸν βασιλέα δρᾶν τοῦτο· *facere hoc regi:*
Εἰπεῖν σε κακὰ· *dicere convicia de te.* *

* Ante verò accusativum rei κατὰ subauditur.

Hæc

Hæc variam habent constructionem: ut,

Ἐπιλείπει μοι, καὶ, με, τόδε· *hoc mihi deest:*
Ἄρχει τῆς πόλεως, καὶ, τῇ πόλει· *præest civitati:*
Λοιδορῶ σοι, καὶ, σε· *convicior tibi:*
Προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεόν· *adoro Deum:*
cum multis aliis hujusmodi.

Quodvis verbum admittit accusativum nominis sibi cognati: ut,

Χαίρω χαρὰν· *afficior gaudio;*
Λέγω λόγον· *sermonem habeo;*
Γάμους γαμῶ· *nuptias ineo;* ac plurima ejusmodi.

Verborum Passivorum *Constructio.*

Passiva exigunt genitivum cum præpositionibus ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, et πρὸς: ut,

Ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται·
Mens à vino corrumpitur:

Vel sine præpositione: ut,

Τῶν φίλων νικωμένος·
Ab amicis victus.

Genitivus verò iste nonnunquam in dativum vertitur: ut,

Πεποίηταί μοι· *factum est à me.*

Poëtæ sæpe præpositiones per tmesin dissolvunt: ut,

Κατὰ

Κατὰ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε, *terra cooperuit.*

Regulæ.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur: ut,

Πλήττομαι τὴν κεφαλήν· *percutior caput.*

Ubique locus est accusativo, sive post verba, sive post nomina, si subintelligas κατὰ.

Plurima activa passivè sæpe significant, et passivam habent constructionem: ut,

Ἀπαλλάττω ὑπὸ σοῦ· *liberor à te;*

Sic, Τελῶ, *censeor;*

Ἀναλαμβάνω, *recreor;*

Ἀναγνάμπτω, *reflector;*

Ῥίπτω, *jactor;*

Συνάπτω, *conjungor;*

Ἀσκῶ, *exerceor;*

Κρύπτω, *occultor.*

Contra, passiva quædam activè significant, præsertim in præteritis perfectis: ut,

Δέδεγμαι, *accepi;* εἴργασμαι, *perfeci;* πεποίημαι, *feci;* πέφυγμαι, *fugi.*

Præpositio, accentu ipsius retracto, ſæpe ponitur pro verbo composito: ut,

Ἔνι pro ἔνεστι, ἄνα pro ἀνάστα.

IMPERSONALIA.

IMPERSONALIA exigunt

I. Dativum * personæ cum genitivo rei †, δεῖ, δεῖται, *opus est*, ἐνδεῖ, προσδεῖ, διαφέρει, μέλει, μεταμέλει, μέτεστι· ut,

Δεῖ σοι φίλων· *tibi amicis opus est.*

II. Dativum personæ, ἀπόχρη, διαφέρει, δοκεῖ, ἐνδέχεται, ἔξεστι, καθήκει, προσήκει, μέλει, μεταμέλει, πρέπει, συμβαίνει· addito sæpe infinitivo: ut,

Δοκεῖ μοι δρᾷν ταῦτα· *hæc mihi videntur facienda.*

III. Accusativum personæ cum infinitivo ‡, δεῖ, *oportet*; ἐνδέχεται, ἔξεστι, πρέπει, προσήκει, χρὴ, *oportet*; ut,

Χρή σε ποιεῖν· *oportet te facere.*

GERUNDIA *et* SUPINA.

PRO GERUNDIIS et supinis, usurpant Græci infinitivum cum articulo, vel sine articulo: ut,

Λέγειν ἀγαθός· *dicendi peritus:*

---

* At quædam ex his regunt nonnunquam accusativum personæ: ut, μακρȣ λόγȣ σε δεῖ· *tibi longo sermone opus est:* quâ constructione et χρὴ apud Poëtas gaudet; ut, χρή σε αἰδȣ̃ς· *tibi opus est verecundiâ.* Quædam accusativum rei, ut, μεταμέλει μοι τὰς ἁμαρτίας· *me peccatorum pœnitet.* Ante verò genitivum rei subauditur περὶ vel ὑπὲρ, ante accusativum κατὰ.

† Licet genitivus rei solùm exprimatur, subauditur tamen dativus personæ.

‡ At impersonale hìc absolutè poni videtur, et infinitivus ab accusativo, per usitatam conjunctionis ellipsin, pendere.

Καιρὸς τῦ βοηθεῖν· *opportunitas auxiliandi:*
Ἐν τῷ σπυδάζειν· *in studendo:*
Πρὸς τὸ παρακαλεῖν· *ad orandum,* vel *oratu:*
Ποιεῖν αἰσχρὸν· *factu inhonestum.*

Infinitivus sæpissime loco imperativi, per defectum verbi, poni videtur: ut,

Αἰὲν ἀριϛεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
Semper optimè te gere in bello, et esto aliis præstantior. Subaudi χρὴ, *oportet,* vel ὅρα, *cura.*

Modo infinitivo eleganter nominativus jungitur: ut,

Πείσω εἶναι δεσπότης· *ostendam me esse Dominum:*
Ἔλεγον, πρὸς τὸ φαίνεσθαι ἀγαθοὶ· *dicebant, ut viderentur boni.*

Cùm significatur neceſſitas, utuntur Græci verbalibus adjectivis, quæ regunt dativum passivorum, et accusativum activorum: ut,

Ἰτέον μοι· *eundum est mihi:*
Οὐ σθένει νικητέον γυναῖκας· *non vi vincendum est mulieres.*

Vel alium casum suorum verborum: ut,
Μνημονευτέον Θεῦ· *de Deo cogitandum.*

Adjectiva hæc usurpantur, vel singulariter, vel pluraliter: ut,

Νέοις ζηλωτέον * (vel Atticè ζηλωτέα) τὲς γέροντας·
A juvenibus imitandum est senes.

---

* Sic Latinè, *Æternas quoniam pœnas in morte timendum.* Lucr.

Aliquando dativus ipse vertitur in alterum accusativum: ut,

Μετάστασιν δεικτέον εἰσφέρουτας, ἐξιόντας·
Ostendendum est mutationem nobis conferentibus, exeuntibus.

Verbalia quoque substantiva regunt casus suorum verborum: ut,

Τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων·
Propter ea, quæ Herculi donâsti:
Ἐγκλήματα τῷ Θεῷ·
Accusationes adversus Deum.

Participia.

Participia regunt casus suorum verborum: ut,

Ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας· *Contemnens disciplinam.*

Participia ponuntur loco nominum: ut,

Τόξων εὖ εἰδώς, pro εἰδήμων· *Arcuum peritus.*

Nonnunquam participia vice verbi infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi, et desistendi: ut,

Ἀγαπῶν με διατέλει· *Persevera me amare:*
Οὐ παύσομαι γράφων· *Non cessabo scribere:*
Μέμνημαι ἰδὼν *Memini vidisse.*

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in

I. Exponendo: ut,

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς· *Dominus ille Jesus.*

II. De-

II. Demonstrando: ut,

Ὁ ποιητὴς, i. e. *summus poëta*, pro *Homero*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut,

Τὸ φρονεῖν, *sapientia:*
Τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ:*
Ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientiâ.*

Item adverbium cum articulo per defectum vocis pro adjectivo habetur: ut,

Τὰ ἔξω, *externa:*
Οἱ πέλας, *vicini:*
Τῷ πλησίον, *vicino:*

id est, τὰ πράγματα ὄντα ἔξω· οἱ ἄνθρωποι ὄντες πέλας· τῷ ἀνθρώπῳ ὄντι πλησίον.

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, μετὰ, κατὰ, et similibus, vel cum nomine proprio, idem significat, quod nomen ipsum, vel comitatum: ut,

Οἱ περὶ ἱερὰ· *sacerdotes:*
Οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα· *Plato*, vel *Platonici:*
Οἱ μετ' Ἀχίλλεως· *socii Achillis:*
Οἱ κατ' ἀγορὰν· *causidici:*

Participia quædam hîc videntur subaudiri: ut,
Οἱ περὶ ἱερὰ σπουδάζοντες·
Illi, qui in sacris curandis occupantur, nempe *sacerdotes*, &c.

Ponitur

Ponitur articulus præpositivus pro relativo: ut,

Τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷστον· *quod factu facillimum.*

Et vice versâ: ut,

Ἦ δ' ὅς· *inquit ille.*

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut,

Τὰ μητρὸς· *facultates matris;* subaudi χρήματα·
Τὰ Πλάτωνος· *opera Platonis;* subaudi ἔργα.

Articulus cum adjectivo ponitur pro substantivo: ut,

Τὸ τραχὺ, pro τραχύτης, *asperitas.*

Interdum adjectivum etiam sine articulo ita usurpatur: ut,

Φιλότιμον, pro φιλοτιμία, *ambitio.*

Sic τὸ σὸν, pro σὺ, *tu.*

Ὑμέτερον, pro ὑμεῖς, *vos.*
Τὸ θεῖον, pro θεὸς, *Deus.*

Articulus cum conjunctionibus, μὲν et δὲ, habet locum in divisionibus: ut,

Οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ·
Hi quidem boni, illi verò mali.

Item adverbialiter: ut,

Τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim;* subauditur μοίρᾳ, vel tale aliquid.

ARTICULUS neutrius generis præponitur quibuſcunque dictionibus, ut ipſam dictionem ſignificari oſtendat: ut,

Τὸ ἄνθρωπος, id est, hæc dictio ἄνθρωπος· τὸ γυνὴ, hæc dictio γυνή· Subaudi ἔπος, *verbum.*

De Tempore.

QUÆ ſignificant partem temporis uſurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo, et accuſativo: ut,

Νυκτὸς, καὶ ἡμέρας· *nocte, dieque:*
Εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν· *viginti totis annis:*
Ὅλην ἡμέραν· *totum diem.*

De Loco.

GRÆCI ſæpiſſime in locis deſignandis utuntur proprio nomine loci cum præpoſitione: ut,

Ἐξ Ἀθηνῶν, *ex Athenis;*
Εἰς Βριτανníαν, *ad Britanniam.*

Aliquando uſurpant adverbia

I. In θι et σι, pro in loco: ut,

Οὐρανόθι, *in cœlo;*
Ἀθήνησι, *Athenis.*

II. In χȣ, et χῆ: ut,
Πανταχȣ, *ubique;*
Πανταχῆ, *ubivis.*

III. In

III. In δε, σε, et ζε, pro ad locum: ut,

Οἴκαδε, *domum;*

Οὐρανόσε, *in cœlum;*

Ἀθήναζε, *Athenas.*

Δε ita additur accusativis cùm substantivorum, tum adjectivorum: ut,

Ὅνδε δόμονδε· *suam ad domum:*

et genitivo, per Eclipsin; ut,

Ἀΐδοσδε κατῆλθον· *ad orcum descenderunt.*

IV. In θεν, * et θε, pro de loco: ut,

Οἴκοθεν, *domo.*

Εὐβοίηθε κατήεις, *ab Eubœâ descenderas.*

Adverbia.

Adverbia loci, temporis, numerandi, ſeparandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis, et indignationis, genitivum post se recipiunt. †

Ἅμα et ὁμȣ̃, gaudent dativo.

Μὰ et νὴ, jurandi, accusativo gaudent: ut,

Μὰ Δία, *non per Jovem;*

Νὴ Δία, *ita per Jovem.* ‡

---

* Hæc verò terminatio ad personas etiam pertinet; ut, Πατρόθεν, *à Patre.*

† Μεσφὰ vel μεσφὶ, gen. et accus.—σχεδὸν, ἄγχι, ἑξῆς, πλησίον, gen. et dat.

‡ Ναὶ ante μὰ perimit negationem; ut, Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, *per hoc sceptrum.*

*Ω omnibus casibus, præterquam dativo, inservit; et est admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo et vocativo construitur; et est vocantis, vel exclamantis.

Aliquando ſolus genitivus ponitur, omisso adverbio: ut,

Τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης, * *O fortunam!*

Regulæ.

Duæ aut plures negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὕτω ante consonantes, ὅτως, et ὅτωσιν, ante vocales locum habent.

Optandi particulæ αἰ, αἴθε, εἰ, εἴθε, et ὡς, præponuntur præt. imperf. ὤφειλον, sive ὄφειλον, et aor. 2. ὤφελον, sive ὄφελον, sequente infinitivo; ut,

Ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ᾽ ὀλέσθαι·

Venisti ex pugnâ, utinam ibi periisses.

Ἕως, pro *quamdiù*, gaudet omnibus modis, præterquam imperativo.

Ὅταν subjunctivo, ὁπόταν optativo gaudet.

Conjunctiones.

Subjunctivo junguntur conjunctiones, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν, et ἂν pro *licet.*

---

* Vide P. 137.

῞Οπως, pro πῶς, indicativo.

῞Οτι, *quòd*, gaudet indicativo, et aliquando optativo, et subjunctivo: sic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ, et ἐπειδὴ, gaudent indicativo et infinitivo.

Ἐφ᾽ ᾧ, *ob quod, propter quod*, indicativo et infinitivo.

Ὡς, et ὥστε, subjunctivis et infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè indicativi præteritis, aliquando subjunctivo annectitur.

Ἂν potest præponi, et postponi: cùm accipitur,

I. Δυνητικῶς, omnibus modis inservit, nisi imperativo:

II. Indefinitè, subjunctivo construitur, aliquando optativo.

Ἂν sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἂν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

Præpositiones.

Præpositiones ſunt octodecim.

I. Sex Monosyllabæ:

II. Duodecim Dissyllabæ.

I. Monosyllabæ sunt, εἰς, ἐκ, ἐν, πρὸ, πρὸς, σὺν.

1. Εἰς, Atticè ἐς,

soli Accusativo jungitur;

Erga;

Erga; ut, εἰς ἐμὲ εὔνοια· *erga me benevolentia:*

in, vel *ad;* { ut, ἀφίκετο ἐς τὴν Φρυγίαν· *in Phrygiam venit:*
ut, εἰς εὐωχίαν ἔρχομαι· *ad convivium venio:* }

propter; ut, εἰς δικαιοσύνην ἐπαινεῖται· *propter justitiam laudatur:*

adversus; ut, τὰ ἐγκλήματα ἐς τοὺς Ἀθηναίους· *crimina adversus Athenienses:*

pro; ut, εἰς ἡμετέραν δύναμιν· *pro viribus nostris:*

usque ad; ut, δείκνυται καὶ ἐς ἐμὲ τὸ μνῆμα· *ad meam usque ætatem ostenditur sepulchrum:*

apud; ut, διαβεβλημένος εἰς τοὺς Μακεδόνας· *infamis apud Macedonas:*

intra; ut, εἰς ἕκτην ἡμέραν πραχθήσεται· *intra sextam diem transigetur.*

Sed per Eclipsin, *Genitivo;* ut, εἰς ᾅδου (subaudi οἶκον) *ad domum Plutonis.*

Composita *in* significat; ut, εἰσάλλομαι, *insilio;* εἰσβάλλω, *injicio.*

II. Ἐκ, sed ante vocalem ἐξ,

solo GENITIVO gaudet;

A; ut, τιμὴ ἐκ Διός ἐστι· *honor ab Jove est:*

ex; ut, ἐξ Ἀττικῆς ἰών· *ex Atticâ profectus:*

post; ut, ἐξ ἀρίστου προῆγε τὸ στράτευμα· *post prandium exercitum produxit:*

pro; ut, ἐκ τῶν ἐνόντων· *pro facultatibus:*

per; ut, ἐκ τῆς οὐρᾶς λαμβάνεσθαι· *per caudam prehendere.*

In Compositione auget; ut, ἐκθαῤῥέω, *valdè confido;* et idem significat quod *extra;* ut, ἐκβάλλω, *ejicio.*

III. Ἐν, poëticè ἐνὶ,

soli DATIVO jungitur; *

In; ut, ἐν οἴκῳ· *in domo:*

inter: ut, ἐνὶ προμάχοισι μάχεσθαι· *inter primos pugnatores pugnare:*

coram; ut, ἐν τοσούτοις μάρτυσι· *coram tot testibus:*

per; ἐν υἱῷ ἡμῖν ἐλάλησε· *per filium nobis locutus est:*

adversus; ut, ἐν ἐμοὶ θρασύς· *audax adversus me:*

in, cum acc. ut, ἐν χερσὶ πεσεῖν· *in manus incidere:*

ad; ut, ἐῤῥιμμένος ἐν ποσὶ· *prostratus ad pedes.*

Sed per Eclipsin *Genitivo;* ut, ἐν ᾅδου (subaudi οἴκῳ) *in domo Plutonis.*

Composita *in* significat; ut, ἔνειμι, *insum;* ἐμβάλλω, *injicio.*

---

* Οἱ ἐν τῷ τέλει· *magistratus;* οἱ ἐν χρῷ φίλοι· *intimi amici.*

IV. Πρὸ,

soli GENITIVO jungitur;

Ante; ut, πρὸ θυρῶν· *ante fores:*

pro; ut, πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν· *pro liberis, et uxoribus:*

coram; ut, πρὸ τοῦ βασιλέως· *coram rege:*

præ; ἐπαινεῖν πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν· *præ justitiâ injustitiam laudare.*

Composita *præ* significat: ut, προέχω, *præcedo,* προβάλλω, *præpono.*

V. Πρὸς,

GENITIVO,* DATIVO, et ACCUSATIVO, jungitur.

CUM GENITIVO significat,

A, ab; ut, πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες· *à Jove sunt omnes:*

coram; ut πρὸς Θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιος· *coram Deo et hominibus innocens:*

adversus; ut, πρὸς ἀνδρὸς ἐχθροῦ ἐπιφέρων τὴν ψῆφον· *adversus hominem inimicum suffragium ferens:*

per, in obtestando: ut, πρὸς Διὸς φράσον· *oro te per Jovem ut mihi dicas:*

---

* Οἱ πρὸς πατρὸς· *paterni generis propinqui;* οἱ πρὸς αἵματος· *consanguinei.*

officium;

officium; ut, ἐκ ἔςι πρὸς φιλοσόφε· *non est philosophi:*

juxta; ut, πρὸς Θύμβρης ἔλαχον Λύκιοι· *juxta Thymbram obtinent Lycii.*

cum Dativo,

Juxta; ut, ἔκειντο πρὸς τοῖς ποσὶν αὐτε. *juxta pedes ejus jacebant;*

præter; ut, πρὸς τοῖς εἰρημένοις· *præter dicta;*

in; ut, ἦμεν πρὸς τῷδε τῷ λόγῳ· *hoc in sermone versabamur:*

in, cum acc. ut, ἔβαψας ἔγχος πρὸς ςρατῷ· *in exercitum hastam intinxisti.*

cum Accusativo,

Ad; ut, ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δώματ'· *ad meas ædes venit:*

præ; ut, πρὸς τὰ νυνὶ δεινὰ· *præ calamitatibus præsentibus:*

pro; ut, πρὸς ἀξίαν ἑκάςοις διανεῖμαι· *singulis pro cujusque dignitate divisisse:*

inter; ut, πρὸς ἀλλήλες διαλλάτ]εσθαι· *inter se reconciliari:*

propter; ut, πρὸς καταδίκας τὴν ἐπιτιμίαν ἀπολωλεκώς· *qui propter condemnationem dignitatem amiserat:*

contra; ut, πρὸς Ῥωμαίες μάχεσθαι· *contra Romanos pugnare:*

cum;

cum; ut, πρὸς βασιλέα γενόμεναι συνθῆκαι· *cum rege percussa fœdera:*

apud; ut, πρὸς ἑαυτὸν σκεψάμενος· *cùm apud se cogitâsset.*

Composita significat *ad;* ut, προσέρχομαι, *adeo;* προσβάλλω, *adjicio.*

VI. Σὺν, Atticè ξὺν,

semper DATIVO jungitur.

Cum; ut, ςαυρῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃςαὶ· *duo latrones cum eo crucifiguntur:*

secundùm; ut, σὺν τῷ νόμῳ τὴν ψῆφον τίθεσθαι· *secundùm legem judicium ferre.*

Composita conjungit; ut, συμβάλλω, *conjicio;* σύνδουλος, *conservus.*

II. DISSYLLABÆ sunt, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὲρ, ὑπὸ.

I. Ἀμφὶ,

GENITIVO, DATIVO, et ACCUSATIVO jungitur.

Cum GENITIVO significat,

De; ut, ἀμφὶ ἀςέρων ἡ γραφὴ· *de astris hæc scriptio est:*

circa; ut, ἀμφὶ πόλιος οἰκῦσι· *circa urbem habitant:*

propter; ut, μάχεσθον πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· *propter fontem exiguum decertant:*

per,

per, in obtestando; ut, Φοῖβε ἀμφι λίσσομαι· *per Phœbum oro.*

cum DATIVO, fere apud Poëtas,

Circum; ut, ἀμφ' ὤμοις βάλετο ξίφος· *circum humeros jecit ensem:*

de; ut, ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς διξὸς ἐκφέρεται λόγος· *de ejus morte duplex vulgatur fama:*

juxta; ut, ἤριπεν ἀμφ' αὐτῷ· *cecidit juxta ipsum:*

propter; ut, ἀμφ' Ὀδυσσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ· *propter Ulyssem bellicosum cruciatur cor:*

contra; ut, λόγους ἀνέσπα ἀμφ' Ὀδυσσεῖ· *verba attollebat contra Ulyssem.*

cum ACCUSATIVO,*

Circa; ut, ἀμφὶ κάμινον ἔχω· *circa fornacem versor:*

propter; ut, νεῖκος ἐτύχθη ἀμφὶ βοηλασίην· *propter boum abactionem certamen ortum est:*

versus; ut, ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς· *versus mare Achivos pellere:*

de; ut, νόμοι ἀμφί τι καθεστῶτες· *leges de re aliquá latæ:*

circiter; ut, ἡμέρα ἤδη ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς· *dies jam circiter diluculum est.*

---

* Οἱ ἀμφὶ Κῦρον *Cyrus cum suis;* Οἱ ἀμφὶ Κορινθίους, *Corinthii.*

Composita

Composita significat,

Circum; ut, ἀμφιβάλλω, *circumjicio:* *augmentum;* ut, ἀμφῆλιξ, *adultus.*

II. Ἀνὰ,

soli Accusativo jungitur, et significat,

per; ut, ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα Θεοῖο· *per exercitum ibant sagittæ Dei:*

apud; ut, ἄγειρα χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους· *apud Ægyptios pecuniam coëgi:*

in; ut, ἀνὰ στόμα ἔχειν· *in ore habere:*

super; ut, θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· *posuit super myricam:*

secundùm; ut, ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον· *secundùm eundem modum:*

inter; ut συνομόσας ἀνὰ πρώτους· *qui primos inter conjuraverat:*

adversus; ut, ἀνὰ ποτάμον πλέειν· *adversus flumen navigare:*

æqualem distributionem; ut, ἀνὰ δηνάριον ἔλαβον· *acceperunt singuli denarium.*

Sed poëticè Dativo,

super; ut, εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ· *dormiebat pater super Gargarum summum:*

Et rarissimè GENITIVO,

in; ut, ἀνὰ νηὸς ἔβη· *in navem ascendit.*

In Compositione significat,

Iterationem; ut, ἀναβλαστάνω, *repullulo:*
retro; ut, ἀνέλκω, *retraho:*
sursum; ut, ἀναβάλλω, *sursum tollo:*
ad; ut, ἀνάκειμαι, *accumbo:*
dis; ut, ἀνακρίνω, *dijudico:*
clam; ut, ἀναρπάζω, *surripio.*

Alias inducit significationes; ut, ἀναγινώσκω, *lego:* ἀναίρω, *interficio.*

III. Ἀντὶ,

GENITIVO soli jungitur, et significat,

Pro; ut, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ· *oculum pro oculo:*
præ; ut, ἀντὶ χρημάτων ἑλέσθαι· *præ divitiis eligere:*
instar; ut ἀντὶ πολλῶν λαῶν ἐστι· *instar multarum copiarum est:*
propter; ut, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι· *propter quam virtutem me honore dignum esse censeam:*
contra; ut, ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω· *vir contra virum eat.*

Composita

Composita significat,

Æqualitatem; ut, ἀντίθεος, *instar Dei:*
vicem; ut, ἀνθύπατος, *proconsul:*
contra, vel *adversus;* ut, ἀντιλέγω, *contradico;* ἀντιβάλλω, *ex adverso jacio:*

Alias inducit significationes; ut, ἀντιποιέομαι, *vendico,* &c.

IV. Ἀπὸ,*

cum GENITIVO solo, significat,

A, ab; ut, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους· *à principio usque ad finem:* †
è; ut, ἀπὸ τοῦ τείχεος μάχεσθαι· *pugnare è muro:*
de; ut, ἀπὸ τῶν σῶν δειπνῶ· *cœno de tuo:*
præ; ut, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης· *illos præ tristitiâ dormientes invenit:*
post; ut, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο· (sc. δείπνου) *post cœnam verò se armabant:*
per; ut, τόξου ἀπὸ κρατεροῦ ὀλέκοντα· *per arcum fortem interimentem:*
absque; ut, αὐλίζεσθαι ἀπὸ τῶν ὅπλων· *stationem habere absque armis:*

---

* Οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς· *Stoici;* Οἱ ἀπὸ τῆς ὑπατείας· *Consulares viri.*
† Ἀπὸ, *ab,* inanimatis *propriè* jungitur, ut, ἀπ' Ἀθηνῶν, *ab Athenis:* παρὰ verò animatis, ut, παρὰ Σωκράτους· *à Socrate.*

procul à; ut, μένων ἀπὸ * ἧς ἀλόχοιο ἀσχαλάα· *manens procul à suâ uxore ægrè fert.*

In Compositione significat,

A; ut, ἀποϐάλλω, *abjicio:*
intus; ut, ἀποςέγω, *intus coerceo:*
ex; ut, ἀπελπίζω, *ex aliquo spero:*
privationem; ut, ἀπογενόμενος, *privatus vitâ:*
rursus; ut, ἀποκαθίζομαι, *rursus sedeo:*
contrarium; ut, ἀποκαλύπτω, *revelo;* ἀπεύχομαι, *deprecor.*

Alias inducit significationes; ut, ἀποκρίνομαι, *respondeo,* &c.

V. Διὰ,

GENITIVUM vel ACCUSATIVUM regit.

GENITIVUM,

Per, denotans locum; ut, δι' ἄλλης ὁδȣ̃ ἀνεχώρησαν· *per aliam viam reversi sunt:*
per, denotans causam, &c. ut, δι' ἀνθρώπȣ ὁ θάνατος· *per hominem mors:*
à; ut, διὰ τȣ̃ Πνεύματος δίδοται· *à Spiritu datur:*

---

* At accentum hîc et in similibus locis retrahunt Grammatici, et ἄπο pro ἄποθεν sumi volunt. Sic ἄπο γνώμης et ἀπὸ γνώμης contrario planè sensu legimus: illud enim *non ex sententiâ,* hoc verò *ex sententiâ* significat. Vide *Budæum, Stephanum, Vigerum,* &c.

ad; ut, διὰ μάχης ἰέναι· *ad pugnam ire:*

inter; ut, ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων· *excellebat etiam inter omnes:*

usque ad; ut, διὰ τέλους τοῦτο ἐπεμαρτύρατο· *usque ad finem constanter hoc testatus est:*

in; ut, διὰ χειρὸς ἔχω· *in manu habeo:*

ex; ut, βρώματα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γενόμενα· *cibi ex lacte et melle confecti:*

*propter;** ut, δι ἡμῶν τὴν ἀνθρωπότητα ὑπέστη ὁ Θεὸς· *propter nos Deus homo factus est.*

Significat etiam,

intervallum temporis; ut, διὰ χρόνου ἑωράκειν αὐτὸν· *longo intervallo eum videram:*

intervallum loci; ut, διὰ πόλλου φυτεύειν· *longis interstitiis conserere.* †

Accusativum,

Propter; ut, τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο· *sabbatum propter hominem factum est:*

per, denotans locum; ut, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα· *per arma et nigrum sanguinem:*

per, denotans causam, &c. ut, ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου· *vicerunt eum per sanguinem Agni.*

---

* Rarissimè.

† Οἱ διὰ πλείστου· *remotissimi.*

Composita

Composita significat,

Dis; ut, διαφωνέω, *dissono:*
trans; ut, διαβάλλω, *trajicio:*
per medium; ut, διεκπλέω, *per mediam classem hostium erumpo:*
continuationem; ut, διαμένω, *constanter maneo:*
augmentum; ut, διαισθάνομαι, *persentisco.*

Alias inducit significationes; ut, διαφέρω, *excello*, &c.

VI. Ἐπὶ,

Inservit GENITIVO,* DATIVO, et ACCUSATIVO.

GENITIVO.

In; ut, ἐπὶ ξένης εἶναι· *in peregrinâ regione esse:*
super; ut, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτȣ̃· *affer jam sedem, et pellem super ipsam:*
penes; ut, ἐπὶ δήμȣ ἐςὶ· *penes populum est:*
coram, vel *apud*; ut, γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τȣ̃ Ῥαδαμάνθυος· *apud Rhadamanthum te legum violatarum accusabo:*
de; ut, ἐπὶ τȣ̃ καλȣ̃ λέγων παιδὸς· *de formoso puero loquens:*
ad, vel *in*; ut, τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηὸς· *hunc ducam in navem:*

---

* Οἱ ἐπὶ τῶν εὐθυνῶν λόγων· *ii qui sunt à publicis rationibus:* Ὁ ἐπὶ τȣ̃ ταμιείȣ· *Quæstor.*

DATIVO,

DATIVO,

Super; ut, ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἵστηκε· *super crepidine murus stetit:*

adversus; ut, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι· *adversus Trojanos pugnare:*

ad vel *in;* ut, βαίνεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· *egrediebantur in littus maris:*

propter; ut, φθόνος, λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς· *Invidentia est ægritudo propter alterius res secundas:*

penes; ut, ἐπὶ τοῖς δημόταις ἐστὶν· *penes plebem est:*

apud, vel *juxta;* ut, ἡ ἐπὶ Λοκροῖς νῆσος· *juxta Locros insula:*

in; ut, μέτρον ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον· *mediocritas in omnibus optima:*

post; ut, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις παρείποντο· *alii post alios sequebantur:*

ACCUSATIVO,

Ad; ut, Εἴτ' ἐπὶ δέξι' ἴωσι· *sive ad dextram eant:*

per, vel *super;* ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν· *ire super multam immensam terram:*

usque ad; ut, νοσήσαντα ἐπὶ θάνατον· *ægrotantem usque ad mortem:*

 inter;

inter; ut, εὔκλειή τ' ἀρετή τε εἴη ἐπ' ἀνθρώπους· *bona fama virtutisque nomen esset inter homines:*

contra; ut, ἐπειρᾶτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν· *conabatur Atheniensium iram contra se susceptam mollire:*

*temporis durationem;** ut, ἐδῄουν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας· *vastârunt agrum per biduum.*

Composita significat,

In, vel *super;* ut, ἐπιβάλλω, *injicio* vel *superinjicio:*

contra; ut, ἐπανίσαμαι, *surgo contra:*

post; ut, ἐπιμηθεύομαι, *post factum consulo:*

imminutionem; ut, ἐπίλευκος, *aliquantùm albus.*

Alias inducit significationes; ut, ἐπιτιμάω, *reprehendo;* ἐπιτρέπω, *permitto,* &c.

VII. Κατὰ,

Inservit Genitivo et Accusativo.

Genitivo,

A, ab; ut, βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων· *descendit autem ab Idæis montibus:*

adversus; ut, λόγος κατὰ Μειδίου· *oratio adversus Midiam:*

de; ut, πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως· *multa de nostrâ civitate in ejus laudem memorabantur:*

---

* ἐπ' ἐμὲ, *usque ad meam ætatem:* ἐπὶ πατέρας, *usque ad patrum memoriam.*

ad

ad vel *in*; ut, κατὰ σκοπȢ τοξεύειν· *in scopum sagittas dirigere:*

è vel *de*; ut, κατὰ πετράων βαλέειν· *de rupe dejicere:*

sub; ut, κατὰ γῆς ἀποπέμπω· *sub terram mitto:*

per; ut, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰȣδαίας· *per universam Judæam docens:*

per, in jurando; ut, ὁ Θεὸς ὤμοσε καθ' ἑαυτȢ· *Deus per seipsum juravit:*

super; ut, κατέχεεν αὐτȢ κατὰ τῆς κεφαλῆς· *super ejus caput effudit.*

DATIVO, apud Poëtas * solùm,

A, ab; ut, κατὰ δέ σφι κελαινὸν αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε· *ab ipsis verò niger sanguis in terram stillabat:*

intra; ut, κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ· *intra haras concludebat:*

inter; ut, δασόμεσθα κατὰ σφίσι· *inter illos dividemus.*

ACCUSATIVO, †

Secundum; ut, κατ' εἰκόνα ΘεȢ ἐποίησεν αὐτὸν· *secundum Dei imaginem eum fecit:*

---

* Et apud eos rariùs.

† Οἱ κατ' οἶκον· *familia:* οἱ κατὰ γένος· *consanguinei;* οἱ κατ' ἀγορὰν· *causidici.*

ad vel *in;* ut, κατ' αὐτὲς αἰὲν ὅρα· *in ipsos usque aspiciebat:*

apud; ut, τὰ κατ' Ἀμπρακίαν ὅτως ἐγένετο· *res apud Ambraciam gestæ hunc exitum habuerunt:*

propter; ut, ὐδ' αὖ, κατὰ πενίαν, κεκώλυται· *neque contra, propter paupertatem, arcetur:*

per; ut, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων· *per totam urbem prædicans:*

circa; ut, οἱ καθ' ὑπεροχὴν νόμοι· *leges quæ sunt circa excessum:*

in vel *inter;* ut, κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ κείμεθα· *inter virgulta densa jacebamus:*

è regione; ut, κεῖται ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν· *Cephallenia sita est è regione Acarnaniæ:*

circiter; ut, κατὰ ἐννεακόσια ἔτη· *circiter nongentos annos:*

pro; ut, κατὰ τὴν ὑπάρχυσαν ὐσίαν· *pro facultatibus.*

Composita significat,

De vel *deorsum;* ut, καταβάλλω, *dejicio;* καταβαίνω, *descendo:*

contra; ut, κατάλαλος, *oblocutor:*

augmentum; ut, καταφάγω, *avidè deglutio.*

VIII. Μετὰ,

VIII. Μετὰ,

GENITIVUM, DATIVUM, et ACCUSATIVUM post se habet.

GENITIVUM,*

Cum; ut, μετ' ἄλλων λέξο ἑταίρων· *cum cæteris sociis cuba:*

erga; ut, ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος ἔλεος αὐτȣ̃ μετ' αὐτῆς· *misericordiam suam erga illam Dominus magnificavit.*

DATIVUM, ferè apud Poëtas,

in; ut, Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων· *ſtetit autem cornu in manibus tenens:*

inter; ut, θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι· *impiger erat inter primos pugnare:*

cum; ut, ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι· *fœdus cum iis inierunt.*

ACCUSATIVUM,

post; ut, μετὰ τὸν πόλεμον ἡ συμμαχία· *post bellum auxilium:*

in, cum acc. ut, Ὅς με μετ' ἀπρήκτȣς ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· *Qui me in vanas lites et jurgia conjicit:*

---

* Οἱ μετ' Ἀχιλλέως· *socii Achillis.*

in, cum abl. ut, ἃ μετὰ χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε· *quæ in manibus habebat, ea etiam explicare poterat:*

contra; ut, ἦ τι μετ' ἀθανάτους ἤλιτεν· *utique contra immortales peccavit:*

ad; ut, ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς· *ad exercitum vade ad Trojanos et Achivos:*

inter; ut, μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον· *inter coætaneos esse optimum:*

præter; ut, εἴσεαι οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι, καὶ μετ' Ἀχιλλῆα· *scies quales etiam Danais principes, etiam præter Achillem, intersint.*

In Compositione significat,

Inter; ut, μέτειμι, *insum;* μετάγγελος, *internuntius:*

trans; ut, μεταβαίνω, *transgredior:*

cum; ut, μετέχω, *cum alio habeo:*

ad; ut, μετακαλέω, *advoco:*

mutationem; ut, μεταγινώσκω, *sententiam muto.*

IX. Παρὰ,

Genitivo, Dativo, et Accusativo jungitur.

Cum Genitivo * significat,

A; ut, παρὰ Κυρίου ἡ βοήθεια· *à Domino auxilium:*

* Οἱ παρά σου· *nuntii tui;* τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου· *Alcibiadis mandata.*

apud;

apud; ut, δαπανήσασα τὰ ϖαρ' ἑαυτῆς ϖάντα· *insumens omnia quæ apud se erant.*

cum Dativo,

Apud; ut, ϖαρὰ τοῖς ἀνθρώποις τȣ̃το ἀδύνατόν ἐϛι· *apud homines hoc impossibile est:*

ad; ut, ἰέναι ϖαρὰ Τισσαφέρνει· *ire ad Tissaphernem:*

juxta; ut, ϖαρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι· *juxta hunc virum domari:*

penes; ut, ϖαρ' ἑαυτῷ ἔχει· *penes se habet.*

cum Accusativo,*

Ad; ut, τὼ δ' αὖτις ἴτην ϖαρὰ νῆας Ἀχαιῶν· *illi autem ad naves Achivorum redibant:*

juxta: ut, βῆ δ' ἀκέων ϖαρὰ θῖνα· *et ibat tacitus juxta littus:*

per; ut, ϖαρ' ὅλον τὸν βίον· *per totam vitam:*

trans; ut, χώραν ἀπένειμε ϖαρὰ τὸν Ἀνίηνα ϖοταμὸν· *trans Anienem fluvium agrum assignavit:*

propter; ut, οἱ δὲ εὐέλπιδές εἰσὶ ϖαρὰ τὴν ἐμπειρίαν· *hi verò bonâ spe sunt propter experientiam:*

supra; ut, οἱ ϖαρὰ δύναμιν ϖρόθυμοι ἐς τȣ̀ς Ἕλληνας· *qui supra vires optimè de Græcis meriti sumus:*

---

* A Grammaticis usurpatur pro *ab;* veluti cùm tradunt, Δημοσθένης esse dictum ϖαρὰ τὸ σθένος, i. e. à voce σθένος derivari.

præ;

præ; ut, παρ' ἑαυτὸν μηδένα ἐπιτήδειον ἡγεῖτο· *præ se aptum neminem putabat:*

præter vel *contra;* ut, παρὰ τὸν νόμον κρίνων· *contra legem judicans:*

inter; ut, παρὰ τὸν πλοῦν· *inter navigandum:*

penes; ut, τὸ παρ' ἡμᾶς· *quod penes nos est:*

infra; ut, ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· *ipsum paululum infra angelos minuisti:*

*temporis intermissionem;** ut, παρὰ μῆνα τρίτον· *tertio quoque mense.*

In Compositione significat,

Ad; ut, παραλαμβάνω, *adsumo;*

perperam; ut, παρακούω, *perperam audio:*

simul; ut, παραδυναστεύω, *simul regno:*

clam; ut, παρεμβάλλω, *clam interjicio:*

temerè; ut, παρακινδυνεύω, *temerè periclitor:*

trans vel *præter;* ut, παρέρχομαι, *transeo;* παραπλέω, *præternavigo:*

comparationem; ut, παράλληλα, *inter se comparata:*

contrarium; ut, παράνομος, *contra leges faciens;* παρανθέω, *defloresco:*

diminutionem; ut, πάρεγγυς, *propiuscule:*

augmentum; ut, παραθαρσύνω, *fiduciam augeo.*

---

* Ὁ παρ' ἡμέραν πυρετός· *febris tertiana.*

x. Περὶ,

Genitivo, Dativo, Accusativo inservit.

Genitivo,

De; ut, δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· *contentionem de cadentibus habebant:*

pro; ut, περὶ πάτρης τεθνάμεν· *pro patriâ mori:*

propter; ut, τυραννίδος περὶ κάλλιστον ἀδικεῖν· *propter tyrannidem pulcherrimum est injustè facere.*

circùm; ut, τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο ἡμερίς· *circùm speluncam cavam vitis extensa est:*

præ; ut, ὀϊζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· *præ omnibus ærumnosus es.*

Dativo,

Circum; ut, ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα· *circum pectus tunicam induit:*

de; ut, ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ· *timuit enim de flavo Menelao:*

ex; ut, ὃν περὶ κῆρι φιλῶ· *quem ex animo amo:*

*in;** ut, περὶ ῥοδέεσσιν ἐέρση τήκεται· *ros in rosis liquescit:*

*in,** cum accus. ut, πίπτοντα περὶ σφίσι· *in sese cadentia:*

---

* At in latiore sensu τοῦ *circum* utraque significatio includi videtur.

Accusativo,

ACCUSATIVO,*

Circa; ut, τέτες ἀγαπᾷ, καὶ περὶ αὑτὸν ἔχει· *hos amat, et circa se habet;*

circiter; ut, περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς· *circiter septuaginta naves:*

erga; ut, ἡ περὶ τὲς θεὲς εὐσέβεια· *pietas erga Deos:*

adversus; ut, περὶ τὲς σαυτε̃ γονέας κακοεργεῖν· *adversus tuos parentes malè facere.*

Composita significat,

Circum; ut, περιβάλλω, *circumjicio;* περιπατέω, *obambulo:*

augmentum; ut, περιτίω, *valdè honoro;* περίλυπος, *admodum tristis:*

excellentiam; ut, περιγίγνομαι, *præsto;* περίφρων, *sapiens.*

XI. Ὑπὲρ,

GENITIVUM et ACCUSATIVUM regit.

GENITIVUM.

Pro; ut, ὑπὲρ σε̃ λαλῶ· *pro te loquor:*

de; ut, ὑπὲρ πασῶν γράψαι ἐκ ἐγχωρεῖ· *de omnibus scribendi non locus est:*

---

* Οἱ περὶ Πλάτωνα· *Plato* vel *Platonici;* Οἱ περὶ τὴν φύσιν· *Physiologi;* Οἱ περὶ τὴν ποίησιν· *Poëtæ;* τὰ περὶ ἐμὲ, *res meæ.*

supra;

supra; ut, Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς· *stetit autem supra caput:*

propter; ut, ὑπὲρ εὐδοξίας ἤθελον τοῖς δεινοῖς αὐτοὺς διδόναι· *propter gloriam se periculis objicere voluerunt:*

præ; ut, ὑπὲρ τῆς εἰς τὰ κοινὰ φιλοτιμίας· *præ singulari reipublicæ studio:*

per, in obtestando; ut, λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων· *oro per Deos.*

ACCUSATIVUM,

Ultra vel *trans;* ut, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷς· *lineam transilis:*

supra; ut, ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγονώς· *supra sexaginta annos natus:*

præter vel *contra;* ut, ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσι· *præter fatum calamitates patiuntur.*

In Compositione significat,

Pro; ut, ὑπερμάχομαι, *propugno:*

præ vel *trans;* ut, ὑπερθέω, *præcurro;* ὑπερβαίνω, *transgredior:*

super; ut, ὑπερέχω, *superemineo;* ὑπέρθυρον, *superliminar:*

augmentum; ut, ὑπερμαίνομαι, *vehementer insanio;* ὑπερασθενής, *valde infirmus.*

XII. Ὑπὸ,

Jungitur GENITIVO, DATIVO, et ACCUSATIVO.

GENITIVO,

A, ab; ut, τύπτομαι ὑπ' αὐτȣ͂· *verberor ab ipso:*

sub; ut, τρύβλιον ᾤχετο ὑπὸ μάλης ἔχων· *patellam sub alâ occultans abiit:*

præ; ut, ὑπ' ἐνδείας ȣ᾽κ ἔχω, ὅ, τι ἂν μοι χρήσωμαι· *præ penuriâ, quid agam, nescio:*

ex; ut, κῦμα θοῇ ἐν νηῒ πέσησι λάβρον ὑπαὶ νεφέων· *impetuosa unda è nubibus in velocem navem illiserit:*

per; ut, ὑπ' αὐτȣ͂ ȣ᾽δὲ φρονεῖν ἡμῖν ἐγγίγνεται· *per ipsum ne sapere quidem nobis licet:*

ob vel *propter;* ut, ὑφ' ἧς δοκȣ͂σι κύνες ἀπέχεσθαι τῶν διοβλήτων σωμάτων· *ob quem* (odorem) *videntur canes abstinere cadaveribus fulmine percussis.*

DATIVO,

Sub; ut, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος· *sub pelle leoninâ simia:*

cum; ut, ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνῃ· *ut cum bonâ famâ moriatur:*

à; ut, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι· *à Trojanis domari:*

ex;

ex; ut, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε· *quæ eum ex Anchise peperit:*

præ; ut, ἐκθανόντων αὐτῶν ὑπὸ καύματι· *ipsis præ æstu emortuis:*

ob vel *propter;* ut, ὑπὸ τῇ ποιήσει ἐπῃνεῖτο· *ob poësin laudabatur:*

in; ut, ἄλεισα καταχρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ· *cùm in sinu pocula abscondisset.*

ACCUSATIVO,

Subter vel *sub;* ut, τὸν ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸν· *omne aurum quod supra subterque terram est:*

sub, tempus denotans; ut, ὑπὸ τὴν κατάλυσιν τοῦ πολέμου· *sub belli finem:*

ad; ut, αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε· *turpissimus utique vir ad Ilium venit.*

Composita significat,

Sub; ut, ὑποβάλλω, *subjicio:*

re; ut, ὑποστροφή, *reversio:*

diminutionem; ut, ὑποδείδω, *subvereor;* ὑπέρυθρος, *subruber:*

aliquid *clam* et *cum fraude* factum; ut, ὑπέρχομαι· *clam dolis aggredior;* ὑπάγομαι, *dolis inducor:*

Alias inducit significationes; ut, ὑποκρίνομαι, *simulo,* &c.

De Accentibus.

Regulæ quædam generales.

I. Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultimâ: ut, Μισανθρώπȣ.

Exceptiones.

Caſus Ionici in primâ declinatione simplicium; ut, Αἰνείεω.

Casus Attici;* ut, Μενέλεως, ὅτεῳ, ὅτεων·†
et composita à γέλως, ut, φιλόγελως.

II. Si ultima ſyllaba sit brevis, accentus erit in antepenultimâ: ut, φιλάνθρωπος.

Exceptiones.

Participia præteriti passivi,‡ ut, δεδεγμένος.
Verbalia in έος, ut, οἰςέος.
Diminutiva in ισκος, et ιλος, et ιον;§ ut, νεανίσκος, ναυτίλος, παιδίον.

---

* Huc referantur ἀνώγεων, εὔγεως, κ. τ. λ.

† Nisi rectus sit oxytonus, tunc enim acuuntur in penultimâ; ut, βασιλεὺς, βασιλέως.

‡ Sin per figuram mutentur, retrahunt accentum; ut, δέγμενος. Vide Etym. Mag. in voce ἀκαχήμενος.

§ Quædam verò diminutiva in ιον in antepenultimâ acuuntur; ut, γνωμίδιον, πολίχνιον.

Quædam

Quædam nomina, ut, παρθένος, ὀλίγος, αἰγιαλὸς, ἀγαθός.

Dorici infinitivi, ut, ἀείδεν pro ἀείδειν.

Ionici infinitivi, ut, τραφέμεν pro τραφεῖν.

Poëtica in όφι, ut, αὐτόφι, δακρυόφι.

Et composita cum nomine à præterito medio, si activè capiantur; ut, μητροκτόνος, *matricida;* πρωτοτόκος, *primipara;* sin passivè, regulam generalem sequuntur, ut, μητρόκτονος, *à matre occisus;* πρωτότοκος, *primogenitus.*

III. Longa naturâ ante finalem brevem, et etiam ante positione longam, si tonum habuerit, circumflectitur: ut, σῶμα, κῆρυξ, φοῖνιξ.

IV. In contractione ex acuto et gravi, fit circumflexus: ut, ποιέεις, ποιεῖς.

Ex gravi et acuto, fit acutus: ut, ποιεέτω, ποιείτω.

Observatio.

Αι, et οι, diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum, pro brevibus habentur; ut, μῦσαι, ἄνθρωποι· nisi in contractis syllabis, ut, Λητοῖ·

in pronomine οἶ·

in optativis, ut, ποιήσαι, εἴποι·

et in adverbiis, ut, οἴκοι, *domi,* οἶ, ποῖ, *ubi,* &c.

De Accentibus Nominum.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium, si acutus sit in ultimâ syllabâ, genitivus et dativus circumflectitur in omnibus numeris: ut, Θεὸς, θεȣ͂, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.

Acutus in reliquis casibus manet: ut, θεὸν, θεοὶ, θεȣ́ς.

Licet nominativus singularis circumflectatur, nominativus et accuſativus dualis nunquam circumflectuntur: ut,

Ὁ νȣ͂ς, dualiter τὼ νὼ· τὸ ὀςȣ͂ν, τὼ ὀςὼ.

Si accentus erit in penultimâ, ubique manebit: ut, Λόγος, λόγȣ, λόγῳ.

Excipe μία, ab εἷς, in genitivo μιᾶς, in dativo μιᾷ, cum compositis; et ἄμφω, et δύω, genitivo et dativo ἀμφοῖν, et δυοῖν.

Nomina composita cum particulis α, εὐ, δὺς, et δι, accentum retrahunt plerumque: ut,

Ἄγαμος, εὔπαις, δυσεύρετος, δίψυχος·

Et præpositionibus ὑπὸ, ἀντὶ, σὺν, περὶ, et κατὰ· ut,

Ὕπαυλος, ἀντίχριςος, σύνδȣλος, περίεργος, κατάσκοπος, &c.

Vel cum nominibus, ut, Φιλόσοφος.

Genitivus pluralis primæ et secundæ declinationis, in ultimâ circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis

fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis: ut,

Μακάριος, μακαρίων.

Pauca quædam excipiuntur; ut,

Ὁ χλούνης, *agrestis*, Genitivus τῶν χλούνων;

Ὁ χρήστης, *fœnerator*, τῶν χρήστων.

In quintâ declinatione.

I. Acutus in ultimâ recti erit in penultimâ obliquorum: ut,

Τριὰς, τριάδος, τριάδι· nisi in γυναικὸς, γυναικὶ· οὐδενὸς, οὐδενὶ· et μηδενὸς, μηδενὶ· sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps: ut,

Σωτὴρ, σωτῆρος.

Hæc nomina, δαὴρ, ἀνὴρ, θυγάτηρ, πατὴρ, εἰνάτηρ, σωτὴρ, Δημήτηρ, accentum in vocativo retrahunt: ut,

Ὦ δᾶερ, ἄνερ, θύγατερ, πάτερ, εἴνατερ, σῶτερ, Δήμητερ· et plurima nomina primæ declinationis contractorum: ut,

Ὁ Ἀπολλοφανὴς, ὦ Ἀπολλόφανες· ὁ συγγενὴς, ὦ σύγγενες.

II. In nominibus μήτηρ et θυγάτηρ, per omnes casus, excepto vocativo singulari, acutus est in penultimâ: ut,

Μητέρος, μητέρι, μητέρα· θυγατέρος, θυγατέρι, θυγατράσι, &c. nisi Syncopen passa fuerint; tunc enim

in

in genitivis, et dativis, in ultimâ accentus est: ut,

Μητρὸς, μητρὶ· θυγατρὸς, θυγατρί.

In nominativis autem, accusativis, et vocativis omnium numerorum, accentus post Syncopen retrahitur: ut,

Θύγατρα, θύγατρε, &c. Accentus etiam retrahitur in dativo poetico πόδεσσι.

III. Monoſyllaba quintæ declinationis acuuntur in genitivo et dativo singulari, et dativo plurali, in ultimâ: ut,

Τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί.

In genitivo plurali, et genitivo et dativo duali, ultima circumflectitur: ut, Χειροῖν, χειρῶν.

In accuſativo singulari, in nominativo, accuſativo, vocativo duali et plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa: ut,

Χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia monosyllaba: ut,

Θεὶς, θέντος, θέντι· ὤν, ὄντος, ὄντι· item genitivos, παίδων, Τρώων, πάντων, δᾴδων, δμώων, θῴων, ὤτων, φώτων, *luminum:* nam monoſyllaba circumflexa retinent tonum in priore.

Sic πᾶσι à πᾶν· item τίς interrogativum tonum habet in priore per omnes casus; ſed τὶς indefinitum, et encliticum, tonum habet ſemper in posteriori

posteriori syllabâ, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

Vocativi in ευ, et οι, circumflectuntur: ut,
ὦ βασιλεῦ, ὦ Λητοῖ, ὦ Γοργοῖ.

IV. Substantiva tertiæ, et quartæ declinationis contractorum accentum habent in ultimâ: ut,
Λητὼ, αἰδὼς· βασιλεὺς, Τυδεύς.

De Accentibus Pronominum.

Acutus in ultimâ nominativi, in dativo et accusativo singulari manebit: ut,

Ἐγὼ, ἐμοὶ, ἐμὲ· In genitivo singulari, et per totum pluralem numerum mutatur in circumflexum: ut,

Ἐμοῦ, ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς· In duali toto retrahitur: ut, Σφῶϊ, νῶϊ, νῶϊν.

Pronomina οὗτος, αὐτὸς, et ἐκεῖνος, sequuntur formam nominum.

Post paragogen τοῦ γε, tonus retrahitur: ut,
Ἔγωγε, ἔμοιγε· ultima post Atticam paragogen τοῦ ι acuitur: ut, οὑτοσί.

Pronomina passa paragogen et syncopen, in penultimâ acuuntur: ut, Ἐμέθεν·

Et Ionicè mutata: ut, Ἡμεές, ἡμέας.

In dativo plurali ὑμῖν, circumflexus interdum mutatur in acutum: ut, ἧμιν· et ultima corripitur.

De Accentibus Verborum.

Si ultima sit brevis, accentus erit in antepenultimâ: ut, τύπτομαι·

Si longa sit, in penultimâ: ut, τυπτέσθην.

Exceptiones.

In singulari numero futuri secundi activi ultima circumflectitur, unde penultima per reliquos numeros circumflectitur: ut,

Τυπεῖτον, τυπῦμεν, &c.

Quod etiam accidit in voce mediâ, quoties penultima sit longa naturâ ante finalem brevem: ut, Τυπῦμαι, τυπεῖται.

Futura prima quintæ conjugationis in ultimâ circumflectuntur; ut, σπερῶ· unde penultima in voce mediâ circumflectitur; ut, σπερῦμαι.

Et Dorice omnia futura prima circumflectuntur: ut, τυψῶ·

At, σ Æolicè addito, accentus retrahitur: ut, ὄρσω.

Participia aoristi secundi activi, et præteritorum in ως et in εις desinentia, in ultimâ accentum habent: ut,

Τυπὼν, τετυφὼς, τετυπὼς, τυφθεὶς, τυπεὶς·

In futuro secundo ultima circumflectitur: ut, τυπῶν.

Acutus,

Acutus, qui fuerit in penultimâ participiorum masculinorum, erit etiam in penultimâ neutrorum: ut, Ποιέων, ποιέον.

Hæc tria verba in imperativo, ἐλθὲ, *veni;* εὑρὲ, *inveni;* et εἰπὲ, *dic;* accentum habent in ultimâ: in imperativo aoristi secundi medii ultima circumflectitur: ut, Πιθȣ͂, τραπȣ͂.

Monosyllaba in imperativo, cùm componantur, penultimam acuunt: ut, Ἀπόδος.

In infinitivo amborum aoristorum passivorum penultima circumflectitur: ut, Τυφθῆναι, τυπῆναι.

Aoristi, et futuri secundi activi, ultima circumflectitur: ut, τυπεῖν.

In singulari numero subjunctivi ultima circumflectitur: ut, Τυφθῶ, τυφθῇς, τυπῶ, τυπῇς·

In duali, et plurali, penultima circumflectitur: ut Τυπῆτον, τυπῶμεν, *&c.*

Infinitivi aoristi primi activi, præteritorum omnium, aoristi secundi medii, et præsentis verborum in μι, penultimam acuunt: ut,

> Ἀναγκάσαι, τετυφέναι, τετύφθαι, τετυπέναι, τυπέσθαι, τιθέναι·

Nisi penultima sit longa naturâ, tunc enim penultima circumflectitur: ut, Πεφιλῆσθαι, ἀκȣ͂σαι.

In verbis contractis syllaba contractione facta circumflectitur, nisi quædam regularum præcedentium repugnaverit.

In tertiâ personâ plurali præsentis verborum in μι penultima circumflectitur: ut,

Τιθεῖσι, διδοῦσι, ἱστᾶσι, ζευγνῦσι· excipe εἰσὶ, ab εἰμὶ, *sum.*

De Accentibus Præpositionum.

Omnes præpositiones, quæ accentum admittunt, in ultimâ habent accentum, nisi cùm suis casibus, nullo adjectivo sequente, postponantur, tunc enim tonus retrahitur: ut,

Εἰρήνης πέρι, *de pace.*

Πέρι etiam pro περισσῶς, tonum retrahit.

Præpositiones verò, ἀνὰ et διὰ, tonum nunquam retrahunt, ob differentiam vocativi Ἄνα ab Ἄναξ, *Rex:* et accusativi Δία, à Δὶς, *Jupiter.*

De Accentibus Adverbiorum.

Adverbia, quæ à genitivis pluralibus adjectivorum oriuntur, tonum retinent primitivorum ſuorum: ut,

Αἰσχρῶν, αἰσχρῶς· καλῶν, καλῶς· βραδέων, βραδέως, *&c.*

Adverbium in θεν, θι, σε, σι, tonum retinent nominum à quibus derivantur: ut,

Θεόθεν, à θεὸς· οὐρανόθι, et οὐρανόσε, ab οὐρανὸς· οἴκοθεν, et οἴκοθι, ab οἶκος, *domus.*

Attica adverbia in ultimâ accentum recipiunt: ut, Νυνὶ, ἐνθαδί.

De

De Accentibus Conjunctionum.

Conjunctio ἆρα, cùm interrogativa sit, penultimam circumflectit; sin illativa sit, eam acuit: ut, Ἄρα, *igitur*.

Nullo accentu notantur, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ὀ, ὀκ, ὀχ, εἰ, ὡς· at ὃ, ἣ, οἳ, αἳ, pro ὗτος, αὕτη, ὗτοι, αὗται, et ὃ pro τοῦτο, accentu notantur; et ὄ, vel ὄκ, cùm sententiam claudat, vel per se fiat sententia; et etiam ὧς, pro ὅτως, vel cùm suo substantivo postponatur: ut, Οἱ δὲ λύκοι ὧς.

In dictionibus declinabilibus, quoties ultima per Apostrophum rejicitur, accentus, qui in ultimâ fuerit, ad penultimam retrahitur; in indeclinabilibus omnino amittitur: ut, Τέρπν' ἔπαθον· 'Αμφ' 'Οδυσῆϊ.

Encliticæ Dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens: ut, Ἤκουσά τινος.

Dictiones encliticæ sunt in

I. Nomine τὶς, *quidam*, indefinito, et omnibus ejus casibus; et τοῦ, τῷ, Atticis pro τινὸς, τινὶ· sed τίς interrogativum acuitur in primâ.

II. Pronominibus μοῦ, μοὶ, μὲ· σοῦ, σοὶ, σὲ· οὗ, οἷ, ἓ· σφῶν, σφωὶ, σφὲ, σφίσι.

Et

Et in omnibus eorum variationibus per diversas dialectos factis: ut, Μεῦ, σεῦ, νὶν, μὶν, &c.

Post præpositiones autem ἕνεκα, vel εἵνεκα, et quasdam alias, et disjunctionem ἢ, raró inclinant.

III. Verbis εἰμὶ et φημὶ, in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari, et Ionico ἐασι· ut,

Ἄνθρωπός εἰμι· Τῦτό ἐςι χείρονος κάλλιον· Ἡ καλή, φασι, λαβέτω.

IV. Adverbiis ποτὲ, ποθὲ, πῦ, πῶς, πῶ, πῆ, indefinitis, habentibus accentum in ultimâ.

Sin hæc sint interrogativa, in penultimâ habent accentum, et non inclinant.

V. Conjunctionibus duabus copulativis, κε et τε.

Expletivis innumeris, ῥα, γε, νυ, νυν, περ, τοι, &c.

Dictiones encliticæ inclinant, *i. e.* transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet, vel

I. Acutum in penultimâ: ut,

Ἄνθρωπός τις· vel

II. Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi: ut, Σῶμά τι· vel

III. Cùm monosyllabam præcesserit, quod accentum suum nullum habet: ut, Οὔ τι απόβληλα·

Vel cùm dictio enclitica præcedens accentum suum amiserit: ut, Ἰατρεῖαι γάρ τινές εἰσι·

Vel

Vel cùm suum inclinaverit: ut, Σῆμά τινές φασι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones, cùm præcedens habeat vel

I. Acutum in penultimâ: ut, Λόγυς σϐ· vel

II. Circumflexum in ultimâ: ut, Ὁρῶ σε· vel

III. Acutum in ultimâ: ut, Ἀγαθόν τι.

Accentum verò neque amittunt, neque inclinant, cùm sententiam incipiant: ut,

Σὲ τὸν σκυθρωπὸν, &c.

Verbum ἐςὶ,

I. Habet acutum in primâ, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè adverbiis ἐκ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ, et τῦτο.

II. Amittit accentum post dictionem quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultimâ: ut, Ἑρμῆς ἐςι.

III. Retinet tonum in ultimâ, quando dictio præcedens habet acutum in penultimâ, vel circumflectitur in penultimâ, cujus ultima positione longa est: ut, Λόγος ἐςὶ, φοῖνιξ ἐςί.

IV. Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultimâ, ultimâ existente brevi: ut,

Φαῦλός ἐςι·

Vel si sit acutus in antepenultimâ: ut,

Ἄνθρωπός ἐςι.

Composita ab εἰμὶ accentum retrahunt: ut,

Πάρειμι, πάρεςι, πάρεσμεν, &c.

FIGURÆ

Figuræ Dictionis.

I. Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita: ut, τέταγὼν pro ταγὼν, à τάξω, *apprehendo*; σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

II. Aphæresis est, cùm litera, vel syllaba, principio dictionis subtrahitur: ut,

Ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*.

III. Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit: ut,

Ἔγεντο pro ἐγένετο, *natus est*.

IV. Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interseritur: ut,

Ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

V. Apocope fine dictionis aliquid detrahit: ut,
Δῶ pro δῶμα, *domus*;
Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunum*;
Βρὶ pro βρίαροι.

VI. Paragoge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur: ut,

Ἦσθα pro ἦς, *eras*;
Ἐτύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

VII. Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu: ut, Κλάδι pro κλάδῳ, *ramo*.

Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per poëticam licentiam.

 VIII. Anti-

VIII. Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio: ut,

Πόρσω, pro πόῤῥω, *procul;*

Θάλαττα, pro θάλασσα, *mare.*

IX. Metathesis est literarum ordo immutatus: ut,

Ἔρξω, pro ῥέξω, *faciam;*

Ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto;*

Ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video;*

Καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis;*

Κάρτος, pro κράτος, *robur.*

X. Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus: ut,

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea;*

Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomen;*

Θοἰμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum;*

Ὦ 'ταν, pro ὦ ἔταν, *O amice,* vel *amici.*

XI. Anadiplosis (*i. e.* reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio: ut,

Κεκάμωσι, pro κάμωσι·

Ἀταρτηρὸς, pro ἀτηρὸς·

Ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

PROSODIA;

SIVE,

De Carminum Ratione.

QUID sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus, tanquam nota ex Prosodiâ Latinâ. Hîc tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; et α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt, apud Græcos, Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, et Cæsura.

1. Apostrophus est, cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali, vel diphthongo, incipiente. Sed hoc prò carminis ratione vel observant vel omittunt Græci; ut Homerus,

> Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
> *O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.*

Sæpè etiam ante consonantes abjiciuntur vocales et diphthongi: ut,

> Παρ᾽ μέν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται·
> *Adsunt ei fructus, quotquot tempestivè ferunt arbores.*

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ut,

Ὦ 'γαθὲ,

Ὦ 'γαθὲ, *O bone;*

Ὦ 'ναξ, *O rex;*

Ὦ 'νθρωπε, *O homo;*

Pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπε.

II. Συνίζησις / Σύζευξις — Synecphonesis * est duarum syllabarum in unam contractio: ut, Hom.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιὺς·
Cum aureo sceptro, et supplicavit omnibus Achivis.

III. Diæresis est, ubi ex unâ syllabâ dissectâ fiunt duæ: ut,

Παῒς, pro παὶς· ἐΰφρων, pro εὔφρων, *benevolus.*

IV. Cæsura est, cùm post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur; eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, et etiam quintum pedem.

QUANTITAS.

Ancipitum Vocalium Quantitas decem modis cognoscitur:

1. Positione:
2. Vocali ante vocalem:
3. Accentu:
4. Contractione:
5. Dialecto:
6. Derivatione:
7. Compositione:
8. Incremento:
9. Regulâ:
10. Exemplo, seu Auctoritate.

* Sive Synæresis; ut, τείχεϊ, τείχει—Crasis, τείχεα, τείχη.

I. *Positio.*

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eâdem dictione, aut in diversis, positione longa est.

Σ tamen aliquando eliditur, nullâ positione factâ. *Arat.*

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.
Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix.

Et nonnunquam apud Latinos: ut, *Cicero in Aratum.*

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam, sequente liquidâ, communis redditur.

II. *Vocalis ante Vocalem.*

Vocales longæ, et diphthongi, breves eſſe possunt pro arbitrio, si modo subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam, vel diphthongum, corripitur, nisi producatur licentiâ poeticâ.

III. *Accentus.*

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur: ut, μοῦσα.

Cùm penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps, quæ est in ultimâ, producitur: ut, ἡ ὥρα, *hora.*

Quando

Quando masculinum habet accentum in antepenultimâ in ρος, vel ος purum, fœmininum ejus longum est in ultimâ: ut, ἅγιος, ἁγία.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ: ut, πῦρ, *ignis.*

IV. *Contractio.*

Omnis syllaba ex contractione facta longa est: ut, ἰδέαε, ἰδέα.

V. *Dialectus.*

A { Doricum, natum ex η, longum est: ut,
Τομὰ, pro τομὴ, *sectio.*
Æolicum, breve est: ut, Νύμφα, pro νύμφη.
Ionicum, breve est in penultimis præteritorum, et in tertiis personis pluralibus passivis: ut,
Γέγαα, pro γέγηκα:
Et τετύφαται, pro τετυμμένοι εἰσί. }

Verum α Ionicè interpositum verbis in άω, longâ syllabâ antecedente, producitur, ut etiam in tertiis perſonis Ionicis verborum in μι: ut, τιθέασι.

VI. *Derivatio.*

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque ſortiuntur: ut,

Νικάω, *vinco:*
Νίκη, *victoria;*
Ὁ νικητὴς, *victor.*

VII. *Compo-*

VII. *Compositio.*

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur: ut,

'Η τιμὴ, *honor;*

'Ο καὶ ἡ ἄτιμος, *honoris expers.*

A privitiva particula in compositione corripitur: ut,

Ἄτιμος, *honoris expers;*
Ἀκλεὴς, *inglorius.*

Sed propter duas sequentes breves syllabas sæpe producitur; ut,

Δαῖε οἱ ἐκ κόρυθός τε, καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ·
Accendit ei è galeáque, et clypeo indefessum ignem.
Il. ε. 4.—Il. α. 398.

Particulæ etiam ζα, ἀρι, ἐρι, βρε, δυς, in compositione repertæ, corripiuntur.

VIII. *Incrementum Nominum.*

A, incrementum quintæ declinationis, breve est in

1. Neutris in α, ας, αρ: ut,

Σῶμα, *corpus;*

Κρέας, *caro;*

Νέκταρ, *nectar.*

2. Fœmininis

2. Fœmininis, et masculinis in ας· ut,

Ἡ Παλλὰς, *Pallas.*

Ὁ μέλας, *niger.*

3. In nominibus in ψ: ut,

Ἄραψ, βος· et plurimis in ξ: ut,

Κόλαξ, κος, *adulator.*

4. Masculinis, et fœmininis in αρ, et λς: ut,

Ὁ μάκαρ, *beatus;*

Ἡ ἅλς, *mare:*

Excipe ψὰρ, ψαρὸς, *sturnus.*

Genitivus in ανος longus est, quod patet ex accentu: ut,

Τιτὰν, τιτᾶνος, præter τάλανος et μέλανος.

Penultima dativorum pluralium, in nominibus quæ Syncopen patiuntur; ut,

Πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevis est.

I, incrementum, breve est in

1. Nominibus neutrius generis:

Τὸ μέλι, μέλιτος.

2. Fœmininis et masculinis barytonis in ιος, ιδος, et ιτος: ut, Ἔρις, ἔριδος.

3. Fœmininis, acutitonis in ίδος: ut,

Ἡ πατρὶς, πατρίδος.

I, incrementum, longum est in

1. Fœmininis, et masculinis, quæ duas habent terminationes in recto: ut,

Δελφὶς,

Δελφὶς, et δελφὶν, δελφῖνος· ἀκτὶς, et ἀκτὶν, ἀκτῖνος;

2. Monosyllabis: ut,

῾Ο vel ἡ θὶν, θῖνος, *littus;*

῾Η ῥὶν, *nasus;*

῾Η ἶν, vel ἶς, *fibra;*

῾Ο λῖς, vel λῖν, Gen. λίος, *leo;*

Λὶς, λιτὸς, *linteum;*

Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis,* penultimâ longâ, et εὐκνήμιδες passim apud Homerum; sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter,* corripitur.

Ι, incrementum nominum in ιξ, et ψ, quamplurimis breve est: ut,

῾Η θρὶξ, τριχὸς, *capillus;*

῾Η χέρνιψ, χέρνιϐος, *pollubrum.*

Υ, incrementum, breve est in

1. Nominibus monosyllabis in υς: ut,

῾Ο μῦς, *mus,* μύος.

2. Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu.*

3. Paroxytonis, oxytonis, et circumflexis in υς, et υρ: ut, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus;*

῾Ο μάρτυρ, μάρτυρος, *testis.*

Nomina in υν, quæ etiam in υς desinunt, producuntur: ut, Φόρκυς, et Φόρκυν, Φόρκυνος, *Phorcys.*

Nomina in ξ, et ψ, ferè habent breve incrementum: ut,

῎Ονυξ,

Ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis;*
Χάλυψ, χάλυϐος, *chalybs.*

Excipiuntur, γρὺψ, γρυπὸς, *gryps;*
Γὺψ, γυπὸς, *vultur.*

Quantitas Verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto, tàm activo, quàm passivo, omnium modorum, et etiam in participiis, quam habet in præſenti: ut,

Κρίνω, *judico,* ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος·
Syllaba κρι ubique longa est.

Verba in ύνω, producunt penultimam in præsenti, et imperfecto: ut,

Μολύνω, *contamino.*

Verba in άνω, penultimam corripiunt, nisi ἱκάνω, et κιχάνω.

Verba in ύω, et ίω, quodammodo in penultimâ ſunt communia.

Quantitas in Futuris, et Aoristis.

Quantitas futurorum, et aoristorum, ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen obſervant, aoristum primum in tertiâ, et quartâ conjugatione, penultimas, α, ι, vel υ, habere breves, cùm ſunt breves in futuro.

Idem volunt in verbis in άω, nisi ρ, vel vocalis, præcedat α, tunc enim α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps sit brevis in futuro, vel aoristo primo, brevis quoque est in præterito perfecto activo, et passivo, et in aoristo, et in futuro primo passivo, omnium modorum: ut,

Γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo.*

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est: ut Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθὸν· κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι·
Non bonum; Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum aoristi primi in ασα, longum est.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

Α, secundæ conjugationis corripitur ubique, extra tertiam personam præsentis indicativi, subjunctivum, et participia activæ vocis.

Υ, quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur. In duali, et plurali, exceptâ tertiâ personâ plurali, et in totâ passivâ, et mediâ voce, corripitur.

In imperativo singularis corripitur υ in polysyllabis: ut,

Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο· *audi nunc et me.* Hom.

In dissyllabis producitur: ut,

Κλυθί μευ, Ἀργυρότοξε· *audi me, Apollo.* Hom.

IX. *Regulæ*

IX. *Regulæ*

De primis, et mediis syllabis Nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur: ut, Σοφώτατος.

Nomina in ια, acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt: ut, Σοφία.

Excipe, ἀνία, *tristitia;* κονία, *pulvis;* καλία, *nidus;* ὁρμία, *linea piscatoria;* ἀεργία, *desidia;* στία, *calculus;* quæ sæpius producunt.

I brevis est in

1. Diminutivis in ιον: ut, Κοράσιον, *puellulus.*
2. Comparativis neutris apud Ionas: ut, Ἥδιον, *suavius:*

   Atticè verò producitur: ut,

   Ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον, ἢ κενῆς, κρατεῖν·

   Terram plenam viris pulchrius est, quàm inanem regere. Soph. Œdip. Tyr. 55.
3. Multis adjectivis in ιος: ut, Ἄξιος, *dignus.*
4. Multis nominibus in ος: ut, Βίος, Βίοτος, *vita.*
5. Adjectivis possessivis, et materialibus, in ινος: ut, Ἀνθρώπινος, *humanus;* Λίθινος, *lapideus.*

 6. Illis

6. Illis item, quæ tempus significant: ut,

Εἰαρινὸς, *vernus;* Θερινὸς, *æstivus;*

Ionicè verò producitur: ut,

Ἦματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ Ζεὺς·

Tempore autumnali, quum rapidissimum imbrem Jupiter fundit. Il. π. 385.

Υ in pronominibus producitur: ut,

Ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ύνη, et ύτης, υ corripitur: ut,

Γηθοσύνη, *gaudium;*

Βραδύτης, *tarditas;*

Γλυκύτης, *dulcedò.*

X. *Exemplum, seu Auctoritas.*

Ultima ratio coguoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum, seu auctoritas, eademque optima, certissima, et facillima, quam Poëtarum lectio multò faciliùs, quàm regularum multitudo, suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur: ut,

Ἡ τράπεζα, *mensa;*

Item μαῖα, μοῖρα· τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur, 1. Nomina in εα: ut,

Θέα, *spectaculum;*

2. In δα, et θα· et ferè ρα.

3. In

3. In εια, à verbis in εύω· ut, προφητεία·
Et in ια· præter Δία, μία, πότνια.

II. Polysyllaba in αια· ut, Σεληναία.

III. Nomina in ρα, non præcedente diphthongo: ut, Χαρὰ, *gaudium.*

IV. Articuli fœminini numeri dualis: ut, τά.

V. Vocativus nominum in ας, primæ declinationis: ut, Ὦ Αἰνεία.

VI. Dualis primæ, et secundæ declinationis.

VII. Vocativi Poetici: ut, Ὦ Πολυδάμα.

VIII. A Doricum, in genitivo: ut,

Τοῦ Αἰνεία, pro Αἰνείου, et ubicunque pro η ponatur.

Αν finita corripiuntur: ut,

Τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur, 1. πᾶν, nisi in compositis: nomina masculina in αν: ut,

Τιτὰν· et adverbia; ut,

Πέραν, *ultrà;*

Λίαν, *valdè.*

2. Αν primæ; ut,

Αἰνείαν· et secundæ declinationis, si habet acutum in penultimâ: ut,

Φιλίαν· et αν pro ων· ut, Νυμφᾶν.

Αρ finita corripiuntur: ut,

Νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, *cæterùm,* ἄφαρ.

Monosyl-

Monosyllaba κὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur: ut,

Αἰνείας, τὰς μέσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Excipiuntur, 1. Aliquando accusativi plurales, qui Doricè breves leguntur: ut,

Ἦ καλὰς ἄμμε πόων ἐλελήθει βῶκος ἀοιδὰς·
Ignoravimus sanè quàm pulchra carmina pastor componat. Theoc. Idyl. 10. 38.

2. Fœminina in ας· ut, λαμπὰς·

3. Masculina: ut, ὁ μέλας, μέγας·

4. Neutra: ut, τὸ σέλας, *lumen.*

5. Item adverbia: ut, Ἑκὰς, ἀτρέμας.

6. Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium: ut, τιτᾶνας.

7. Item secundæ personæ singulares aoristi primi activi, et præteriti: ut, Ἔτυψας, τέτυφας.

Ι finita, brevia sunt: ut, Μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur, 1. Adverbia, et pronomina aucta per Paragogen: ut, Νυνὶ, ὑτοσί.

2. Item ι ab Atticis ex ε vel α factum: ut,

Ὁδὶ pro ὅδε·
Ταυτὶ pro ταυτά.

3. Item κρῖ, et nomina literarum; ut, Ξῖ, πῖ.

Ιν finita, corripiuntur: ut,

Πάλιν, ἔριν, μὶν, νὶν, τὶν, τεὶν· et syllabæ quibus ν additur; ut, Τύπτουσιν, ἔστιν.

Πρὶν

Πρὶν commune est: ut,

Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν·

Olim tempore pacis, priusquam venissent filii Achivorum. Il. χ. 156.

Nomina duarum terminationum: ut,

Ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur: ut,

Πόλις, ἔρις ἔριδος, τυραννὶς τυραννίδος, τίς, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur, quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς, et κληΐς.

Υ finita corripiuntur: ut, Σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur, 1. Adverbia fictitia ῦ et γρῦ.

2. Nomina literarum; ut, Μῦ, νῦ.

3. Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in imperfecto, et aoristo secundo: ut, ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur: ut,

Πολὺν, βραδὺν, σὺν, τοίνυν, conjunctiones.

Producuntur, 1. Circumflexa: ut,

Νῦν, *nunc;* μῦν, *&c.*

2. Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto: ut, Φόρκυς et φόρκυν.

3. Item quæ υς in nominat. habent longum; ut, Ἰλὺς, *limus;* ἰχθὺς, *piscis.*

4. Primæ personæ imperfecti verborum in μι: ut, ἐζεύγνυν.

Υρ finita longa sunt: ut,

Ὁ ψίθυρ, *susurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*; quod tamen in obliquis breve est.

In υς desinentia corripiuntur: ut,

Βαθὺς, *profundus*; βαρὺς, *gravis*; κόρυς, *galea*.

Producuntur, 1. Κώμυς, κώμυθος, *fasciculus*; ἄρχυς, ἄχλυς· et monosyllaba: ut, μῦς.

2. Participia in υς: ut, Ζευγνύς.

3. Quæ declinantur per ος purum: ut, Ἰλὺς· sed in ἰχθὺς, υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate; sed quodammodo infinita est poëtarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti: aut ancipitem in eâdem dictione, in eodem versu, et producunt et corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα·

Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

FIGURÆ POETICÆ.

1. Systole (*i. e.* contractio, vel correptio) est, cùm syllaba longa corripitur: ut,

Ἵν' ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα·
Ut excitemus acrem Martem.

2. Ectasis, (*i. e.* extensio) quæ syllabam brevem producit: ut,

Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολίπορθον οἴκαδ' ἱκέσθαι·
Da, ut Ulysses, urbium eversor, domum nunquam redire possit.

3. Synecphonesis, de quâ supra in scansione.

4. Catalexis, (*i. e.* terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur: hujus usus est in Iambis, et Trochaicis, sicut et sequentium duarum: ut,

Μάρτυρες σοφώτατοι. Pindar.

5. Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur: ut,

Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὧραι. Pindar.

6. Hypercatalexis, (*i. e.* superabundans terminatio) quâ syllaba præter justam dispositionem, superabundat: ut, Ἐν ἀμέρα φαεινὸν ἄστρον.

7. Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut, cùm spondeus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus spondaïci vocantur: ut,

Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

8. Dialysis, (*i. e.* dissolutio,) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis: ut,

Οὐδ' ἀπίθησε νὶν, ἀλ—
λ' ἥρως, ἐπ' ἀκταῖσι θορῶν.

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis deflectuntur, nimirum *Attica*, *Ionica*, *Dorica*, *Æolica;* præter quas suam dialectum, et idioma, in quibusdam habuerunt poetæ; quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, in sequentibus tabellis subjiciuntur:

In reliquis verò, cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularium proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

I. Attici mutant

σ in ξ: ut, ξὺν pro σὺν·

σσ in ττ: ut, θαλάττα pro θαλάσσα·

σ in ρ: ut, ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir:*

η in ει: ut, τύπτει pro τύπτῃ·

Et contractionibus imprimis gaudent.

4 II. Iones

II. Iones ponunt

η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia.*

ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo.*

et contrà α pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco.*

Et gaudent non contractis, sed omnibus resolutionibus.

Ex consonantibus, κ pro π: ut, κῶς pro πῶς·

Tenues pro aspiratis: ut,

Ἀπαιρῦμαι pro ἀφαιρῦμαι.

Contractionibus prorsus abstinent, diphthongos resolvunt, et spiritum aspiratum auferunt: ut,

Ἤλιος pro Ἥλιος, *Sol.*

III. Dores usurpant

α { pro η: ut, φάμα pro φήμη, *fama:*
pro ε: ut, πιάζω pro πιέζω, *premo:*
γα pro γε: ut, ἔγωγα pro ἔγωγε·
pro ω: ut, μυσᾶν pro μυσῶν, *musarum;*
πρᾶτος pro πρῶτος, *primus:*
pro ει: ut, κλᾶδας pro κλεῖδας, *claves.* }

η pro α: ut, ζῆν pro ζᾶν· et pro ει: ut, κοσμῆν pro κοσμεῖν.

ω pro ȣ: ut, μῶσα pro μῦσα, *musa;* ὥνεκα pro ἕνεκα, *quare.*

αι pro ει: ut, αἶθε pro εἶθε, *utinam.*

ευ pro ȣ: ut, ἀλεῦμαι pro ἀλῦμαι, *saliam.*

οι pro ȣ: ut, τύπτοισα pro τύπτȣσα.

ο pro ȣ: ut, λύκος pro λύκȣς.

Ex consonantibus, σδ pro ζ: ut, συρίσδω pro συρίζω.

σ pro θ: ut, σιὸς pro Θεός.

κ pro τ: ut, πόκα, ὅκκα, pro πότε, et ὅτε, *aliquando.*

Et contrà, τ pro κ: ut, τῆνος pro κῆνος, *ille.*

IV. Æoles utuntur

ω pro ο: ut, κῶρος pro κόρος, *puer:* et contrà, ο pro ω: ut, ἔρος pro ἔρως, *amor.*

ε pro α: ut, θέρσος pro θάρσος, *audacia.*

αις pro ας: ut, καλαῖς pro καλὰς, *bonas.*

Ex consonantibus, ππ pro μμ: ut,

Ὄππατα pro ὄμματα, *oculi.*

Et β ante ρ: ut, βράκος pro ῥάκος, *cento.*

Accentum in priores syllabas retrahunt Æoles: ut, κάλος pro καλός.

Aspirationem etiam rejiciunt: ut,

Ἤλιος pro ἥλιος.

Atque pro ι consonantem sequentem geminant: ut, σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas, præter Doricam, admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Æschylus, in choris et cantilenis, subinde sunt Dorici.

VARIETAS

VARIETAS DIALECTORUM *in Terminationibus.*

ARTICULUS PRÆPOSITIVUS.

Masc.

	Sing. N. G. D. A.	Dual. N. G. V.	Plur. N. G. D. A.
Com.	ὁ, τȣ̃, τῷ, τόν.	τὼ, τοῖν, τώ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τȣ́ς.
	τοῖο I.	τοῖιν I.	τοὶ D. τοῖσι I. A.
	τῶ, τεῦ } D.		τῶς D.
	τέω P.		τὸς D.
			τοῖσδεσι, τοῖσδεσσι } P.

Fœm.

	Sing.	Dual.	Plur.
Com.	ἡ, τῆς, τῇ, τήν.	τά, ταῖν, τά.	αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.
	ἁ, τᾶς, τᾷ, τὰν D.		ταὶ, τᾶν D.
			τάων, Æ.
			τῇς et τῇσι. I. A.

Neut.

	Sing.	Dual.	Plur.
Com.	τὸ, τȣ̃, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν, τώ.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.
	τοῖο I.	τοῖιν I.	τάων Æ.
	τῶ, τεῦ } D.		τοῖσι I. A.
	τέω P.		

Articulus Subjunctivus.

Masc.

	Sing. N.	G.	D.	A.	Dual. N.	G.	Plur. N.	G.	D.	A.
Com.	ὃς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν.	ὢ,	οἷν.	οἳ,	ὧν,	οἷς,	οὓς.
	ὃ P.	ὅτου,	ὅτῳ A.					ὀτέων,	ὀτέοισι I.	
		ὅτευ D.	ὅτεο P.					ὅτων Att.		
		ὀτέω I.								
		ὅττεο Æ.								
		τοῦ	τῷ,	τὸν I. D.						

Fœm.

	Sing.				Dual.		Plur.			
Com.	ἣ,	ἧς,	ᾗ,	ἥν.	ἃ,	αἷν.	αἳ,	ὧν,	αἷς,	ἅς.
		τῆς,	τῇ,	τὴν I.						
	ἃ,	τᾶς,	τᾷ,	τᾶν D.						

Prima Declinatio Substantivorum.

	Sing. N.	G.	D.	A.	V.	Dual. N.	G.	Plur. N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας,	ου,	ᾳ,	αν,	α,	α,	αιν,	αι,	ῶν,	αις,	ας,	αι.
	ης,	ου,	ῃ,	ην,	η,				έων, ῃς et ῃσι, εας I.			
	ης,	έω,	ῃ,	ην et εα					ᾶν D. αῖσι A. αις Æ.			
	ας,	α,	ᾳ,	αν,					άων Æ.			
		αο, Æ.										
		ω per Crasin ex εω P.										

Secunda Declinatio.

	Sing. N.	G.	D.	A.	V.	Dual. N.	G.	Plur. N.	G.	D.	A.	V.
Com.	α,			αν,	α,	α,	αιν,	αι,	ῶν,	αις,	ας,	αι.
		ης,	ῃ,									
	η,			ην,	η,							
	η,	ης,	ῃ,	ην I.					έων, ῃς I. et ῃσι I. A.			
	α,	ας,	ᾳ,	αν D.					ᾶν, αῖσι D.			
									άων Æ.			

Tertia

Tertia Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ος, ε.	ω, οιν.	οι, ους, οι.
	ου, ω, ον.		ων, οις,
	ον, ον.		α, αων, P. α, α,
	οιο, I.	οιιν I.	οισι I. A.
	ω, D.		ως et
			ος D.

Quarta Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ως, ως.	ω, ων,	ω, ως, ω.
	ω, ω, ων,		ων, ως,
	ων, ων.		ω, ω, ω.
	ωο, ωο P.		

Quinta Declinatio.

	Sing. N. G.D.A.V.	Dual. N. G.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ,	ε, οιν.	ες, ων, σι, ας, ες.
	ω, ν, ρ, ος, ι, α.		α, ξι, α, α.
	σ, ξ, ψ, ν.		ψι,
			εσσι, et εσι P.

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N.A.G.D.V.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ης, εος, εϊ, εα, ες.	εε, εοιν, εε.	εες, εων, εσι, εας, εες.
	ες, η, ες.		εις, ων, εις, εις.
	ου ει,	η, οιν, η.	εα, εα, εα.
	ος, ος, ος,		η, η, η.
	ευς Æ. ην A.		
	et D. ης A.		εσσι I. P.

Secunda

Secunda Declinatio.

	Sing. N.	G.	D.	A.	V.	Dual. N.A.	G.D.	Plur. N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ις,			ιν,	ι.			ιες,			ιας,	ιες.
		ιος,	ει̃			ιε,	ιοιν.		ιων,	ισι,		
	ι,			ι,	ι.			ια,			ια,	εα,
		εος,	εϊ,			εε,	εοιν,	εες,	εων,	εσι,	εας,	εες I.
		ηος,	ηϊ P.			η,		εις,			εις A.	εις I.
		εως,	ει A.									

Tertia Declinatio.

	Sing. N.	G.	D.	A.	V.	Dual. N.A.	G.D.	Plur. N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ευς,	έος,	έϊ,	έα,	εῦ.	έε,	έοιν.	έες,	έων,	εῦσι,	έας,	έες.
			εῖ,					εῖς,			εῖς,	εῖς.
		εῦς Æ.	ῆι,	ῆα I.		ῆε I.	ήοιν.	ῆες,	ήων,	ήεσσι,	ῆας,	ῆες I.
		έως A.		ῆ P.				ῇς Att.		ῆσι, I.		
		ῆος I.		ᾶ A.						έσι, P.		
		εῖος I.										
		εος B.										
		ηος Æ.										
		ϝεος Æ.										
		εὸς A.										

Quarta Declinatio.

	Sing. N.	G.	D.	A.	V.	Dual. N.A.	G.D.	V.	Plur. N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ὼ,	όος,	όϊ,	όα,	οῖ.	ὼ,	οῖν,	ώ.	οὶ,	ῶν,	οῖς,	οὺς,	οί.
	ὼς,	οῦς,	οῖ,	ῶ.									
	ῶς,			ῶν Æ.									
				οῦν I.									
				ὼ A.									

Quinta Declinatio.

	Sing. N.	G.	D.	A.	V.	Dual. N.A.	G.D.	V.	Plural. N.	G.	D.	A.
Com.	ας,	ατος,	ατι,	ας,	ας,	ατε,	άτοιν,	ατε,	ατα,	άτων,	ασι,	ατα, [V. ατα.
Sync.		αος,	αϊ,			αε,	άοιν,	αε,	αα,	άων,	αα,	αα.
Cras.		ως,	ᾳ,			α,	ῷν,	α,	α,	ῶν,	α,	α.

Dialecti Pronominum.

Ἐγώ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ,	ἐμοῦ, μοῦ,	ἐμοὶ, μοὶ,	ἐμὲ, μέ.
Att.	ἔγωγε,		ἔμοιγε,	
Dor.	ἐγωνη, ἐγὼν, ἔγωνγα,	ἐμεῦ,	ἐμίν.	
Æol.	ἐγὼν,	ἐμεῦ.		
Ion.		ἐμοῖο. ἐμέο. ἐμέοθεν, Parag. ἐμέθεν, Sync.		
Poët.		ἐμεῖο.		
Bœot.	ἰώγα, ἰώνγα.			

Dualiter.

Dualiter.

	Nom. Acc.	Gen. Dat.
Com.	νῶ,	νῷν.
Dor.	ἄμμε.	
Æol.	ἄμμε.	
Poët.	νῶϊ,	νῶϊν.

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἡμεῖς,	ἡμῶν,	ἡμῖν,	ἡμᾶς.
Dor.	ἅμες, ἄμμες,	ἁμῶν, ἁμέων,	ἁμῖν,	ἁμᾶς.
Æol.	ἄμμες,	ἄμμων, ἀμμέων,	ἄμμιν, ἄμμι,	ἄμμας.
Ion.	ἡμέες,	ἡμέων,		ἡμέας.
Poët.		ἡμείων,	ἡμίν.	

Σύ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	σὺ,	σȣ͂,	σοὶ,	σέ.
Dor.	τὺ, τύγα, τύνη,	σεῦ, τεῦ, τεοῖο,	τοὶ,	τέ. τύ.
Æol.		σεῦ, τεῦ,		
Ion.		σοῖο, σέο.		

Poët.

	Gen.	Dat.
Poët.	σεῖο, σέοθεν, σέθεν,	τίν. τεΐν.

Dualiter.

	Nom. Acc.	Gen. Dat.
Com.	σφῶ,	σφῷν.
Dor.	ὕμμε,	
Æol.	ὕμμε,	
Poët.	σφῶϊ,	σφῶϊν.

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ὑμεῖς,	ὑμῶν,	ὑμῖν,	ὑμᾶς.
Dor.	ὕμμες, ὕμες,		ὕμμιν, ὕμμι,	ὕμμας.
Æol.	ὑμμέες,	ὑμμῶν, ὑμμέων,	ὔμμιν, ὔμμι,	ὔμμας.
Ion.	ὑμέες,	ὑμέων,		ὑμέας.
Poët.	ὑμεῖες,	ὑμείων,	ὑμίν.	

Οὗ.

Singulariter.

	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	οὗ,	οἷ,	ἕ.
Dor,	εὗ,		μίν.* νίν.

---

* Μὶν, pro *ejus*, *ipsius*, vel *illius*, indeclinabile, et significat *ipsum*, *ipsam*, *ipsos*, *ipsas*.

	Gen.	Acc.
Æol.	εὖ.	
Ion.	ἕο,	ἑέ.
Poët.	εἷο. ἕοθεν. Parag. ἕθεν. Sync.	

Dualiter.

	Nom. Acc.	Gen. Dat.
Com.	σφὲ,	σφίν.
Poët.	σφωὲ, σφεὲ,	σφωΐν.

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	σφεῖς,	σφῶν,	σφίσι,	σφᾶς.
Dor.	σφὲς,			σφέ.
Ion.	σφέες,	σφέων,	σφὶν,	σφέας.
Poët.		σφείων	σφὶ, σφὶν,	σφέ.

	M.	F.	N.		M.	F.	N.
Com.	Σὸς,	σὴ,	σόν.	Com.	Ὃς,	ἣ,	ὅν.
Dor.	τεὸς,	τεὰ,	τεόν.	Poët.	ἑὸς,	ἑὴ,	ἑόν.

τῆνος pro ἐκεῖνος, D.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poët. ἁμὴ, ἁμὸν· ὑμὸς, ὑμὴ seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμέτερα, ὑμέτερον· σφὸς, σφὴ seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον· ὗτος, et ἐκεῖνος, Æol.

Attici, cùm rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine: ut, ὑτοσὶ, τυτυΐ, τυτονὶ· in neutro

neutro verò τȣτοὶ, et sæpius τȣτὶ· in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ· sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινȣὶ, &c.

Iones, ante vocales longas, ultimæ syllabæ horum pronominum præponunt ε· ut, Sing. ȣ̃τος, τȣτέȣ, τȣτέῳ. Dual. τȣτέω, τȣτέοιν. Plur. τȣτέων, τȣτέοισι, τȣτέȣς· sic αὐτέη, ταυτέης· sic αὐτὸς, αὐτέȣ, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis: ut, ἐμαυτέȣ, ἐμαυτέῳ, et ἐμωϋτέȣ, ἐμωϋτέῳ· σεαυτέȣ, σεωϋτέῳ, ἑωϋτέῳ.

Dialecti in Voce Activa.

Indicativus.

Sing.	Dual.	Plural.
Ω, εις, ει,	ετον, ετον,	ομεν, ετε, ȣσι.
ης, η, Æol.		ομες, οντι, Dor.
ες, ε, Dor.		

Imperfectum, et Aoristus β.

ον, ες, ε,	ετον, ετην,	ομεν, ετε, ον.
σκον, σκες, σκε, sine augmento, I. et P.		οσαν, I.

Futurum α.

ω, εις, ει,	ετον, ετον,	ομεν, ετε, ȣσι.
ιῶ, ιεῖς, ιεῖ,	ιεῖτον, ιεῖτον,	ιȣ̃μεν, ιεῖτε, ιȣ̃σι, Att.
ῶ, εῖς, εῖ,	εῖτον, εῖτον,	{ ȣ̃μες, εῦμες, } εῖτε, { ȣ̃ντι, εῦντι, } D.
έω, έεις, έει, Ion. et Poet. in verbis quintæ conjugat.		

Aoristus

Aoristus α.

α, ας, ε,	ατον, άτην,	αμεν, ατε, αν.
ασκον, ασκες, ασκε, I. P.		αμες, D. ασαν, B.

Præteritum Perfectum.

α, ας, ε,	ατον, ατον,	αμεν, ατε, ασι.
		άμες D. αντι D.
		αν B.

αα, αας, αε, &c. in quibusdam I.

Plusquam Perfectum.

ειν, εις, ει,	ειτον, είτην,	ειμεν, ειτε, εισαν.
ην, η A. et D.		ειμες, D. εσαν A. et I.
εα, εε I.		

Futurum β.

ῶ, εῖς, εῖ,	εῖτον, εῖτον,	ȣ̃μεν, εῖτε, ȣ̃σι.
		ȣ̃μες, ȣ̃ντι, εῦντι, D.
έω, έεις, έει,	έετον, &c. Ion.	

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
ε, έτω,	ετον, έτων,	ετε, έτωσαν.
		όντων Att. sæpe.

Aoristus α.

ον, άτω,	ατον, άτων,	ατε, άτωσαν.
		άντων, A.

Aoristus β:

ε, έτω,	ετον, έτων,	ετε, έτωσαν.
ου Ion.		οντων, A.

OPTATI-

Optativus.

Præsens, Præt. Aor. β. et Fut. α. et β.

Sing.	Dual.	Plural.
οιμι, οις, οι,	οιτον, οίτην,	οιμεν, οιτε, οιεν. οιμες D.

Aoristus α.

αιμι, αις, αι, εια, ειας, ειε, &c. Æ.	αιτον, αίτην,	αιμεν, αιτε, αιεν. αιμες Dor.

Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ,	ητον, ητον,	ωμεν, ητε, ωσι.

Infinitivus.

Præs. et Fut. α.	Perf.
ειν.	έναι.
έμεν Ion.	έμεν I.
έμεναι A. D.	έμεναι D. A.
έμμεναι P.	

Aor α.	Aor. β. et Fut. β.
αι.	εῖν.
έμεναι A. D.	εν D. έειν I.

Participia.

Præs.	Perf.
ων, ουσα, ον.	ὼς, υῖα, ός.
οῖσα D.	ὼν Æ. ut, εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
εῦσα Æ.	ῶσα, ὼς A.

Aorist.

Aorist. α.	Fut. α.
ας, ασα, αν.	ων, ουσα, ον.
αις, αισα, αιν Æol.	οῖσα D.

Aorist. β.	Fut. β.
ὼν, οῦσα, όν.	ῶν, οῦσα, οῦν, A.
οῖσα D	έων, έουσα, έον I.
εῦσα Æ.	

Dialecti in Voce Passiva.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
ομαι, ῃ, εται,	όμεθον, εσθον, εσθον,	όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I.		όμεσθα D. I.
ηαι P.		όμεθεν Æol.
ει Att.		

Imperfectum.

όμην, ου, ετο,	όμεθον, εσθον, έσθην,	όμεθα, εσθε, οντο.
εο I.		όμεσθα A.
ευ D.		
σκου, σκετο I. P.		

Aoristus β.

ην, ης, η,	ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησαν.
		εν B. et Ion.

Futurum β. et Paulo post Futurum.

ομαι, ῃ, εται,	όμεθον, εσθον, εσθον,	όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I.		όμεσθα A.
ηαι P.		

Præteritum

6

Præteritum Perfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
μαι, ψαι, ται,	μεθον, θον, θον,	μεθα, θε, ται, vel μένοι εἰσί.
		μεσθα A. αται I.

Plusquam Perfectum.

μην, σο, το,	μεθον, θον, θην,	μεθα, θε, το, vel μένοι ἦσαν.
		μεσθα A. ατο I.

Aoristus α.

θην, θης, θη,	θητον, θήτην,	θημεν, θητε, θησαν.
		θεν Ion.

Futurum α.

θήσομαι, σῃ, σεται,	θησόμεθον, θήσεσθον, σθον,	θησόμεθα, σεσθε, σονται.
σεαι I.		μεσθα D.

IMPERATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
ου, έσθω,	εσθον, έσθων	εσθε, έσθωσαν.
εο Ion.		έσθων Att.

Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

OPTATIVUS.

Præs. Fut. α. et β. et Paulo p. Fut.

Sing.	Dual.	Plural.
είμην, οιο, οιτο,	οίμεθον, οισθον, οίσθην,	οίμεθα, οισθε, οιντο,
		οίμεσθα A. οίατο I. P.

Aoristus α. et β.

εἴην, εἴης, εἴη, | εἴητον, ἤτην, | εἴημεν, ἦτε, ησαν.
εἶμεν, εἶτε, εἶεν Syn.
εἶμες D.

SUBJUNCTIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
ωμαι, ῃ, ηται,	ώμεθον, ησθον, ησθον,	ώμεθα, ησθε, ωνται.
εαι Ion.		ώμεσθα A.
ηαι P.		

Aoristus α. et β.

Sing.	Dual.	Plural.
ῶ, ῇς ῇ,	ῆτον, ῆτον,	ῶμεν, ῆτε, ῶσι,
		ῶμες Dor. ῶντι Dor.
έω, έῃς, έῃσι, &c. I.		εομεν, ειομεν } Ion. Poet.

INFINITIVUS.

Aoristus α. et β.

ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in VOCE MEDIA.

INDICATIVUS.

Aoristus α.

Sing.	Dual.	Plural.
άμην, ω, ατο,	άμεθον, ασθον, άσθην,	άμεθα, ασθε, αντο.
αο,		μεσθα A.
α Dor.		

Aoristus

Aoristus β.

όμην, ȣ, ετο, | όμεθον, εσθον, έσθην, | όμεθα, εσθε, οντο.
μεσθα A.

Futurum α.

ομαι, η, εται, | όμεθον, εσθον, εσθον, | όμεθα, εσθε, ονται.
ȣ̃μαι, ῆ, εῖται Dor. et Att.
εῦμαι D. έαι Ion.

Futurum β.

ȣ̃μαι, ῆ, εῖται, | ȣ́μεθον, εῖσθον, εῖσθον, | ȣ́μεθα, εῖσθε, ȣ̃νται.
εαι I. εεσθε, εονται I.
ηαι P.

Part. Futurum β.

τυπεύμενος, τυπεύμενος Dor. Æol.

IMPERATIVUS.

Aoristus α.

Sing. Dual. Plural.
αι, άσθω, | ασθον, άσθων, | ασθε, άσθωσαν.
άσθων A.

In cæteris habent Dialectos communes cum activis et passivis.

Dialecti VERBORUM CONTRACTORUM.

INDICATIVUS.

Præsens 1 Conjug.

Sing. Dual. Plur.
έω, ῶ, εῖς, εῖ, | εῖτον, εῖτον, | ȣ̃μεν, εῖτε, ȣ̃σι.
εῦμες, εῦντι,
et ȣ̃ντι Dor.
εῦσι Æ.

Præsens 2.

άω, ῶ, ᾷς, ᾷ, | ᾶτον, ᾶτον, | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶ, ῃς, ῃ, ῆτον, &c. Dor.
όω, άᾳς, άᾳ, όωμεν, &c. Poet.
έω, έεις, έει, &c. Ion.

Præsens 3.

όω, ῶ, οῖς, οῖ, | ȣ̃τον, ȣ̃τον, | ȣ̃μεν, ȣ̃τε, ȣ̃σι.
ȣ̃μες, ȣ̃ντι Dor.

Imperfectum 1.

ȣν, εις, ει, | εῖτον, είτην, | ȣ̃μεν, εῖτε, ȣν.
ισκον, &c. Poet. Ion. εῦν Dor.
ειν Att.

Imperfectum 2.

ων, ας, α, | ᾶτον, άτην, | ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η, ῆτον, ήτην Dor. εῦν Ion.
ασκον, &c. Ion.
αα Poet.

Imperfectum 3.

ȣν, ȣς, ȣ, | ȣ̃τον, ȣ́την, | ȣ̃μεν, ȣ̃τε, ȣ̃ν.
σκον, &c. Ion. οσαν B.

IMPERATIVUS.

Præsens 2.

Sing. Dual. Plural.
ει, είτω, | εῖτον, είτων, | εῖτε, είτωσαν.
έντων Att.

Præsens

Præsens 2.

α, άτω, | ᾶτον, άτων, | ᾶτε, άτωσαν.
αα Poet. άντων Att.

Optativus.

Præsens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
οἶμι, οἶς, οἶ,	οἶτον, οίτην,	οἶμεν, οἶτε, οἶεν.

οίην, οίης, οίη, &c. Att.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.

Præsens 2.

ῷμι, ῷς, ῷ, | ῷτον, ῴτην, | ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.

Præsens 3.

οἶμι, οἶς, οἶ, | οἶτον, οίτην, | οἶμεν, οἶτε, οἶεν.
οίην, οίης, οίη, &c. Att.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.

Subjunctivus.

Præsens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
ῶ, ῇς, ῃ,	ῆτον, ῆτον,	ῶμεν, ῆτε, ῶσι.

ῄσι Ion. ῶντι Dor.

Præsens 2.

ῶ, ᾷς, ᾷ, | ᾶτον, ᾶτον, | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇ, ῆτον, &c. Dor.

Infini-

INFINITIVUS.

Præsens 1.

εῖν, έμεναι Att. εν Dor. ην et εις Æol. ήμεναι Poet.

Præseus 2.

ᾷν, άμεναι Att. ην Dor. αις Æol. αᾳν Poet. ήμεναι Poet.

Præsens 3.

ȣ̃ν, όμεναι Att. οῖς et οῖν Æol. εῦν Dor. όμμεναι Poet.

Desunt Voces Passiva et Media.

Dialecti Verborum in μι.

INDICATIVUS.

Præsens 1 Conjug.

Sing.	Dual.	Plural.
ημῖ, ης, ησι,	ετον, ετον,	εμεν, ετε, εῖσι.
ητι Dor.		έαμεν Ion. εντι Dor.
		έασι Ion.
	ητον, ητον,	ημεν, ητε, εντι Dor.

Præsens 2.

Sing.	Dual.	Plural.
ημι, ης, ησι,	ατον, ατον,	αμεν, ατε, ᾶσι.
ατι Dor.		άντι Dor.
		έασι Ion.

Præsens 3.

Sing.	Dual.	Plural.
ωμι, ως, ωσι,	οτον, οτον,	ομεν, οτέ, ȣ̃σι.
ῶτι Dor.		ωντι Dor.
		όασι Ion.

Præsens 4.

Sing.	Dual.	Plural.
υμι, υς, υσι,	υτον, υτον,	υμεν, υτε, ῦσι.
		υντι Dor.
		ύασι Ion.

Imper-

Imperfectum, et Aoristus β. 1.

ην, ης, η,	ετον, έτην,	εμεν, ετε, εσαν.
εα, Ion. εε Ion.		εν Bœot.
ειν, εις, ει Att.		
σκον, σκες, σκε Poet. Ion.		

Imperfectum, et Aoristus β. 2.

ην, ης, η,	ατον, άτην,	αμεν, ατε, ασαν.
σκον, σκες, σκε Poet. Ion.		αν Bœot.

Imperfectum, et Aoristus β. 3.

ων, ως, ω,	οτον, ότην,	ομεν, οτε, οσαν.
σκον, σκες, σκε Poet. Ion.		ον Bœot.
ουν, ους, ου Att.		

Imperfectum, et Aoristus β. 4.

υν, υς, υ,	υτον, ύτην,	υμεν, υτε, υσαν.
υσκον, &c. Ion.		

Aoristus β.

ἔστην, ης, η,	ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησαν.
στασκον Ion.		ἕσταν Bœot.

IMPERATIVUS.

Præsens 1.

ετι, έτω. α Dor. η Æol. Poet. ει, είτω Att.

Præsens 2.

Sing.	Dual.	Plural.
αθι, άτω,	ατον, άτων,	ατε, άτωσαν.
η Att. α Dor.		

Præsens 3.

οθι, ότω, ου Att. contract. ωθι Poet. οι Dor.

OPTATIVUS.

Præsens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
εἴην, εἴης, εἴη,	εἴητον, εἰήτην,	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
		εἶμεν, &c. per Sync.

Præsens 2.

αἵην, αἵης, αἵη,	αἵητον, αἱήτην,	αἱήμεν, αἱήτε, αἵησαν.
ἥην ἥης, ἥη Poet.		αἷμεν, &c. per Sync.

Præsens 3.

οἵην, οἵης, οἵη,	οἵητον, οἱήτην,	οἱήμεν, οἵητε, οἵησαν.
ῴην, ῴης, ῴη Att.		οἷμεν, &c. per Sync.

SUBJUNCTIVUS.

Præsens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῆς, ῆ,	ῆτον, ῆτον,	ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έης, έησι. &c. Ion.		έωμεν Ion.
εἰω, ἤω } Poet.		ειωμεν, ειομεν } Poet.

Præsens 2.

ῷ, ᾷς, ᾷ	ᾶτον, ᾶτον,	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
εἰω, ἤω } Poet.		

Præsens 3.

ῶ, ῷς, ω	ῶτον, ῶτον,	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.		
ώω, ώῃς, ώῃ Poet.		

INFINITIVUS.

Præsens 1.	Aoristus β. 1.
ἑναι.	εἷναι.
ἑμεναι, et ἥμεναι I. P.	ἕμεναι Dor.
ἕμεν Ion.	ἕμεν Ion.
Præsens 2.	Aoristus β. 2.
ἀναι.	ἧναι.
ἅμεναι Dor. ἄμεν Ion.	ἥμεναι Dor. ἧμεν Ion.
Præsens 3.	Aoristus β. 3.
ὀναι.	ὗναι.
ὀμεναι Att. Dor.	ὅμεναι Ion.
ὀμεν Ion.	ὅμεν Ion.

Præsens 4.

ὑναι.

ὑμεναι Att. Dor.

ὑμεν Ion.

Dialecti Vocis Passivæ Verborum in μι.

INDICATIVUS.

Præsens 1 Conjug.

εμαι, εσαι, εται.

η Att.

εαι Ion.

Præsens 2.

Sing.	Dual.	Plural.
αμαι, ασαι, αται,	ἁμεθον, ασθον, ασθον,	ἁμεθα, ασθε, ανται.
η Att.		
εαι Ion.		

Imperfectum

Imperfectum 1.

ἐμην,	εσο,	ετο.
ἤμην, &c. A.	εο Ion.	
	ευ Dor.	
	ου Ion.	

Imperfectum 2.

ἀμην, ασο, ατο, 3. Plural. ἐςέατο Ion.
αο Ion.
ω Att.

Imperfectum 3.

ὀμην, οσο, οτο.
ου Att.

IMPERATIVUS.

Præsens 1.

εσο, ἐσθω.
εο Ion.
ου Att.
ευ Dor.

Præsens 2.	Præsens 3.
ασο, ἀσθω.	οσο, vel ου.
ω Att.	ὀσθω, Att.
αο Ion.	οι Dor.

Dialecti Vocis Mediæ Verborum in μι.

INDICATIVUS.

Aoristus β. 1.	Aoristus β. 3.
ἐμην, εσο, ετο.	ὀμην, οσο, οτο.
εο Ion.	ου Att.
ου Att.	
ευ Dor.	

IMPERA-

IMPERATIVUS.

Aoristus β. 1.	Aoristus β. 3.
ἑσο, ἑσθω.	ὁσο, οσθω.
εο Ion.	ȣ Att.
ȣ Att.	
ευ Dor.	

IN adverbii et conjunctionis terminationibus paucæ observantur dialecti; scilicet, σθεν, et σθε, pro θεν et θε; et contra in adverbiis localibus: ut,

ὄπιθεν, pro ὄπισθεν, *retro*;
βαβαιὰξ, *papæ*, pro βαβαὶ·
ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè:
ϖόκα pro ϖότε, *quando*;
ὄκα et ὄκκα pro ὅτε, *aliquando*;
μὲς pro μὲν, *quidem*;
αἰὲς pro αἰεὶ, *semper*;
μόγις, *vix*, pro μόλις·
δὴ pro δὲ, Atticè;
ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, *hic*;
ἔνδε pro ἔνδον, *intus*;
κάλως pro καλῶς, *pulchrè*;
εἰκὰ pro εἴκεν, *si*;
ἔμπροθεν pro ἔμπροσθεν, *ante*;
ἄλλοτα pro ἄλλοτε *alias*, Doricè.

IN Præpositione inveniuntur.

ἐνὶ pro ἐν.
εἰν pro ἐν.
ἀπαὶ pro ἀπὸ·
ϖαραὶ pro ϖαρά·
καταὶ pro κατά.
ὑπαὶ pro ὑπὸ, Poeticè.
ϖοτὶ pro ϖρὸς·
ϖὰρ pro ϖαρὰ, Dor.
ἀμπὶ pro ἀμφὶ, *circum*;
ζα pro διὰ in compositione: ut, ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, *calumniari*. Æol.

Litterarum Nexus et Abbreviationes.

αλ	αλ	μετὰ	μετὰ	σαν	σαν
αν	αν	μὰρ	μὰρ	σχ	σχ
ἀπο	ἀπο	μεθ	μεθ	σσ	σσ
αὐτȣ̃	αὐτȣ̃	μὲν	μὲν	τῶ	τῶ
αι	αι	μεν	μεν	τῶν	τῶν
γὰρ	γὰρ	οἷον	οἷον	τῶν	τῶν
δια	δια	οὗτος	οὗτος	τοῦ	τοῦ
ευ	ευ	ος	ος	τȣ̃	τȣ̃
ἐν	ἐν	παρα	παρα	τȣ̃	τȣ̃
ει	ει	προ	προ	ταῖς	ταῖς
ει	ει	πρω	πρω	τῆς	τῆς
εἶναι	εἶναι	περι	περι	τὸν	τὸν
ἐξ	ἐξ	περ	περ	τὸ	τὸ
ερ	ερ	πὲρ	πὲρ	τὴν	τὴν
ην	ην	ρω	ρω	τρ	τρ
στῆ	στῆ	ρι	ρι	ὑπο	ὑπο
κατὰ	κατὰ	σπ	σπ	ὑπ	ὑπ
καὶ	καὶ	στα	στα	υν	υν
καὶ	καὶ	σθαι	σθαι	υι	υι

ΤΕ΄ΛΟΣ.

Excudebant Pote et Williams, *Etonæ*.

THE LIBRARY OF CONGRESS

